

ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 คณะเทคนิคการแพทย์
มหาวิทยาลัยรังสิต กรณีการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5

โดย

นางสาวพิกานต์ บุษยพรรณพงศ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์ แผน ก แบบ ก 2

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 คณะเทคนิค
การแพทย์มหาวิทยาลัยรังสิต กรณีการถอดพีชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่

5

โดย
นางสาวพิกานต์ บุญยพรรณพงศ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์ แผน ก แบบ ก 2

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

COGNITION AND ATTITUDE OF UNDERGRADUATE STUDENT YEAR 1-4
FACULTY OF MEDICAL TECHNOLOGY RANGSIT UNIVERSITY CASE OF KRATOM
REMOVING OUT THE FIFTH CATEGORY OF NARCOTIC DRUG

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Science (FORENSIC SCIENCE)
Academic Year 2024
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 คณะเทคนิคการแพทย์มหาวิทยาลัยรังสิต กรณีการถอดพืช กระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5
โดย	นางสาวพริกานต์ บุษยพรรณพงศ์
สาขาวิชา	นิติวิทยาศาสตร์ แผน ก แบบ ก 2
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	อาจารย์ ดร. มุฮำหมัด นิยมเดชา

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะวิทยาศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กรกช ชันจิรกุล)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. ศิริรัตน์ ชูสกุลเกรียง)
..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร. มุฮำหมัด นิยมเดชา)
..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ ดร. บุญเดช เป็กฟ้า)

60312318 : นิติวิทยาศาสตร์ แผน ก แบบ ก 2

คำสำคัญ : ความรู้ความเข้าใจ, ทศนคติ, การถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5, พิษกระท่อม

นางสาว พิศกานต์ บุชยพรรณพงศ์: ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต กรณีการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : อาจารย์ ดร. มุฮำหมัด นิยมเดชา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจ ระดับทัศนคติ และระดับความรู้ต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พิษกระท่อม พ.ศ.2565) ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต กรณีการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 2) ศึกษาเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจ ระดับทัศนคติ และระดับความรู้ต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พิษกระท่อม พ.ศ.2565) ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยมีวิธีการศึกษาวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 500 คน การศึกษาใช้วิธีสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่า ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพิษกระท่อม ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติด ประเภทที่ 5 และความรู้ต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พิษกระท่อม พ.ศ.2565) ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต ส่วนใหญ่โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ได้แก่ อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา ภูมิภาค และเคยได้เข้าร่วมการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด ส่งผลต่อด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพิษกระท่อมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ได้แก่ การเคยได้เข้าร่วมการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด ส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ได้แก่ สถานภาพการสมรส และการเคยได้เข้าร่วมการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อ

กฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05

60312318 : Major (FORENSIC SCIENCE)

Keyword : Cognition, Attitude, Kratom Removing out The Fifth Category of Narcotic Drug, The Kratom Plant

MISS Peerakarn BUTSAYAPANPONG : Cognition and Attitude of Undergraduate Student year 1-4 Faculty of Medical Technology Rangsit University Case of Kratom Removing Out the Fifth Category of Narcotic Drug Thesis advisor : Muhammad Niyomdecha, Ph.D.

The purposes of this research were to 1) study the cognition level, attitude level and knowledge of the Kratom law new edition (The Kratom Plant Act, A.D. 2022) of undergraduate student Year 1 – 4 Faculty of Medical Technology Rangsit University Case of Kratom Removing out The Fifth Category of Narcotic Drug 2) study the comparative cognition and the level of knowledge of the new cottage law new edition (The Kratom Plant Act, A.D. 2022) of undergraduate student Year 1 – 4 Faculty of Medical Technology Rangsit University Classified by individual factors. The research method is survey research. Research population is undergraduate student Year 1 – 4 Faculty of Medical Technology Rangsit University 500 people. The study was a questionnaire survey method.

The findings revealed as follows: General knowledge about Kratom plants student attitude toward of Kratom Removing out The Fifth Category of Narcotic Drug and knowledge of the Kratom law new edition (The Kratom Plant Act, A.D. 2022) of undergraduate student Year 1 – 4 Faculty of Medical Technology Rangsit University Case of Kratom Removing out The Fifth Category of Narcotic Drug mostly overall found moderate level.

For hypothesis testing different personal factors is age, year of study, domicile and having participated in drug-related training courses affect common Knowledge About Kratom Plants Are Different. Statistically significant at the 0.05 level.

Hypothesis testing different personal factors is having participated in drug-related training courses affect student attitude about Kratom Plants Are Different.

Statistically significant at the 0.05 level.

Hypothesis testing different personal factors is having participated in marital status and having participated in drug-related training courses affect student general knowledge with the new Kratom law (The Kratom Plant Act, A.D. 2022). Are Different Statistically significant at the 0.05 level.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และสมาชิกทุกคนในครอบครัว ที่เป็นแรงผลักดันที่สำคัญในการศึกษา และคอยให้กำลังใจมาโดยตลอด จนทำให้ข้าพเจ้าสามารถดำเนินงานวิจัยฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วง และขอขอบคุณ นายกิตติศักดิ์ เหมือนดาว ที่ให้คำแนะนำ คอยช่วยเหลือ และสนับสนุนข้าพเจ้าในการทำวิจัยอย่างเต็มที่ จนสามารถดำเนินงานได้อย่างราบรื่น

ขอขอบคุณคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต เป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์และเอื้อเฟื้อสถานที่ ตลอดจนอนุญาตให้นักศึกษาภายในคณะมีส่วนร่วมในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเก็บข้อมูลสำหรับการทำวิจัยของข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์สาขานิติวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการประยุกต์ใช้ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ศิริรัตน์ ชูสกุลเกรียง ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญเดช เบิกฟ้า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้ให้คำแนะนำ ตรวจสอบ และเสนอแนะแนวทางที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงสุดแต่ อาจารย์ ดร.มุฮัมมัด นิยมเดชา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลา ทั้งในส่วนของงานวิจัยและเวลาส่วนตัว ให้คำปรึกษา คัดกรองข้อมูล แก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนให้กำลังใจในการดำเนินงานด้วยความเอาใจใส่และเมตตาอย่างสม่ำเสมอ จนทำให้ข้าพเจ้าสามารถดำเนินการวิจัยได้สำเร็จอย่างสมบูรณ์และภาคภูมิใจ

พริกานต์ บุชยพรรณพงศ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญรูปภาพ.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
แนวคิดทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ.....	5
แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ	12
ประวัติความเป็นมาของพืชกระท่อม	16
การพัฒนาการด้านกฎหมายเกี่ยวกับพืชกระท่อมของไทย.....	18
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพืชกระท่อม	21
วิถีชีวิตของคนไทยกับพืชกระท่อม	23
แนวคิดในการยกเลิกความผิดฐานเสพและครอบครองพืชกระท่อม	27

แนวคิดในการลดทอนความเป็นอาชญากรรมทางคดียาเสพติด	35
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38
กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	50
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	51
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	51
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	51
การเก็บรวบรวมข้อมูล	54
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	57
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพิษกระท่อมของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต.....	59
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการลดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติด ประเภทที่ 5.....	62
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ด้านความรู้ทั่วไปของนักศึกษาต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ. พิษ กระท่อม พ.ศ.2565).....	65
ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามของนักศึกษาต่อการลดพิษกระท่อมออกจากบัญชี ยาเสพติดประเภทที่ 5	70
ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน	71
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	82
สรุปผลการวิจัย.....	82
อภิปรายผลการวิจัย.....	85
ข้อเสนอแนะ	87
ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป	87
รายการอ้างอิง	88

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการยกเลิกความผิดฐานเสพและครอบครองพืชกระท่อม	28
ตารางที่ 2 ผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ	31
ตารางที่ 3 ผลกระทบในด้านสังคมและสาธารณสุข	32
ตารางที่ 4 ผลกระทบในการเมือง	33
ตารางที่ 5 ผลกระทบในด้านกฎหมาย	33
ตารางที่ 6 ผลกระทบในด้านวิชาการ	34
ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 500)	57
ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 500)	58
ตารางที่ 9 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อมของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต	59
ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อมของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต (n=500)	61
ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับทัศนคติของนักศึกษาในกรณีการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติด ประเภทที่ 5 (n=500)	62
ตารางที่ 12 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านความรู้ทั่วไปของนักศึกษาต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565) ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต (n=500)	66
ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของระดับด้านความรู้กระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ. 2565) ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต..... (n=500)	69
ตารางที่ 14 จำนวนข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามที่เสนอแนะโดยเรียงลำดับตามความถี่	70
ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบเพศที่ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม	71

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบอายุที่ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม	72
ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบระดับชั้นปีที่ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม	72
ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบสถานภาพที่ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม.....	73
ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบระดับชั้นปีที่ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม	73
ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติดที่ส่งผลต่อ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม.....	74
ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบเพศที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการถอดพืชกระท่อมออกจาก บัญชียาเสพติดประเภทที่ 5	74
ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบอายุที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการถอดพืชกระท่อมออกจาก บัญชียาเสพติดประเภทที่ 5	75
ตารางที่ 23 ผลการเปรียบเทียบระดับชั้นปีที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการถอดพืชกระท่อม ออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5.....	76
ตารางที่ 24 ผลการเปรียบเทียบสถานภาพการสมรสที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการถอดพืช กระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5.....	76
ตารางที่ 25 ผลการเปรียบเทียบภูมิลำเนาที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการถอดพืชกระท่อม ออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5.....	77
ตารางที่ 26 ผลการเปรียบเทียบการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติดที่ส่งผลต่อ ทัศนคติของนักศึกษาต่อการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5	77
ตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบเพศที่ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับ ใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)	78
ตารางที่ 28 ผลการเปรียบเทียบอายุที่ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อม ฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565).....	79
ตารางที่ 29 ผลการเปรียบเทียบระดับชั้นปีที่ศึกษาส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมาย กระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565).....	79
ตารางที่ 30 ผลการเปรียบเทียบสถานภาพการสมรสที่ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อ กฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565).....	80

ตารางที่ 31 ผลการเปรียบเทียบภูมิสำเนาส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565).....	80
ตารางที่ 32 ผลการเปรียบเทียบการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติดส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อมพ.ศ.2565)	81
ตารางที่ 33 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	84

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	50
ภาพที่ 2 จำนวนตัวแปรที่มีผลต่อสมมติฐาน	85

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระท่อม เป็นไม้ยืนต้น เป็นพืชพื้นเมืองของประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย สามารถพบได้ในพื้นที่เขตร้อนและกึ่งร้อนของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ส่วนในประเทศไทยนั้นพบได้มากในภาคใต้ และ บางจังหวัดในภาคกลางของประเทศ ที่จัดเป็นยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 5 ตามความในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7 ยาเสพติดให้โทษ ซึ่งสิ่งเสพติดในประเภท 5 ได้แก่ กัญชา และพืชกระท่อม ต่อมาในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2563 ได้มีการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดให้โทษประเภทที่ 5 แต่ห้ามขายให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี และจากข้อมูลทางสถิติพบว่า ในปี พ.ศ. 2562 มีผู้ถูกจับในคดีพืชกระท่อม จำนวน 16,663 คน และมีผู้เข้ารับบำบัดรักษาจากการใช้พืชกระท่อม จำนวน 5,252 คน และในจำนวนนี้ มีอาการทางจิตถึง 526 คน หรือทุกๆ 100 คน จะมีอาการทางจิต 10 คน เกิดจากการกินสีคุณร้อย โดยการนำน้ำต้มกระท่อมผสมกับยาแก้ไอ หรือยาเสพติดอื่น หรือวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในปริมาณมาก และต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน (กระทรวงยุติธรรม, 2548)

ใบกระท่อมเป็นที่รู้จักกันมาเป็นเวลานานในกลุ่มของชาวนาและชาวสวน โดยนำไปสดมาเคี้ยวจะทำให้หายปวดเมื่อย แข็งแรง มีพลังกำลัง ทำงานได้นาน และมีอารมณ์ดี แต่ในช่วงระยะเวลาหลายๆ ปีที่ผ่านมา ใบกระท่อมมักถูกนำมาใช้ในทางที่ผิด โดยใช้น้ำต้มใบกระท่อมผสมกับโค้ก ยาแก้ไอ และสารอื่น ๆ รู้จักกันในชื่อ “สีคุณร้อย” ซึ่งชื่อจะแตกต่างกันไปตามที่กลุ่มผู้ใช้ตั้งชื่อเมื่อมีการผสมสารประกอบอื่นๆที่เปลี่ยนแปลงไป โดยพบว่ามีการใช้สีคุณร้อยร่วมกับบุหรี่ กัญชา รวมถึงอัลปราโซแลม (Alprazolam)

จากการศึกษาสารสำคัญในใบกระท่อม พบว่ามีแอลคาลอยด์หลายชนิด แต่สารที่สำคัญ คือ ไมทราไจนีน (mitragynine) เป็นสารสำคัญที่ออกฤทธิ์ต่อประสาทส่วนกลาง ทำให้มีส่วนช่วยในการบรรเทาอาการปวด ฤทธิ์ลดการบีบตัวของกล้ามเนื้อเรียบ จึงมีฤทธิ์ทำให้เกิดการชาเฉพาะที่ได้ และยังมีฤทธิ์กระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง อาการที่เกิดขึ้นเมื่อหยุดใช้ใบกระท่อม คือ มีอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อตามร่างกาย แขนขา กล้ามเนื้อกระตุก รู้สึกอ่อนเพลียไม่มีแรง หดหู่ ไม่แจ่มใส ใจสั่น วิดกกังวล หงุดหงิดและโมโหง่าย กระสับกระส่ายกระวนกระวาย การเสพใบกระท่อมมากๆ หรือเป็นระยะเวลานาน มักจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของเม็ดสีขึ้นที่บริเวณผิวหนัง ทำให้ผู้ที่รับประทานมีผิวคล้ำและเข้มขึ้น ไม่เพียงแค่นั้นในบางรายอาจทำให้มีอาการทางจิต (จุไรทิพย์ หวังสินทวีกุล, 2560)

ตามประกาศพระราชกฤษฎีกา พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2564 ประกาศไว้วันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2564 ให้ปลดล็อกพืชกระท่อมออกจากยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 5 กระท่อมจะถูกจัดเป็นพืช ซึ่งสามารถเคี้ยวใบกระท่อม, ต้มน้ำกระท่อมผสมน้ำหวาน, ประุงอาหาร, ปลุกขยมนำเข้าและส่งออกกระท่อมเพื่ออุตสาหกรรมได้ แต่ห้ามนำไปผสมเป็นสีกุณร่อย ห้ามขายให้บุคคลที่อายุต่ำกว่า 18 ปี ตามข้อกำหนดของ พ.ร.บ. พืชกระท่อม พ.ศ.2565 จากการปลดล็อกพืชกระท่อม ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการนำกระท่อมมาใช้ได้ง่ายขึ้น กระท่อมมีฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาหลากหลาย เช่น กระตุ้นประสาทสามารถทำให้ทำงานได้นานขึ้น ทนอากาศร้อนได้ดีขึ้น หากใช้เป็นเวลานานจะทำให้เสพติดได้ และหากนำไปใช้ในทางที่ผิด (Drug of abuse) เช่น นำไปผสมเป็นสีกุณร่อย ก็จะมีโทษทางกฎหมาย และอาจเกิดปัญหาสังคมตามมา

เนื่องด้วยพืชกระท่อม ถูกบัญญัติไว้ในพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ให้เป็นยาเสพติดประเภทที่ 5 มาตลอด 40 กว่าปีนั้น พืชกระท่อมจะถูกสังคมไทยมองว่าเป็นสิ่งไม่ดี ให้โทษ มีผลต่อสุขภาพ ทำให้เกิดอาการเสพติด เสพมากเกินไปและใช้ในทางที่ผิด

ทางผู้วิจัยได้มีความสนใจต่อความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติต่อการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติด ประเภทที่ 5 ของกลุ่มคนที่อยู่ในช่วงของวัยรุ่น และกำลังศึกษาในมหาวิทยาลัย เพราะเป็นช่วงอายุที่มีความคิดเป็นของตนเองสูง มีอยากรู้ อยากลอง

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติของนักศึกษา ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต กรณีการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ว่าเมื่อมีการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 แล้วนั้น นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจและทัศนคติเกี่ยวกับพืชกระท่อมอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และความรู้ต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565) ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต กรณีการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความรู้ทั่วไปของนักศึกษาต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565) ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต กรณีการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี สถานภาพ ภูมิลำเนา และการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด ที่แตกต่างกัน นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิตมีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม แตกต่างกัน

2. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี สถานภาพ ภูมิลำเนา และการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด ที่แตกต่างกัน นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต มีทัศนคติที่มีต่อการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 แตกต่างกัน

3. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา สถานภาพการสมรส ภูมิลำเนา และการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด ที่แตกต่างกัน นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต มีความรู้ต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565) แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ครังนี้คือ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต (ข้อมูลกลางสำนักทะเบียนและวัดผล ณ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2566)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต ณ วันที่ 1 มกราคม 2566 จำนวน 500 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทำการทำการศึกษาให้นักศึกษาทุกคนโดยไม่มีการสุ่มตัวอย่าง รวมทั้งหมด 500 คน เป็นการเก็บเต็มจำนวน

3. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา สถานภาพการสมรส ภูมิลำเนา และการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ

1. ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม
2. ด้านทัศนคติที่มีต่อการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 และ
3. ด้านความรู้ต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ. 2565)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ใช้ข้อมูลจากงานวิจัยนี้ ในการวางแผนโครงการ หรือ รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อให้ความรู้ และการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อพืชกระท่อม ของสังคมทั้งด้านดี และด้านลบ ให้เหมาะสมกับกลุ่มคนและประชาชนทั่วไป
2. ทราบถึงการให้ความสนใจต่อการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติด ประเภทที่ 5 ของนักศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต กรณีการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ผู้วิจัยกำหนดความหมายของศัพท์เฉพาะ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในงานวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับพืชกระท่อม หมายถึง ความรู้พื้นฐานต่อพืชกระท่อมของนักศึกษาทุกกลุ่มตัวอย่าง
2. ทัศนคติของนักศึกษาต่อการถอดพืชกระท่อม ออกจากยาเสพติดประเภทที่ 5 หมายถึง การแสดงออก หรือ การแสดงความคิดเห็น ต่อ พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ. 2565
3. พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ. 2565 หมายถึง ตามประกาศพระราชกฤษฎีกาเบกษาพระราชบัญญัติพืชกระท่อม พ.ศ.2565 พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวให้ไว้ ณ วันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2565 เป็นปีที่ 7 ในรัชกาลปัจจุบัน
4. ยาเสพติด หมายถึง ยาหรือสารที่นำเข้าสู่ร่างกาย ทั้งการ รับประทาน สูบ ดม หรือฉีดเข้าหลอดเลือดติดต่อกันเป็นระยะเวลานาน แล้วทำให้ส่งผลต่อร่างกายและจิตใจ ต้องการที่จะเสพต่อเนื่อง และ ถ้าใช้ เป็น ระยะ เวล า นาน จะ ส่งผล เสีย ต่อ สุข ภ า พ และ จิต ใจ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต กรณีการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติด ประเภทที่ 5” ผู้ศึกษาได้รวบรวมเอกสารและผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทาง ใน การศึกษาครั้งนี้โดยจะนำเสนอในหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ
2. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
3. ประวัติความเป็นมาของพิษกระท่อม
4. การพัฒนาการด้านกฎหมายเกี่ยวกับพิษกระท่อมของไทย
5. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพิษกระท่อม
6. วิถีชีวิตของคนไทยกับพิษกระท่อม
7. แนวคิดในการยกเลิกความผิดฐานเสพและครอบครองพิษกระท่อม
8. แนวคิดในการลดทอนความเป็นอาชญากรรมทางคดียาเสพติด
9. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
10. กรอบแนวคิดในการศึกษา

โดยแต่ละแนวคิดมีรายละเอียดและลักษณะของคำอธิบายที่มีต่อปรากฏการณ์ในแง่มุมที่ แตกต่างกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แนวคิดทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ

การศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ ได้มีผู้ให้ความสนใจและได้ทำการศึกษา ใ้ไว้มาก ในที่นี้จะรวบรวมความหมาย และสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องมาอธิบายพอเป็นสังเขป ดังนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้ (knowledge) ความรู้ถือว่าเป็นสากลคือปราศจากข้อจำกัด ใน ด้านเวลา สถานที่ และอัตวิสัยที่แตกต่างกันของมนุษย์ เป้าหมายของความรู้คือการค้นหาความรู้ที่ เป็นสากล ฉะนั้น ความรู้จึงเป็นสิ่งที่คนแม้จะอยู่ต่างท้องถิ่นและต่างเวลาถิ่น ก็มีลักษณะของ ปรากฏการณ์หนึ่งได้เหมือนกัน ความรู้จะต้องเป็นสิ่งที่ เป็นจริง ยิ่งกว่าเป็นเพียงการรับรู้ ความเชื่อ หรือความเคยชินของแต่ละคน หากแต่เป็นสิ่งที่ได้รับการตรวจสอบความถูกต้องว่าเป็นความจริง ฉะนั้น องค์ความรู้จึงไม่เป็นเพียงข้อเท็จจริงที่มนุษย์รับรู้ได้เท่านั้น แต่องค์ความรู้ (body of knowledge) จะประกอบขึ้นด้วยความคิดหรือข้อความที่จะบ่งบอกคุณลักษณะของสิ่งหนึ่งว่า สิ่งนั้น

คืออะไร หรือลักษณะอย่างไร โดยที่แนวคิดนั้นได้รับการพิสูจน์โดยวิธีการที่เชื่อถือได้ อย่างใดอย่างหนึ่งว่าเป็นแนวทางที่ถูกต้อง ดังนั้นองค์ความรู้จึงเป็นแนวทางที่ถูกต้อง การยืนยันความถูกต้องอยู่เสมอ และแนวคิดที่ได้รับการยืนยันความถูกต้อง จะคงอยู่เป็นองค์ความรู้ต่อไป หรือเป็นความรู้ที่เชื่อถือได้มากหรือน้อย ตามความหนักแน่นของหลักฐานที่สนับสนุนแนวความคิดนั้น ส่วนแนวความคิดที่ขาดหลักฐานยืนยันความถูกต้อง ก็จะถูกทำลายไปโดยปริยาย

2. ความหมายของความรู้

พจนานุกรมทางการศึกษา (dictionary of education) ของ คาร์เตอร์ วี กู๊ด ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า ความรู้เป็นข้อเท็จจริง ความจริง กฎเกณฑ์ และข้อมูลรายละเอียดต่างๆ ที่บุคคลได้เก็บรวบรวมไว้ (พนมไพร เกตุษา, 2545)

โยธิน ศันสนยุทธ และ จุมพล พุนภทธีวิน (พนมไพร เกตุษา, 2545 อ้างจาก โยธิน ศันสน ยุทธ และ จุมพล พุนภทธีวิน, 2524) ได้ให้ความหมายของ ความรู้ ว่า หมายถึง กลุ่มข้อความและข้อความในที่นี้มีความหมายกว้างไม่ได้หมายถึงเฉพาะ กลุ่มข้อความที่เป็นภาษาพูด ภาษาเขียนหรือภาษาท่าทาง ที่เราพบเห็นอยู่โดยทั่วไปเท่านั้น แต่หมายรวมถึงกลุ่มข้อความที่เป็นสากล เช่น ภาษาคณิตศาสตร์ และภาษาคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

ความรู้ หมายถึง การระลึกได้ของเรื่องราวต่างๆ ที่บุคคลมีประสบการณ์ แล้วมีพฤติกรรมจำเรื่องราวนั้นได้ และระลึกเรื่องราวนั้นออกมา แสดงออกของสมรรถภาพสมองด้านความจำโดยใช้วิธีระลึกออกมา (อุทุมพร วิลาทอง, 2541)

ความรู้ หมายถึง บรรดาข้อเท็จจริงของเรื่องราว กฎเกณฑ์ สิ่งของ เหตุการณ์ บุคคลซึ่งเป็นความจำที่มนุษย์ได้สะสมรายละเอียดของเรื่องราว ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ไว้ และแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่ระลึกได้ เรียกว่าเอาสิ่งที่จำได้ออกให้ปรากฏ สังเกตได้ วัดได้ (ณรงค์ฤทธิ์ ประสิทธินาถ, 2546)

สายสุณี ศักรางกูร (2542) ให้ความหมายว่า ความรู้ หมายถึง การระลึกได้ของเรื่องราวต่างๆ ที่บุคคลเคยมีประสบการณ์มาแล้ว มีพฤติกรรมจำเรื่องราวนั้นได้ และระลึกเรื่องราวนั้นออกมา เป็นการแสดงออกของสมองด้านความจำ

สมศักดิ์ ศรีสันติสุข (พนมไพร เกตุษา , 2545 อ้างจาก สมศักดิ์ ศรีสันติสุข, 2538) ได้อธิบายความหมายของความรู้ ในทางสังคมศาสตร์ว่า ความรู้เกิดจากปรากฏการณ์ต่างๆ ในสังคมของมนุษย์ที่ประสบทั้งทางธรรมชาติ และทางสังคม เราอาจกล่าวได้ว่า มนุษย์มีความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและสังคม ซึ่งจะมีบทบาทต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์มนุษย์จะต้องเข้าใจสิ่งแวดล้อมและสังคม และรู้จักการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งความรู้ของมนุษย์ได้มี การพัฒนามามากมาย และมีหลายระดับของความรู้ ตามความสามารถ และพื้นฐานของมนุษย์ กล่าวคือ

(1) ความรู้ในทัศนะของบุคคลทั่วไปมีลักษณะที่แตกต่างกันไปตามพื้นฐานและความสามารถของแต่ละบุคคล บุคคลทั่วไปในที่นี้หมายถึง ประชาชนทั่วไปที่ประกอบอาชีพ ไม่ได้เกี่ยวกับการเรียนการสอน เช่น ชาวไร่ ชาวนา พ่อค้า นักธุรกิจ และอื่น ๆ บุคคลทั่วไปเหล่านี้มีทัศนะต่อความหมายของความรู้ ที่เกิดจาก ความรู้ ความเข้าใจ การถ่ายทอดสืบต่อจากประเพณี แต่จะไม่รู้ถึงความหมายที่แท้จริง ซึ่งเป็นความรู้ที่เกี่ยวกับประสบการณ์ทางธรรมชาติ และทางสังคมของบุคคลไม่สามารถที่จะเรียบเรียง เป็นความคิดรวบยอดได้

(2) ความรู้ในทัศนะของนักวิชาการ มีลักษณะต้องเป็นวิทยาศาสตร์เนื่องจากนักวิชาการสนใจในเรื่องของข้อเท็จจริง ที่สามารถพิสูจน์ได้ ความรู้นั้นจะต้องมีเหตุและผล สามารถที่จะสังเกตได้ เที่ยงตรงและเชื่อถือได้ นักวิชาการจึงสนใจที่จะค้นคว้าความรู้ อย่างเป็นระบบตามแขนงวิชาของตน เพื่อจะนำความรู้นั้น สร้างทฤษฎีต่อไป จึงกล่าวได้ว่า ความรู้ในทัศนะของนักวิชาการคือ องค์ความรู้ที่มีลักษณะสามารถ กล่าวเป็นความคิดรวบยอดได้ มีลักษณะของนามธรรมเป็นส่วนมากอาจจะเห็นว่าแต่ละสาขาวิชาต่างๆ ก็มีความรู้ในแขนงวิชานั้นๆ แตกต่างกันไป บุคคลต่างสาขาความรู้อาจจะไม่เข้าใจลึกซึ้ง เท่ากับบุคคลในสาขาวิชานั้น และยังเป็นบุคคลธรรมดาที่จะไม่เข้าใจคำศัพท์ หรือแนวความคิดของนักวิชาการเหล่านั้น

(3) ความรู้ในทัศนะของนักปฏิบัติ ความหมายของความรู้ของนักปฏิบัติเกี่ยวข้องกับความเข้าใจในเหตุการณ์ หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ทั้งทางธรรมชาติและทางสังคมที่อธิบายได้ ในลักษณะที่สามารถนำไปใช้ได้ เราอาจกล่าวได้ว่า นักปฏิบัติเป็นบุคคลที่เชื่อมโยงระหว่างความรู้ของนักวิชาการกับบุคคลทั่วไป เพื่อนำความรู้นั้นลงไปทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมระดับของ ความนึกคิดความลึกซึ้งของความรู้ อาจจะอยู่ในรูปธรรมและนามธรรมของบุคคลทั่วไป

พนมไพร เกตุษา (2545) ให้ความหมายของความรู้ไว้ว่า หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง เหตุการณ์ รายละเอียดต่าง ๆ ที่เกิดจากการสังเกต การศึกษาประมวลประสบการณ์ ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและสังคม ความรู้พื้นฐานหรือภูมิหลังของแต่ละบุคคลที่บุคคลจดจำและเก็บรวบรวมไว้ และสามารถแสดงออกในเชิงพฤติกรรมที่สังเกตหรือวัดได้ โดยสามารถแบ่งระดับของความรู้ได้เป็น 6 ระดับ คือ ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

บลูม และเบนจามิน (มานพ วีระอาชากุล, 2538) อ้างจาก Bloom and Benjamin, (1971) ได้ อธิบายความหมายของ ความรู้ความเข้าใจว่า “ความรู้” หมายถึง พฤติกรรมและสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งเน้นการจำ ไม่ว่าจะเป็นการระลึกถึง หรือการระลึกได้ก็ตาม เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการเรียนรู้ โดยเริ่มต้นมาจากการรวบรวมสาระต่าง ๆ จนพัฒนาไปสู่ขั้นที่สลับซับซ้อนยิ่งขึ้นต่อไป โดยความรู้นี้อาจแยกออกเป็นความรู้เฉพาะสิ่ง ความรู้ในเรื่องระเบียบการ และความรู้เรื่องสากล เป็นต้น ส่วน “ความเข้าใจ” หมายถึง ความสามารถทางปัญญาและทักษะ ได้แก่

- (1) ความสามารถที่จะให้ความหมายของคำหรือการแปล
- (2) ความสามารถในการเข้าใจความหมายของการคิด
- (3) ความสามารถในการคาดคะเน ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นได้จากการกระทำ หรือการประเมิน

ค่า

ดังนั้น บุคคลที่จะมีความเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ต้องมีองค์ประกอบทั้งสามประการดังกล่าว

ไพศาล หวังพานิช (2526) ให้ความหมายไว้ว่า ความรู้ หมายถึง บรรดาข้อเท็จจริง หรือ รายละเอียดเรื่องราว อันเป็นประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งสะสมและถ่ายทอดสืบต่อกันมา สำหรับความเข้าใจนั้น หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ ความจำ ไปดัดแปลงปรับปรุง เพื่อให้สามารถจับใจความ อธิบาย หรือเปรียบเทียบย่อเรื่องราวความคิด และข้อเท็จจริงต่างๆ ได้

สุนันท์ ศลโกสุม (2524) ให้ความหมายไว้ว่า ความรู้ หมายถึง ความสามารถในการทรงไว้รักษาไว้ ซึ่งข้อเท็จจริงเรื่องราวรายละเอียดต่างๆ ตลอดจนประสบการณ์ทั้งมวลของผู้เรียนและ ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการเก็บรวบรวมความรู้ แล้วขยายความรู้ ความจำนั้นให้ไกล ออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520) ให้ความหมายไว้ว่า ความรู้ เป็นพฤติกรรมขั้นต้นซึ่งผู้เรียนเพียงแต่จำได้ อาจจะได้โดยการนึกหรือการมองเห็น ได้ยินจำได้ เช่น ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี โครงสร้าง มาตรฐาน วิธีการแก้ปัญหา กฎเกณฑ์ เป็นต้น

“ความรู้” หมายถึง การได้รับข่าวสาร แนวความคิดและวิธีการต่าง ๆ ในอันที่จะได้มาซึ่งข่าวสาร หมายรวมถึง ความเชื่อทางศาสนา ศีลธรรม จรรยา นิทานพื้นบ้าน และความรู้ทางวิทยาศาสตร์สาขาต่างๆ ด้วย (จิตยา สุวรรณขุณ, 2517:1-2)

อนันต์ ศรีโสภา (ชาติชัย สาลีผล, 2544 อ้างจาก อนันต์ ศรีโสภา, 2525) ให้ความหมายว่า ความรู้ หมายถึง ความจำที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน ความสามารถในการทางพุทธิปัญญาซึ่งประกอบด้วย ความรู้ ความสามารถ และทักษะต่างๆ แบ่งเป็น 6 ชั้น โดยเรียงจากพฤติกรรมที่ง่ายไปหายาก ดังนี้

- (1) ความรู้ หมายถึง ความจำที่เคยประสบมาก่อน
 - (1.1) ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาโดยเฉพาะ
 - (1.1.1) ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำต่างๆ
 - (1.1.2) ความรู้เกี่ยวกับความจริงต่างๆ ซึ่งได้แก่ เวลา เหตุการณ์ บุคคล สถานที่ แหล่งกำเนิด ฯลฯ
 - (1.2) ความรู้เกี่ยวกับวิธีการและการดำเนินงานที่เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ
 - (1.2.1) ความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบแผนต่างๆ
 - (1.2.2) ความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มและการจัดลำดับ

- (1.2.3) ความรู้เกี่ยวกับการจำแนกและแบ่งประเภทสิ่งของต่างๆ
 - (1.2.4) ความรู้เกี่ยวกับระเบียบ วิธีการดำเนินงานของสิ่งหนึ่งสิ่งใด
 - (1.3) ความรู้เกี่ยวกับการรวบรวมแนวคิดและโครงสร้างของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
 - (1.3.1) ความรู้เกี่ยวกับกฎ และการใช้กฎนี้บรรยายคุณค่าหรือ พยากรณ์ หรือ ความหมายที่เราสังเกตเห็น
 - (1.3.2) ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและโครงสร้าง
 - (2) ความเข้าใจ (comprehension) หมายถึง การเข้าใจ
 - (2.1) การแปล (การแปลจากแบบหนึ่งไปสู่อีกแบบหนึ่งโดยรักษาความหมายไว้อย่างถูกต้อง)
 - (2.2) การตีความหมาย (การอธิบายหรือเรียบเรียงเนื้อหาอันเสียใหม่ให้เข้าใจง่าย)
 - (2.3) การขยายความ (การขยายความหมายของข้อมูลที่มีอยู่ให้ไกลไปกว่าเดิม)
 - (3) การนำไปใช้ (application) หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ ซึ่งจะต้องอาศัยความสามารถ หรือทักษะทางด้านความเข้าใจดังกล่าวแล้ว การนำความรู้ไปใช้นี้กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การแก้ปัญหา นั่นเอง
 - (4) การวิเคราะห์ (analysis) หมายถึง การแยกเรื่องราวออกเป็นส่วนย่อยๆ
 - (4.1) การวิเคราะห์ส่วนประกอบต่างๆ
 - (4.2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบนั้น
 - (4.3) การวิเคราะห์หลักหรือวิธีรวบรวมส่วนประกอบต่างๆ เหล่านั้น
 - (5) การสังเคราะห์ (synthesis) หมายถึง การรวมส่วนประกอบต่าง ๆ เข้าด้วยกัน
 - (5.1) การกระทำที่เป็นสื่อให้ผู้อื่นเข้าใจความหมาย
 - (5.2) การกระทำที่เกี่ยวกับแผนงาน หรือข้อเสนอตามวิธีการต่างๆ
 - (5.3) การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบต่างๆ อาทิเช่น การที่ส่วนประกอบเหล่านั้นรวมกันได้ โดยอาศัยความสัมพันธ์เป็นสำคัญ
 - (6) การประเมินผล (evaluation) การตัดสินคุณค่าในสิ่งที่กำหนดความมุ่งหมายได้ โดยการ ใช้เกณฑ์ที่แน่นอน
 - (6.1) การตัดสินใจ โดยอาศัยเหตุการณ์ภายในสิ่งนั้นเป็นเกณฑ์
 - (6.2) การตัดสินใจ โดยอาศัยเหตุการณ์ภายนอกเป็นเกณฑ์
- ฉะนั้น เมื่อพิจารณาความหมายของ ความรู้ ที่ได้กล่าวมาข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ความรู้ หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง เหตุการณ์ รายละเอียดต่างๆ ที่เกิดจากการสังเกตการศึกษาที่ประมวลประสบการณ์ ภูมิหลังของบุคคลที่ได้จดจำและเก็บรวบรวมไว้ ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม ทางธรรมชาติและสังคม ความสามารถที่แสดงออกในเชิงพฤติกรรม ที่สังเกตได้ หรือวัดได้ โดยสามารถ

แบ่งระดับความรู้ได้เป็น 6 ระดับ คือ ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

3. ความหมายของความเข้าใจ (understanding)

บลูม (พนมไพร เกตุษา, 2545 อ้างจาก Bloom, 1971) กล่าวว่า ความเข้าใจ เป็นลักษณะของการที่บุคคลเกิดความรู้และความสามารถสื่อความหมายให้คนอื่นทราบ โดยการแปลความ การอธิบาย ความ การตีความ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันและเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน สุมลมาลย์ เดียวโป (2545) ให้ความหมายว่า ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความทรงจำในเรื่องราว ข้อเท็จจริง รายละเอียดต่างๆ

และความสามารถนำความรู้ที่เก็บรวบรวมมาใช้ตัดแปลงอธิบาย เปรียบเทียบ ในเรื่องนั้นๆ ได้อย่างมี เหตุมีผล นอกจากนี้ความรู้ความเข้าใจเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกันโดยตรงรวมถึงการนำความรู้ความเข้าใจ นั้น ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ตามขั้นตอนตามทักษะต่างๆ ทางสมอง 6 ชั้น คือ ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และ การประเมินค่า ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละ บุคคลเป็นสำคัญ

ชวาล แพริตกุล (2526 : 15) ให้ความหมายไว้ว่า ความเข้าใจ คือ ความสามารถในการผสม และขยายความรู้ ความจำ ให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล เป็นความพยายามของสมองที่พยายามดัดแปลง ปรับปรุง หรือเสริมแต่งความรู้เดิมให้มีรูปลักษณะใหม่ เพื่อนำไปใช้กับสถานการณ์ที่แปลกออกไป แต่ก็ยังมีอะไรบางอย่างที่คล้ายคลึงกับของเดิม

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และ อนนกกุล กริแสง (พนมไพร เกตุษา, 2545 อ้างจากเสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และ อนนกกุล กริแสง, 2517) อธิบายความว่า ความเข้าใจ เป็นจุดมุ่งหมายที่ซับซ้อนกว่าความรู้ พฤติกรรม และการตอบสนองซึ่งเป็นตัวแทนของการรู้เรื่องในการสื่อความเข้าใจซึ่งการสื่อความเข้าใจนั้นอาจมาในรูปของ การพูด การเขียน และการใช้สัญลักษณ์ต่างๆ

สายสุณี ศักรางกูร (2542) ให้ความหมายของความเข้าใจว่า หมายถึง ความสามารถในการสื่อความหมายของสิ่งที่เรียนรู้ โดยไม่จำเป็นต้องนำไปสัมพันธ์กับสิ่งอื่นๆ ได้แก่ การแปลความหมาย การตีความ การขยายความ

อุทุมพร วิลาทอง (2541) อธิบายว่า ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการดัดแปลงย่อ และย่อรวมกัน ประกอบด้วย การแปลความหมาย การตีความ การขยายความ

พนมไพร เกตุษา (2545) อธิบายว่า ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการสื่อความหมาย การอธิบาย การตีความ การขยายความ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันและเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน ของสิ่งที่ตนเองได้รับรู้ รับทราบ หรือมีประสบการณ์ต่อบุคคลอื่น ในลักษณะการพูดการเขียน หรือการใช้สัญลักษณ์ โดยอาศัยพื้นฐานจากความรู้

จากที่กล่าวมาอาจสรุปได้ว่า ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการสื่อความหมาย การอธิบาย การตีความ การขยายความ เกี่ยวข้องสัมพันธ์ และเป็นเหตุเป็นผลกันกับสิ่งที่ตนเองได้รับรู้ หรือมีประสบการณ์ต่อบุคคลอื่น ในการพูด การเขียนหรือการใช้สัญลักษณ์ โดยอาศัยพื้นฐานจากความรู้

4. การวัดความรู้ ความเข้าใจ

เตื่อนใจ เศรษฐสัถโก และคณะ (ม.ป.ป.) กล่าวถึงการวัดความรู้ความเข้าใจว่า เมื่ออินทรีย์ปะทะกับสิ่งแวดล้อม ขั้นแรกจะรับรู้ (receive) แล้วเก็บเรื่องราวที่ได้ประสบนั้นไว้ในสมองในความจำ ซึ่งสามารถแสดงออกว่าสิ่งนั้นจำได้ โดยการระลึกถึง (recall) เรื่องราวที่เคยประสบมานั้น การวัดความรู้ ทำได้โดยให้บุคคลระลึกถึง ความจำนั้นออกมา ถ้าระลึกออกแสดงว่า จำได้สำหรับความเข้าใจ มีกระบวนการทำงานของสมองเป็นขั้นตอน เริ่มรูปร่างของใหม่ๆ ให้คล้ายๆกับของเดิมที่ตนรู้จัก คนที่เข้าใจสิ่งใดเขาจึงสามารถสื่อสารได้ว่า สิ่งนั้น หมายถึงอะไร คล้ายอะไรการวัดความเข้าใจจึงต้องวัดการแสดงออกของบุคคล ในทางแปลความหมาย การตีความสำคัญและการขยายความจากสิ่งนั้นๆได้

วิเชียร เกตุสิงห์ (2533) กล่าวว่าเครื่องมือวัดความรู้ซึ่งเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้จะต้อง อาศัยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ (achievement test) ซึ่งจะเป็นการวัดความรู้ ทักษะและสมรรถภาพ ด้านต่างๆ ที่ได้รับการเรียนรู้ในอดีต ยกเว้นการวัดทางด้านร่างกาย และข้อสอบที่ใช้วัดโดยทั่วไป

จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

(1) แบบที่ครูสร้างขึ้นเอง (teacher – made test) เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นโดยทั่วไปเมื่อ ต้องการใช้ก็สร้างขึ้นใช้แล้วก็เลิกกัน ถ้าจะนำไปใช้อีกต้องดัดแปลงปรับปรุง แก้ไข เพราะเป็นแบบ ทดสอบที่ยังขาดคุณภาพ

(2) แบบทดสอบมาตรฐาน (standardize test) เป็นแบบทดสอบที่ต้องมีการพัฒนาด้วยวิธี วิเคราะห์ทางสถิติมาหลายครั้งหลายหน จนมีคุณภาพสมบูรณ์ทั้งด้านความตรง ความเที่ยงความยาก ความง่าย อำนาจจำแนก ความเป็นปรนัย และมีเกณฑ์ปกติ (norm) ให้เปรียบเทียบกับรวมนความ แล้วต้องมีมาตรฐาน ทั้งด้านการดำเนินการสอบ และการแปลผลคะแนนที่ได้

เตื่อนใจ เศรษฐสัถโก (ยุวดี ไวยะโชติ, 2535) อ้างจาก เตื่อนใจ เศรษฐสัถโก และคณะ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึง การวัดผลทางด้านสังคมศาสตร์ว่า ควรจัดให้ครบทุกด้านโดยใช้เครื่องมือหลายอย่างประกอบกัน และควรใช้วิธีการวัดทั้งแบบทางการ และไม่ใช่วิธีการวัดแบบไม่เป็นทางการ การวัดผลแบบเป็นทางการ ได้แก่ การทดสอบ หรือการใช้แบบทดสอบ ส่วนการวัดแบบไม่เป็นทางการนั้น เป็นการสังเกตพฤติกรรมหรือการซักถาม และสำหรับเครื่องมือที่ใช้วัดนั้น แบบที่เป็นประโยชน์โดยตรง และสามารถสร้างขึ้นมาใช้ได้เอง แยกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

(1) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่นิยมใช้กันมากที่สุด 2 ชนิดได้แก่ แบบทดสอบปรนัย และแบบทดสอบอัตนัย

(1.1) แบบทดสอบปรนัย เป็นแบบทดสอบที่ผู้ตอบไม่มีอิสระ ในการเขียนคำตอบเนื่องจากถูก กำหนดคำตอบมาให้เลือก และมีการกำหนดรูปแบบคำถาม ดังนี้

(1.1.1) ให้เลือกตอบทางใดทางหนึ่ง เช่น ถูก – ผิด จริง – ไม่จริง ใช่ – ไม่ใช่

(1.1.2) ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดมาตอบ

(1.1.3) ให้จับคู่คำตอบกับคำถามที่มีความสัมพันธ์กัน

(1.1.4) ให้เติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์

(1.2) แบบทดสอบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่ผู้ตอบมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี คำถามอาจมีลักษณะที่เป็นคำถามที่กว้างหรือแคบก็ได้ แบบทดสอบอัตนัย จะใช้วัดความรู้ความเข้าใจ การนำไปใช้ ความคิดสร้างสรรค์ หรือค่านิยม

(2) แบบวัดพฤติกรรมทางสังคม ที่สำคัญๆ ได้แก่ แบบสอบถาม การสังเกต แบบสำรวจ รายการ มาตรฐานระดับคุณภาพ ระเบียบสะสม และสังคมมิติ

จากที่กล่าวมา อาจสรุปได้ว่า การวัดความรู้ความเข้าใจ ทำได้โดยให้บุคคลระลึกถึงความจำ ใน เรื่องนั้นๆ ออกมา แล้ววัดการแสดงออกของบุคคล ในทางแปลความหมาย การตีความและการ ขยาย ความนั้นๆ โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยแบบทดสอบ อัตนัย และแบบวัดพฤติกรรมทางสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติ ความหมาย หรือ มีค่านิยามว่าอย่างไร “ทัศนะ” ในพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมาย ว่า คือ ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นบุคคล สิ่งของ การ กระทำ หรือ สถานการณ์ต่าง ๆ อย่างไรก็ดีทัศนะของแต่ละบุคคลนั้นจะเกิดจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ ช่วงชีวิต ในการดำเนินชีวิตที่แต่ละบุคคลได้รับและพบเจอมา ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทัศนะนั้นได้มีนักวิชาการ หลากๆ ท่านได้ให้ความหมายต่าง ๆ ไว้ดังนี้

มอร์ฟี และ นิวคอมบ์ (Murphy and Newcomb 1937, อ้างถึงใน อัจฉรา นาคไรรัง, 2545, น. 21) ได้ให้ความหมายว่า ทัศนคติ คือ ลักษณะของความชอบหรือไม่ชอบ พึงพอใจหรือไม่พึง พอใจ ที่บุคคลแสดงออกจากสิ่งต่าง ๆ

เครช และ ครูธฟิลด์ (Krech and Cruthfield, 1980, อ้างถึงใน อัจฉรา นาคไรรัง, 2545, น. 21) ได้ให้ความหมายว่า ทัศนคติ คือ ลักษณะการรวมตัวอย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่าง แรงจูงใจ อารมณ์ การรับรู้ และความคิดความเข้าใจของแต่ละบุคคล

ดัลตัน (Dalton, 1968, p.48, อ้างถึงใน อัจฉรา นาไกรซิง, 2545, น. 21) ได้กล่าวว่า ทักษคติ หมายถึง ความรู้สึกของคนใดคนหนึ่งว่าชอบหรือไม่ชอบในบุคคล สิ่งของหรือสภาพแวดล้อม ที่เข้าไปเกี่ยวข้อง

วรูม (Vroom, 1964, p.99, อ้างถึงใน สมชาย ศิริพันธุ์, 2546, น. 7) กล่าวว่า ทักษคติ และความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้ เพราะทั้งสองคำนี้จะหมายถึง ผลที่ได้จากการที่ บุคคล เข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้นทักษะด้านบวก จะแสดงให้เห็นถึงสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และ ทักษคติ ด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจ

ไอเคน (Aiken, 1994, อ้างถึงใน น้ำอ้อย สหพันธ์, 2547, น. 14) ให้ความหมายว่า ทักษคติ คือ ความรู้สึกนึกคิดที่ได้เรียนรู้มาเพื่อที่จะตอบสนองในทางบวกหรือลบต่อวัตถุ สถานการณ์ สถาบัน หรือบุคคล

คุน (Coon, 1992, อ้างถึงใน น้ำอ้อย สหพันธ์, 2547, น. 14) ให้ความหมายว่า ทักษคติ คือ ผลผสมของความเชื่อและอารมณ์ที่บุคคลโน้มเอียงจะตอบสนองต่อบุคคล วัตถุ หรือสถานการณ์ ในทางบวกหรือลบ

สร้อยตระกูล (ติวานนท์) อรรถมานะ (2545, น. 64, อ้างถึงใน น้ำอ้อย สหพันธ์, 2547, น. 14) ได้นิยามว่า ทักษคติ คือ ผลผสมผสานของความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้และความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คนใดคนหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งๆ ซึ่งออกมา ในรูปการประเมินค่าอันอาจเป็นไปในทางยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2541, อ้างถึงใน น้ำอ้อย สหพันธ์, 2547, น. 14) ได้ให้ความหมายของ ทักษคติ (Attitudes) ว่าคือ ท่าทีหรือแนวโน้มของบุคคลที่แสดงต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด อาจเป็นบุคคล กลุ่มคน ความคิด หรือสิ่งของก็ได้โดยมีความรู้สึกหรือความเชื่อเป็นพื้นฐาน

สนิท สมัครการ (อ้างถึงใน ขนาธิป ชินะ, นาวิน, 2553, น. 31) ให้ความเห็นว่า ค่านิยม เป็น แนวคิดทางสังคมศาสตร์ ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง แต่สิ่งที่สังเกตได้คือ พฤติกรรมซึ่งพฤติกรรม จะ คล้อยตามความเชื่อและค่านิยม นักสังคมศาสตร์จึงอนุมานวัดค่านิยมจากพฤติกรรม และกล่าวว่า มนุษย์มีพฤติกรรมจากความเชื่อ และกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ที่พัฒนาเป็นค่านิยม และเกิดเป็น ทักษคติ จนถึงพฤติกรรมตามลำดับขั้นดังนี้

1. ความเชื่อ และกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม
2. ค่านิยม
3. ทักษคติ
4. พฤติกรรม

สารโฆ บัศวรี (อ้างถึงใน ชนาธิป ชินะนาวิน, 2553, น. 32) ให้ความเห็นในการเกิด ค่านิยมไว้ว่า เมื่อเกิดความจำเป็นหรือความต้องการ ขึ้นต่อไปจะเกิดเป็นความชอบหรือความสนใจ ความชอบหรือความสนใจนี้จะกระตุ้นให้เกิดความนิยมชมชอบ เข้าใจในคุณค่ากลายเป็นค่านิยม ถ้าค่านิยมก่อตัวเป็นระยะเวลานานพอสมควร ทำให้เกิดสภาวะความพร้อมที่จะกระทำอยู่ในใจ เรียกว่า ทักษณคติ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการกระทำ หรือพฤติกรรม ตามลำดับขั้นดังนี้

1. ความจำเป็น หรือความต้องการ
2. ความชอบ และความสนใจ
3. ค่านิยม
4. ทักษณคติ
5. พฤติกรรม

เมธี ปิณฑานานนท์ (อ้างถึงใน ชนาธิป ชินะนาวิน, 2553, น. 32) มีแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเกิดค่านิยมว่าเกิดตามลำดับขั้นดังนี้

1. ความรู้สึก
2. ความคิดเห็น
3. การสื่อสารและการถ่ายทอดถึงกัน
4. การเลือกเชื่อและมีศรัทธา
5. การปฏิบัติ (พฤติกรรม)

วารณี ชีราภรณ์ (อ้างถึงใน นงเยาว์ แก้วมรกต, 2542, น. 11) กล่าวว่า ทักษณคติเป็นเรื่อง ของจิตใจ ความเชื่อ ความรู้สึกและความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อตนเอง ต่อบุคคลอื่น ต่อสื่อต่างและต่อสถานการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด และทักษะคติ ยังมีส่วนอย่างมากที่จะส่งผลให้คนเราแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาด้วย จะเห็นได้ว่าทักษะคดีย่อมประกอบด้วยด้านความคิดที่มีผลต่อตัวอารมณ์และความรู้สึก ซึ่งเชื่อมโยงก่อให้เกิดแนวโน้มในการแสดงออกถึงความคิดและความรู้สึกออกมาทางพฤติกรรม

จำริญ มีชนอม (อ้างถึงใน กนกพรรณ กัลป์ยาณสุต และคณะ, 2551, น. 5) กล่าวว่า ทักษณคติ คือ ความรู้สึกนึกคิดและแนวทางปฏิบัติหรือท่าทีที่มีต่อสิ่งแวดล้อมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อสิ่งแวดล้อมแต่ละอย่างอาจมีองศา (Degree) ของความเข้มข้นในปริมาณที่ไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล

อภิวรรณ หล้าพิมพ์ (อ้างถึงใน กนกพรรณ กัลป์ยาณสุต และคณะ, 2551, น. 5) ได้สรุปความหมายของทักษะคติได้ว่า ทักษณคติ หมายถึง ความคิดหรือความรู้ ความเข้าใจ และความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด อันมีแนวโน้มที่จะทำให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้นๆ

Freedman (อ้างถึงใน กนกพรรณ กัลยาณสูตร และคณะ, 2551, น. 6) ได้แยก องค์ประกอบของทัศนคติไว้เป็น 3 องค์ประกอบดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) เป็นเรื่องของการรู้ของบุคคล ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจจะเป็นการรับรู้เกี่ยวกับวัตถุ สิ่งของ บุคคล หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ว่ารู้สิ่งต่าง ๆ นั้นได้อย่างไร รู้ในทางที่ดีหรือไม่ดี ทางบวกหรือทางลบ ซึ่งจะก่อให้เกิดเป็นทัศนคติขึ้น ถ้าเรารู้สึก หนึ่งสิ่งใดในทางที่ดีเราก็จะมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นในทางที่ดี และถ้ารู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ไม่ดี เราก็จะมี ทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย ถ้าเราไม่รู้จักสิ่งใดเลย ทัศนคติก็就不用เกิดขึ้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component or Felling Component) เป็นองค์ประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งถูกเร้าด้วยขึ้นจากการรู้นั้น เมื่อเราเกิดความรู้สึกต่อสิ่ง หนึ่งสิ่งใดแล้ว จะทำให้เราเกิดความรู้สึกในทางที่ดีหรือไม่ดี ถ้าเรารู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ไม่ดี เราก็จะไม่ชอบไม่พอใจในสิ่งนั้น ความรู้สึกนี้จะทำให้เกิดทัศนคติในทางใดทางหนึ่งคือ ชอบหรือไม่ชอบ ความรู้สึกนี้เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะเปลี่ยนแปลงได้ยากมาก

3. องค์ประกอบทางด้านแนวโน้มในเชิงพฤติกรรม (Action Tendency Component or Behavioral Component) เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้น ๆ ในทางใดทางหนึ่งคือ พร้อมที่จะสนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือในทางทำลายขัดขวางต่อสู้ เป็นต้น

สำหรับแนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคตินั้นค่อนข้างจะมีผู้ศึกษากันอย่างกว้างขวางในองค์ประกอบด้านต่างๆ (Allport, 1935, อ้างถึงใน อัจฉรา นาคไธสง, 2545, น. 21-22) ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นลักษณะทางความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคล องค์ประกอบทางความรู้สึกนี้มี 2 ลักษณะ คือ ความรู้สึกทางบวก ได้แก่ ชอบ พอใจ เห็นใจ และความรู้สึกทางลบ ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่พอใจ กลัว รังเกียจ

2. องค์ประกอบด้านความคิด (Cognitive Component) คือ การที่สมองของบุคคลรับรู้ และวินิจฉัยข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับ เกิดความรู้ความคิดเกี่ยวกับวัตถุบุคคลหรือสภาพการณ์ขึ้น องค์ประกอบทางความคิดเกี่ยวข้องกับการพิจารณาที่มาของทัศนคติออกมาว่าถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) คือ ความพร้อมที่จะกระทำ หรือพร้อมที่จะตอบสนองต่อที่มาของทัศนคติ

ดังนั้นจากความหมายของคำว่าทัศนคติตามที่มีผู้ให้นิยามไว้ข้างต้น อาจมีความหมายว่า ความรู้ความเข้าใจในสิ่งหนึ่งสิ่งใด ทั้งนี้อาจจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ที่ได้พบเจอมา และทำให้เกิดการแสดงพฤติกรรมหรือแสดงความเห็นต่อสิ่งสิ่งนั้นออกมาตามความรู้ความเข้าใจของ ตนเองซึ่งอาจจะออกมาได้ทั้งในด้านบวกหรือด้านลบ เช่น เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ และทัศนคติใน ครั้งนี้หมายถึง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายงานป้องกันและปราบปรามต่อกรณีการถอดพีช กระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5ตลอดจนความคิดเห็นต่อปัญหา แนวทางแก้ไข และ

ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินคดีเกี่ยวกับยาเสพติด กรณีการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติด ประเภทที่ 5

ประวัติความเป็นมาของพืชกระท่อม

พืชกระท่อมเป็นไม้ยืนต้น เป็นพืชท้องถิ่น พบได้ในบริเวณประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พบได้ในประเทศมาเลเซียและทางตอนใต้ของประเทศไทย ชอบขึ้นในบริเวณป่าดิบ ขึ้นริมลำธารกระท่อมเป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ปานกลาง มีแก่นเป็นไม้เนื้อแข็ง สูง 10 -15 เมตร มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Mitragyna speciosa* Korth อยู่ในตระกูล Rubiaceae ใบคล้ายใบกระดังงา มีชนิดก้านใบแดงและใบเขียว ดอกกลมโตขนาดเท่าผลพุทรา ใบเป็นใบเดี่ยวสีเขียว เรียงตัวเป็นคู่ตรงข้าม แผ่นใบขนาดกว้างประมาณ 5-10 ซม. ยาวประมาณ 8-14 ซม. ดอกมีสีขาวอมเหลืองออกเป็นช่อตุ้มกลมขนาด 3-5 ซม. ในประเทศไทยพบในบางจังหวัดของภาคกลาง เช่น ปทุมธานี แต่จะพบมากในป่าธรรมชาติบริเวณภาคใต้ เช่น สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ตรัง สตูล พัทลุง สงขลา ยะลา ปัตตานี นราธิวาส และตอนบนของประเทศมาเลเซีย กระท่อม เป็นชื่อท้องถิ่น และยังมีชื่อเรียกต่าง ๆ กันอีก เช่น อีถ่าง ท่อม กระท่อมโคก กระท่อมพาย คอยโค่น ในประเทศมาเลเซีย เรียกว่า Biak-Biak ในประเทศไทยมีการกล่าวถึงพืชกระท่อมทั้งในรูปแบบของยาสมุนไพรพื้นบ้านที่ใช้ในการรักษาโรค และ เป็นสิ่งที่เอาไว้ต้อนรับแขกผู้มาเยี่ยมบ้านเวลาไปมาหาสู่กันมาตั้งแต่อดีตซึ่งกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมของท้องถิ่นไปแล้วกระท่อมนั้นคนสมัยก่อนโดยเฉพาะในแถบภาคใต้ที่ประกอบอาชีพใช้แรงงาน ไม่ว่าจะเป็นเกษตรกร ชาวประมง สวนยาง คนเข็นหนังตะลุง ก็นำใบกระท่อมมาใช้เป็น

เหมือนยาชาที่กำลังช่วยทำให้ทำงานได้นานขึ้น สู้งานหนักได้ดีทำให้ไม่รู้สึกเหนื่อย ทั้งนี้เป็นเพราะใบกระท่อม หรือ พืชกระท่อมนี้มีสารไมโตรจินีน ที่ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาทเช่นเดียวกับใบโคคาจึงทำให้ผู้ใช้รู้สึกทำงานได้โดยไม่เหน็ดเหนื่อย ทนต่อแดด และไม่รู้สึกร้อนเนื่องจากมีฤทธิ์กดประสาท

ต้นกระท่อมนั้นสามารถหาได้ตามบ้านเรือนของประชาชนในท้องที่ทางภาคใต้ซึ่งแต่ละบ้านนั้นมักจะมีปลูกกันไว้ต้นหนึ่งหรือสองต้นที่หน้าบ้านหรือหลังบ้าน ส่วนใบกระท่อมคนท้องถิ่นใน พื้นที่ทางภาคใต้หลายจังหวัดมีการนำมาใช้กันมานานจนเป็นเหมือนวัฒนธรรมท้องถิ่นกล่าวคือ นำมาเป็นของขบเคี้ยวต้อนรับแขกเวลาไปมาหาสู่มาเยี่ยมเยียนบ้านก็จะมีน้ำเย็นพร้อมใบกระท่อมนำมาต้อนรับเป็นเหมือนการนำหมากพลูมาต้อนรับเคี้ยวเล่นกันเป็นปกติ หรือตามงานบวช งานแต่ง และงานศพ ทางเจ้าภาพจะทำการจัดหาเอาไว้ให้บริการอย่างพอเพียง พืชกระท่อมถูกนำมาใช้ประโยชน์ในการทำงานกลางแจ้งโดยเฉพาะงานประเภทเกษตรกรรม และถูกนำมาใช้ในลักษณะที่นำมาใช้ เพื่อการรักษาโรคเบาหวาน โรคท้องร่วง แก้กุดฟัน แก้ไอ และอีกหลายๆ โรคตามความเชื่อของแต่ละท้องถิ่น และพืชกระท่อมยังมีบทบาทในสังคมของการแสดงหนังตะลุง ในปอนชนวู้ ชนไก่ ทำนา

ทำสวน ทำประมง แยกทะเลสาบสงขลา รวมถึงชุมชนที่อยู่ชายฝั่งทะเลอันดามันอีกด้วย (อาภา คิริวงศ์ ณ อยุธยา และ สาวิตรี อัจฉางค์กรชัย , 2548, น. 2-3, อ้างถึงใน (กระทรวงยุติธรรม, 2548) มี การศึกษาถึงคุณสมบัติของพืชกระท่อมทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ และในประเทศไทยมีการ ถกเถียงกันระหว่างชาวบ้านซึ่งเป็นผู้ใช้ กับนักวิชาการและนักวิจัยผู้ซึ่งเป็นผู้หา ข้อสรุปทาง วิทยาศาสตร์ว่ามีผลดีมากกว่าผลเสียหรือไม่อย่างไร แต่ในทางปฏิบัติกระท่อมก็เป็นพืชที่แสดงบทบาท ทางสังคมวัฒนธรรมท้องถิ่นของภาคใต้อย่างชัดเจนทั้งในด้านเสริมแรงและเพิ่ม ประสิทธิภาพในการ ทำงาน ใช้เป็นยารักษาโรค ใช้เป็นสิ่งขบเคี้ยวระหว่างพบปะเพื่อนฝูง และใช้เป็น สิ่งต้อนรับแขกที่มา เยือน ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ล้วนแสดงนัยทางวัฒนธรรมท้องถิ่นทั้งสิ้น (จรัส ชูชื่น และคณะ , 2548, น.19, อ้างถึงใน กระทรวงยุติธรรม, 2548)

มีการศึกษาถึงคุณสมบัติของพืชกระท่อมทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ และในประเทศ

ไทยมีการถกเถียงกันระหว่างชาวบ้านซึ่งเป็นผู้ใช้ กับนักวิชาการและนักวิจัยผู้ซึ่งเป็นผู้หา ข้อสรุปทาง วิทยาศาสตร์ว่ามีผลดีมากกว่าผลเสียหรือไม่อย่างไร แต่ในทางปฏิบัติกระท่อมก็เป็นพืชที่ แสดงบทบาททางสังคมวัฒนธรรมท้องถิ่นของภาคใต้อย่างชัดเจนทั้งในด้านเสริมแรงและเพิ่ม ประสิทธิภาพในการ ทำงาน ใช้เป็นยารักษาโรค ใช้เป็นสิ่งขบเคี้ยวระหว่างพบปะเพื่อนฝูง และใช้เป็น สิ่งต้อนรับแขกที่มา เยือน ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ล้วนแสดงนัยทางวัฒนธรรมท้องถิ่นทั้งสิ้น (จรัส ชูชื่น และคณะ, 2548, น.19, อ้างถึงใน กระทรวงยุติธรรม, 2548)

การบริโภคกระท่อมในประเทศไทยนั้นเริ่มขึ้นเมื่อใดไม่อาจทราบได้แน่นอน เมื่อย้อนไป ตรวจสอบประวัติศาสตร์กฎหมายถึง พ.ศ. 1903 ในสมัยพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าลู่ทอง) ปฐม กษัตริย์ แห่งกรุงศรีอยุธยาในกฎหมายตราสามดวง ว่าด้วยลักษณะโจร ก็ได้บัญญัติให้พืชกระท่อม เป็นสิ่ง ผิดกฎหมาย คงมีแต่เฉพาะผืนเท่านั้นที่ห้ามการบริโภค ครอบครองหรือจำหน่าย การที่แพทย์ พ้นบ้าน

ได้ใช้พืชกระท่อมเป็นตัวยาสมนไพรไทย แสดงให้เห็นว่า คนไทยได้ใช้กระท่อมกันมาเป็น เวลานานและใช้กันอย่างแพร่หลายนั่นเอง จากการศึกษาและสอบถามจากประเทศเพื่อนบ้านกับ ประเทศไทย คือ ลาว เขมร มาเลเซีย อินโดนีเซีย พบว่า พืชกระท่อมที่อยู่ในรูปของ ต้น ใบ ราก ไม่ เป็นสิ่งผิด กฎหมายของประเทศเหล่านี้ และประชาชนบางกลุ่มที่นิยมบริโภคในรูปของใบสดเพื่อ กระตุ้นในการทำงาน อีกทั้งในข้อตกลงของสหประชาชาติก็ไม่ได้กำหนดให้พืชกระท่อมเป็นสิ่งเสพติด หรือผิด กฎหมาย คงมีประเทศไทยประเทศเดียวเท่านั้นที่กำหนดให้กระท่อมเป็นพืชที่ผิดกฎหมาย นอกจากนี้ พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2518 ได้กำหนดให้ต้นกระท่อมเป็นพืชหวงห้าม จะตัดฟันต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน ทำให้เกิดปัญหาหาว่าหากประชาชนมีต้นกระท่อมอยู่ในสวนหรือที่ดินก็จะไปตัดโดยพลการไม่ได้ แต่ ขณะเดียวกันการครอบครองกระท่อมก็ผิดกฎหมายตาม พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 กระท่อมเพิ่งปรากฏเป็นยาเสพติดต้องห้ามตามกฎหมายเป็นครั้งแรกในรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

อานันทมหิดล (รัชกาลที่ 8) ซึ่งเหตุผลที่แท้จริงของการออก พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ. 2486 เนื่องจากฝิ่นที่รัฐเป็นผู้ผูกขาดผลิตฝิ่นสุก ฝิ่นดิบ มีราคาแพง ทำให้คนหันมาสูบกระท่อมแทนฝิ่น ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าแท้จริงการตรา พระราชบัญญัติพืชกระท่อม พ.ศ. 2486 และใช้สืบเนื่องมา จนทุกวันนี้มีเหตุผล และหลักการทางการค้าทางภาษีของรัฐ หาใช่เพราะเหตุที่พืชกระท่อมเป็น พืชเสพติดเองไม่ (คณะกรรมการการวิสามัญศึกษา, 2546)

การพัฒนาการด้านกฎหมายเกี่ยวกับพืชกระท่อมของไทย

กระท่อมหรือพืชกระท่อม เป็นที่รู้จักในแวดวงยาเสพติดให้โทษว่าเป็นยาเสพติดที่ถูกจัดอยู่ใน ยาเสพติดประเภทที่ 5 ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7 โดยยาเสพติด ประเภทที่ 5 นี้หมายถึง ยาเสพติดที่ไม่ได้เข้าอยู่ในประเภท ที่ 1 ถึง 4 เช่น กัญชา พืชกระท่อม แม้ว่า พืชกระท่อมจัดเป็นยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายบ้านเมือง แต่ในทางปฏิบัติแล้วพืชกระท่อมมิได้เป็น ที่รู้จักอย่างแพร่หลาย เช่นยาเสพติดประเภทอื่น ไม่ว่าจะเป็น ฝิ่น หรือ กัญชา ทั้งที่เป็นพืชที่อยู่คู่ สังคมไทยมาช้านาน หากจะกล่าวถึงที่มาค่านกฎหมายของพืชกระท่อมแล้ว พืชกระท่อมเป็นยาเสพติด ที่ถูกตราว่าผิดกฎหมายเป็นอันดับท้ายๆ ในยาเสพติดตระกูลพืช หลังจากฝิ่นและกัญชาแล้ว

กฎหมายว่าด้วยพืชกระท่อมก็เป็นกฎหมายที่มาจากกฎหมายยาเสพติดชนิดอื่น นั่นคือ พระราชบัญญัติว่าด้วยเรื่องฝิ่น เมื่อสืบค้นไปในอดีตแล้วพบว่า การเกิดพระราชบัญญัติว่าด้วยพืช กระท่อมนั้นอาจเป็นผลที่สืบเนื่องมาจากความต้องการรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของรัฐเองส่วน หนึ่งด้วยกฎหมายที่ว่าด้วยเรื่องของการควบคุมฝิ่นในฐานะพืชเสพติด เริ่มปรากฏเป็นครั้งแรกใน กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดฉบับแรก ซึ่งประกาศใช้ในปี พ.ศ. 1903 ในรัชสมัยพระอุทอง ปฐมกษัตริย์ ของกรุงศรีอยุธยา มีเนื้อความบัญญัติว่าด้วยการ ห้ามซื้อ ห้ามขาย ห้ามเสพฝิ่นไว้ว่า “ผู้สูบฝิ่น กินฝิ่น ขายฝิ่นนั้น ให้ลงพระราชอาญาจหนักหนา ธิราชบาทว์ให้สิ้นเชิง ทเวนบกสามวัน ทเวนเรือสามวัน ให้จำใส่คุกไว้จนกว่าจะอดได้ ถ้าอดได้แล้วเรียกเอาทานบนแก้มันญาติพี่น้องไว้แล้วจึงให้ปล่อยผู้สูบ ขาย กินฝิ่น ออกจากโทษ”

เมื่อสิ้นสมัยกรุงธนบุรี ประเทศไทยเปลี่ยนการปกครองเข้าสู่ราชวงศ์จักรี สงครามสงบลง ระบบการค้าต่างประเทศโดยเฉพาะการค้าทางทะเลกับจีนเริ่มมีบทบาทมากขึ้นอีกครั้ง ระบบ เศรษฐกิจที่เฟื่องฟูของประเทศนี้เองเป็นปัจจัยให้เกิดการค้าฝิ่น ในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศ หล้านภลัย รัชกาลที่ 2 พบหลักฐานการประกาศพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเรื่องฝิ่นมี ใจความสำคัญว่า “ห้ามอย่าให้ผู้ใดสูบฝิ่น กินฝิ่น ซื้อฝิ่น ขายฝิ่น และห้ามเป็นผู้สมซื้อสมขายเป็นอันขาดทีเดียวถ้ามิฟัง จับได้และมีผู้ร้องฟ้องพิจารณาเป็นสัจจะให้ลงพระอาญา” ในสมัยรัชกาลที่ 3 ประเทศอังกฤษนำฝิ่น จากอินเดียไปบังคับขายให้จีนทำให้มีคนจีนติดฝิ่นมากขึ้นและเป็นช่วงที่คนจีนเข้ามาค้าขายใน เมืองไทยมากขึ้นจึงเป็นการนำการใช้ฝิ่นและผู้ติดฝิ่นเข้ามาในไทยและมีการลักลอบนำฝิ่นเข้ามาทาง

เรือสินค้า ทำให้ การเสฟผืนยิ่งระบาดมากขึ้นกว่าเดิม รัชกาลที่ 3 จึงได้ทรงมีพระบัญชาให้มีการปราบปรามอย่างเข้มงวด ในปี พ.ศ. 2382 แต่การค้าฝิ่นก็ไม่ได้หายไปจากสังคมไทยแต่อย่างใด

ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ทรงเล็งเห็นว่าการใช้กำลังเพื่อปราบปรามฝิ่นคงจะกระทำได้นาน อีกทั้งการปราบปรามฝิ่นเช่นในสมัยรัชกาลก่อนไม่ สามารถขจัดปัญหาการสูบฝิ่นและขายฝิ่นได้ และยังก่อให้เกิดความยุ่งยากวุ่นวายมากขึ้น ดังนั้นจึงทรงมีพระราโชบายใหม่เกี่ยวกับการจัดการฝิ่น โดยการควบคุมแทนปราบปราม โดยให้คนจีนเสฟและขายฝิ่นได้ตามกฎหมาย โดยต้องมีการขออนุญาตค้าฝิ่นให้ถูกต้อง เพื่อให้มีการควบคุมคนเหล่านี้ได้ และนอกจากนี้รัฐยังสามารถเก็บภาษีจากกลุ่มผู้ใช้ดังกล่าวได้ด้วยโดยคนจีนจะต้องยอมเสียภาษีผูกขาด มีนายภาษีเป็นผู้ดำเนินการ ปรากฏว่า ภาษีฝิ่นทำรายได้ให้แก่ประเทศไทยมากใน “ตำนานภาษีฝิ่น” กล่าวไว้ว่า ภาษีที่ได้จากการค้าฝิ่นนั้นประมาณปีละ 4 แสนบาท ถือว่าสูงเป็นอันดับ 5 ของรายได้ประเภท ต่าง ๆ ในขณะเดียวกันได้มีความพยายามห้ามคนไทยไม่ให้เสฟฝิ่น แต่ไม่ได้ผลเต็มที่นัก คนเสฟฝิ่น สมัยนี้จึงมีทั้งคนจีนและคนไทย ฝิ่นจึงกลายเป็นสิ่งที่สามารถหาเสฟได้อย่างถูกกฎหมายตั้งแต่รัชสมัย ของพระองค์ท่านเป็นต้นมา แต่ทั้งนี้ก็ยังไม่ได้มีการกำหนดกฎระเบียบควบคุมที่ชัดเจนนัก

ตราบจนเมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ขึ้นครองราชย์ (1 ตุลาคม พ.ศ. 2411) สภาพของการค้าฝิ่นก็ยังคงเป็นอยู่เช่นเดิม คือ มีผู้คนจำนวนมากไม่ยอมให้เสฟและ ติดฝิ่นที่มีขายตามโรงยาฝิ่นโดยถูกต้องตามกฎหมาย และภาษีฝิ่นก็ยังคงเป็นรายได้หลักที่รัฐเก็บสู่ หอพระคลัง ในตอนนี้ทรงเล็งเห็นว่าฝิ่นเป็นรายได้หลักของแผ่นดินประการหนึ่งนอกจากรายได้อื่นๆ ดังนั้นควรมีกฎระเบียบที่ชัดเจนเกี่ยวกับการค้าฝิ่น จึงทรงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติ ภาษีฝิ่นฉบับแรกขึ้นเมื่อ 21 มีนาคม พ.ศ. 2414 โดยกำหนดให้มี “เจ้าภาษีฝิ่น” เป็นตัวแทนรัฐในการเก็บ ภาษีกับผู้ซื้อฝิ่นในราชอาณาจักร แต่ในอีก 20 ปี ต่อมาก็มีการประกาศเลิกใช้ระบบเจ้าภาษีฝิ่นเสีย เมื่อ 1 เมษายน พ.ศ. 2434 ผลของการประกาศครั้งนี้ส่งผลให้รัฐเข้ามาเก็บภาษีฝิ่นเสียเอง แต่ในระหว่างนี้ก็ยังคงใช้ พระราชบัญญัติฝิ่น ปีพ.ศ. 2411 อยู่ และต่อมาในปี พ.ศ. 2450 รัฐบาลเริ่มมีการ

บังคับใช้กฎหมายที่เต็มรูปแบบมากขึ้น มีการออกใบอนุญาตร้านค้าและโรงยาฝิ่นและเก็บค่าธรรมเนียมที่ชัดเจนหลังจากที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงเสด็จกลับจากการประพาสยุโรป ทรงเห็นว่าการที่ประชาชนเสฟฝิ่น และมีการค้าฝิ่นนั้นจะเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติเป็นอันตราย ต่อสุขภาพของประชาชนจึงทรงมีพระราชดำริให้ยกเลิกการอนุญาตให้มีการค้า และเสฟฝิ่นใน แผ่นดิน สยามเสีย จึงทรงดำริที่จะแก้ภาษีฝิ่นที่จะทำให้มีการสูบฝิ่นน้อยลงจนสามารถเลิกได้ในที่สุด และทรง ยอมให้รัฐขาดรายได้จากการเก็บภาษีฝิ่น ในช่วงนี้แม้จะมีการห้ามค้าและห้ามใช้เกิดขึ้น แต่ยังมีผู้เสฟ อยู่เป็นจำนวนมากเพราะกลุ่มที่ใช้มาก่อนนั้นมีการติดฝิ่นแล้ว ดังนั้นการจะห้ามมิให้ใช้ จึงเป็นเรื่อง ยาก ความพยายามจึงไม่ประสบความสำเร็จในรัชสมัยพระองค์ อีกทั้งยังทำให้ภาษีที่เคยเก็บได้ เข้าห้องพระ คลังลดลงจำนวนมากในที่สุด)

ต่อมาปรากฏหลักฐานการประชุมกรรมการฝิ่นระหว่างประเทศที่ นครเซี่ยงไฮ้ ประเทศจีน ในปี พ.ศ. 2452 ประกอบด้วยผู้แทนจาก 13 ประเทศที่เข้าประชุม คือ เยอรมนี อเมริกา จีน ฝรั่งเศส อิตาลี ญี่ปุ่น ฮอลันดา รัสเซีย โปรตุเกส สยาม เปอร์เซีย และตุรกี การประชุมในครั้งนี้ ประเทศไทยได้ส่งตัวแทนเข้าร่วม 3 คน ประกอบด้วย พระยาศกตเสนี พระยามนัสมานิตย์ หลวงวิสุทธิโกบาลา ซึ่งการประชุมครั้งนี้นำไปสู่การร่วมลงนามในสนธิสัญญาฝิ่นที่นครเฮ็ก หรือ International Opium Convention (สนธิสัญญาฝิ่น) ซึ่งหลายประเทศได้ร่วมลงนามกันเมื่อ 23 มกราคม พ.ศ. 2455 ที่นครเฮ็ก ปรากฏในเอกสารจดหมายเหตุของไทยจะเรียกว่าสนธิสัญญานครเฮก ว่าด้วยเรื่องฝิ่น ในวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2453 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เสด็จสวรรคตและพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 6 เสด็จขึ้นครองราชย์สมบัติ ในช่วงรัชสมัยของพระองค์นั้นเกิดพระราชบัญญัติว่าด้วยเรื่องยาเสพติดให้โทษฉบับหนึ่งในปี พ.ศ. 2465 เนื่องจากสยามได้ร่วมลงนามในสนธิสัญญาฝิ่นที่นครเฮ็กแล้ว แต่ในทางปฏิบัติประเทศที่ร่วมลงนามยังไม่ได้มีการปฏิบัติตามอย่างจริงจัง จึงต้องนำมาบรรจุในสนธิสัญญา สันติภาพแวร์ซายส์ ข้อที่ 295 ใหม่เพื่อให้ผู้ที่เข้าร่วมลงนามในสนธิสัญญานี้กำจัดการเสพฝิ่นเพื่อความบันเทิงหรือการอื่นใด นอกเหนือจากการใช้ในทางการแพทย์ ส่งผลให้รัฐบาลสยามออก พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษฉบับแรก ออกมาใช้ ซึ่งระบุถึงฝิ่นไว้ดังนี้ “ฝิ่นยา บัลลาลอยด์ที่เกิดจากฝิ่น ใบโคคาและอัลลาลอยด์จากใบโคคา และวัตถุที่ปราศจากบัลลาลอยด์จากฝิ่นและโคคา ” เป็นสิ่งเสพติดผิดกฎหมายชัดเจน หากมีการลักลอบใช้โดยไม่ขออนุญาตก็จะถูกลงโทษตามกฎหมาย การที่รัฐผูกขาดฝิ่นเช่นนี้ ก่อให้เกิดรายได้เข้า สู่ห้องพระคลัง ในรูปของภาษีฝิ่นและใบอนุญาตต่าง ๆ บันเนื่องมาจากฝิ่นมากมาย แต่ยังไม่ปรากฏ ชัดเจนในระยนี้ ถึงการใช้พืชกระท่อมเป็นสิ่งเสพติดแต่อย่างใด เมื่อเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ ในประเทศไทย พ.ศ. 2474 ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 และในปีถัด มาเกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 รัฐบาลได้มีการขึ้นทะเบียนคนเสพฝิ่นอีกครั้งในปี พ.ศ. 2477 ในประกาศระบุว่าเป็นการให้โอกาสสุดท้ายแก่ผู้เสพฝิ่นให้มาลงทะเบียน และในปีนั้นเองที่พระราชบัญญัติกัญชา ได้กำหนดให้กัญชาเป็นยาเสพติดต้องได้รับการควบคุมภายใต้สนธิสัญญาที่นครเฮ็กว่าด้วยเรื่องฝิ่น และตามข้อมติในการประชุม ณ กรุงเจนีวา ว่าด้วยเรื่องการควบคุมสารเสพติด หรือ Geneva International Convention on Narcotics Control ในปี ค.ศ. 1925 ว่า กัญชา หรือ Indian hemp สมควรถูกควบคุม

จะเห็นได้ว่ากฎหมายพืชเสพติดได้ถูกประกาศใช้แล้ว 2 ชนิดในช่วงเวลานี้ แต่ก็ยังมีไม่มีกฎหมายข้อใดระบุถึงพืชกระท่อมเลย จนกระทั่งสมัยสงครามมหาเอเชียบูรพา พ.ศ. 2485 ผลจากสงครามทำให้เกิดปัญหาข้าวยากหามาแพงผู้ขึ้นทะเบียนฝิ่นเดิมหันไปใช้พืชกระท่อมแทนการเข้าโรงฝิ่น ทำให้รายได้ของรัฐบาลลดลงอย่างมาก ดังนั้น พระราชบัญญัติฝิ่นฉบับใหม่ปี พ.ศ. 2485 จึงเปิดขึ้นทะเบียนรับคนเสพฝิ่นเพิ่มเติมอีกครั้ง ถือเป็นพระราชบัญญัติฝิ่นฉบับที่ 5 เพื่อเป็นการเพิ่ม

รายได้ให้กับรัฐบาล แต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จเพราะประชาชนยังคงหันไปใช้พืชกระท่อมแทนการสูบฝิ่น เช่นเดิม ดังนั้นในปีถัดมาจึงมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติ พืชกระท่อม พ.ศ. 2486 ขึ้นเป็นครั้งแรก โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อขจัดคู่แข่งฝิ่นและรัฐได้ให้เหตุผลของการออกพระราชบัญญัติพืชกระท่อมต่อสภาไว้ดังนี้ “ด้วยกระท่อมเป็นพฤษชาชนิดหนึ่ง ใบมีรสมีเมาคล้ายฝิ่น ด้วยปรากฏว่าประชาชนชาวไทยนิยมเสพกันมาก การเสพใบกระท่อมเป็นโทษแก่ร่างกาย โดยทำให้ผู้เสพติดและเกิดอาการเมา หงอยอืด เบื่ออาหาร เป็นโรคหัวใจอ่อน และโรคประสาทตื่นเต้น เพราะฉะนั้นควรมีบทบัญญัติ บังคับให้ห้ามปลูก ห้ามมีไว้ในครอบครอง การพาเข้าและส่งออกซึ่งใบกระท่อมและส่วนต่างๆ ของพืช กระท่อม ทั้งนี้เพื่อคุ้มครอง ป้องกันความปลอดภัยของประชาชน ให้เกิดผลดีต่อไป

แต่ทั้งนี้ รัฐยังยอมให้ใช้พืชกระท่อมในการประกอบโรคศิลปะได้ โดยให้ขอใบอนุญาตเป็นกรณีไป หมายความว่า สามารถนำไปใช้ได้หากเกี่ยวข้องกับการกระทำเพื่อประกอบการรักษาโรค ซึ่งความยินยอมเช่นนี้เพราะมีการใช้ใบกระท่อมเพื่อรักษาโรคมาแต่เดิมในอดีต ซึ่งถือว่าไม่ได้เป็นการกีดกันการใช้ในวิถีชีวิตนอกเสียจากการใช้เสพให้เมาหรือใช้แทนฝิ่น เพราะหากเทียบกับพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติที่ประกาศใช้ในปีเดียวกันแล้วมีสาระให้คนไทยเลิกกินหมาก สวมหมวก ห้ามบุงโจงกระเบน และเพื่อการนี้ได้ให้ไต่ถามกันมากทั้ง แต่มิได้มีนโยบายให้ไต่ถามกัน กระท่อมทั้งแต่อย่างใด จึงเห็นได้ว่า แท้จริงแล้วการออกกฎหมายเกี่ยวกับพืชกระท่อมนั้น เป็นไปเพื่อบังคับให้ผู้ใช้ฝิ่นไม่สามารถใช้พืชกระท่อมแทนการใช้ฝิ่นได้ และหันกลับไปใช้ฝิ่นเพื่อเสียภาษีให้รัฐแทน หลักฐานที่แสดงว่ารัฐบาลออกพระราชบัญญัติพืชกระท่อม พ.ศ. 2486 ออกมา เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการกำจัดพืชกระท่อมที่เป็นคู่แข่งทางการค้าของฝิ่นที่ชัดเจนนั้น ปรากฏอยู่ในคำอภิปรายของการประชุมสภาผู้แทนราษฎรของ พลตำรวจตรี ทิน อมรวิสัยสรเดช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง (รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2486 (สมัยวิสามัญ) สมัยที่ 2 ชุดที่ 3 วันพฤหัสบดีที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2486) นั้นมีใจความว่า “ฝิ่นนั้นมีภาษีมากแต่พืชกระท่อมไม่มีภาษี เมื่อฝิ่นมีราคาแพงขึ้นคนก็หันไปบริโภคกระท่อมแทนฝิ่นทำให้การค้าฝิ่นของรัฐบาลลดหย่อนลงเช่นนี้เพื่อให้ต้องตามวัฒนธรรมอันดีงามแล้วจึงเห็นว่าฝิ่นควรจะเลิก มากกว่าที่จะประกาศกฎหมายพืชกระท่อม (สยามล เจริญรัตน์, 2548, น. 146-150, อ้างถึงใน กระทรวงยุติธรรม, 2548)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพืชกระท่อม

ในทางกฎหมายสิ่งที่ถือว่าเป็นยาเสพติดนั้นจะต้องมีบัญญัติไว้เป็นกฎหมายไว้อย่างชัดเจน หากไม่มีกฎหมายระบุหรือบัญญัติไว้สิ่งนั้นก็ไม่ใช่ยาเสพติด แม้ว่าสิ่งที่เสพนั้นจะมีฤทธิ์ที่ทำให้ เกิดการเสพติดได้ก็ตาม เช่น บุหรี่ สุรา

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 แบ่งยาเสพติดให้โทษออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1.ประเภทที่ 1 ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง มี 38 รายการ ที่สำคัญ คือ เฮโรอีน แอมเฟตามีน แมทแอมเฟตามีน เอ็กซ์ตาซี และแอลเอสดี

2.ประเภทที่ 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไป มี 102 รายการ ที่สำคัญ คือ ใบโคคา โคคาอิน โคเคอีน ยาสกัดเข้มข้นของต้นฝิ่นแห้ง เมทาโดน มอร์ฟิน ฝิ่นยา (ฝิ่นที่ผ่านกรรมวิธีปรุงแต่งเพื่อใช้ในทางยา) ฝิ่น (ฝิ่นดิบ ฝิ่นสุก มูลฝิ่น)

3.ประเภทที่ 3 ยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นต้นตำรับยาและมียาเสพติดให้โทษประเภท 2 ผสมอยู่ คือ ยารักษาโรคที่มียาเสพติด ประเภท 2 เป็นส่วนประกอบอยู่ในสูตร เช่น ยาแก้ ไอ ยาแก้ หอบหืด

4.ประเภทที่ 4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท 1 หรือ 2 มี 32 รายการ ที่สำคัญ เช่น อาเซติค แอนไฮไดรด์ , อาเซติค คลอไรด์

5.ประเภทที่ 5 ยาเสพติดให้โทษที่ไม่เข้าอยู่ในประเภท 1 ถึง 4 มี 4 รายการ คือ กัญชา พืชกระท่อม พืชเร็น ทุกส่วนของพืชกัญชา ทุกส่วนของพืชกระท่อม และพืชเห็ดขี้ควาย

วิธีการออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

1.ออกฤทธิ์กดประสาท (Depressants) พวกนี้จะออกฤทธิ์กดประสาทสมองศูนย์ควบคุม

การหายใจในสมอง และประสาทที่ควบคุมการทำงานของอวัยวะบางอย่างของร่างกาย ยาพวกนี้ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟิน เฮโรอีน และเซโคบาร์บิทัล (Secobarbital) ซึ่งเรียกกันในหมู่ผู้ใช้ว่า “ปีศาจแดง” หรือ “เหล้าแห่ง” ไดอะซีแพม ฟินเนอร์ กาว ฯลฯ

2.ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท (Stimulants) จะออกฤทธิ์กระตุ้นประสาทสมองส่วนกลางโดยตรง กระตุ้นการเต้นของหัวใจ และอารมณ์ด้วย เช่น แอมเฟตามีน (Amphetamine) หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “ยาบ้า” หรือ “ยาขยัน” อีเฟดรีนโคเคน ฯลฯ

3.ออกฤทธิ์หลอนประสาท (Hallucinogen) จะออกฤทธิ์ต่อประสาทสมอง ทำให้มีการรับรู้ความรู้สึก (Perception) ผิดไป เกิดอาการประสาทหลอน หรือแปลสิ่งเร้าผิด (illusion) ได้แก่ แอลเอสดี (Lysergicacid diethylamide) แก๊สโซลีน (Gasoline) เปลือกกล้วย ยางมะลวก และแฟนไซคลิดีน (Phencyclidine) ดีเอ็มที เห็ดขี้ควาย ฯลฯ

4.ออกฤทธิ์ผสมผสานกัน คือ ออกฤทธิ์ทั้งกดประสาท กระตุ้นประสาท และหลอนประสาท ได้แก่ กัญชา ใบกระท่อม เมื่อใช้น้อย ๆ จะกระตุ้นประสาท หากใช้มากขึ้นจะกดประสาท และถ้าใช้มากขึ้นอีกก็จะเกิดประสาทหลอนได้ (โรงพยาบาลรัฐญารักษ์สงขลา, 2559)

วิถีชีวิตของคนไทยกับพิธีกระต๋อม

พิธีกระต๋อมกับวิถีชีวิตของคนไทยมีความเกี่ยวข้องกันมาช้านานไม่ว่าจะเป็น ด้านการศึกษา ทางวิทยาศาสตร์ ภูมิปัญญาชาวบ้าน การนำมาทำเป็นยาแผนโบราณ และการนำเอามา บริโภค ฯลฯ ซึ่งได้มีเอกสารทางวิชาการที่ศึกษาประโยชน์ของพิธีกระต๋อม โดยงานศึกษาก็ได้ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของพิธีกระต๋อมกับการดำเนินชีวิตของคนในสังคม โดยมีเอกสารหรือหลักฐาน แสดงให้เห็นดังนี้

จรัส ชูชื่น (2544, น. 25, อ้างถึงใน กระทรวงยุติธรรม, 2548) ได้ศึกษาถึงพฤติกรรมการกินใบกระต๋อมของคณะหนังตะลุงชื่อดังของจังหวัดนครศรีธรรมราช ชื่อคณะหนังปฐุม อ้ายลูกหมี่ ดังนี้ เมื่อตื่นนอนหลังจากล้างหน้าจะกินใบกระต๋อมคำแรก ต่อจากนั้นก็แยกย้ายกันไปทำภารกิจ ส่วนตัวต่อมาก็จะนั่งพูดคุยกันบนโรงหนังตะลุง และกินใบกระต๋อมอีก 1 คำ แล้วรับประทานอาหาร เข้าเมื่อรับประทานอาหารเช้าเสร็จก็กินใบกระต๋อมอีก 1 คำ แล้วแยกย้ายกันพักผ่อน คณะหนังตะลุง จะตื่นมาพร้อมเตรียมการแสดงอีกครั้งตอน 17.00 น. เริ่มกินใบกระต๋อมอีก 1 คำ พร้อมทั้งทวนน้ำตาม แล้วเริ่มรับประทานอาหารเช้าที่ทางเจ้าภาพจัดไว้ให้ แล้วกินใบกระต๋อมตามอีก 1 คำ แล้วเตรียมการแสดงตามตำแหน่งของตน มีการพูดคุยตามปกติ จนกระทั่งได้เวลาที่ตกลงกันไว้กับเจ้าภาพก็จะเริ่มโหมโรง และเล่นเพลงประมาณ 3-4 เพลง ต่อจากนั้นก็เริ่มแสดงหนังตะลุง ขณะที่หนังตะลุงกำลังเดินเรื่อง เมื่อถึงบทเจรจา หรือบทตลกแต่ละฉากนั้น ใช้เวลาประมาณ 20-30 นาที เป็นช่วงเวลาที่ลูกคู่หนัง จะมีโอกาสพักผ่อนและจะเริ่มเอาใบกระต๋อมออกมากินกันอีกครั้งหนึ่ง ระยะเวลาในการแสดงหนัง ตะลุงในแต่ละคืนนั้น จะประมาณ 5 ชั่วโมง ซึ่งในแต่ละครั้งที่มีบทเจรจาหรือบทตลก ซึ่งมีประมาณ 13-15 ฉาก จะสังเกตได้ว่าลูกคู่หนังตะลุงกินใบกระต๋อมเกือบทุกฉาก เร้นเพียงนายหนังตะลุง ซึ่งกิน เฉพาะตอนหลังจากรับประทานอาหารและหลังแสดงเสร็จเท่านั้น ตลอดเวลาที่แสดงหนังตะลุง นายหนังจะไม่กินเลย

กรณีที่คณะหนังตะลุงหยุดการแสดง ลูกคู่และนายหนังตะลุงจะมีพฤติกรรมการกิน แตกต่างไป จากเวลาที่มีการแสดง กล่าวคือ จะกินใบกระต๋อมเฉพาะตอนตื่นนอนตอนเช้าหลังล้างหน้า ต่อมา จะปฏิบัติหน้าที่ตามแต่ละบุคคลเพื่อหารายได้เสริมให้กับครอบครัว เช่น ช่วยภรรยาทำ ขนมไปขาย หรือเลี้ยงเป็ด เลี้ยงไก่ ทำสวนครัว เป็นต้น ส่วนพฤติกรรมการกินใบกระต๋อมก็จะกินเป็นระยะ แต่ความถี่ไม่มากเท่าเวลาไปแสดงหนังตะลุง จากการสอบถามลูกคู่หนังตะลุงถึงสาเหตุของ ความถี่ในการกินที่แตกต่างกัน ได้คำตอบว่า เมื่อเวลาอยู่บ้านจะมีเวลาพักผ่อนมากกว่าแสดงหนัง ตะลุง และจะกินเฉพาะเวลาทำงานเท่านั้น จึงกินน้อยกว่า หากหยุดพักจากการแสดงหนังตะลุง จะมี โอกาสไปร่วมงานต่างๆ ของเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเป็นงานบวช งานศพ หรืองานแต่ง จากการสัมภาษณ์ คณะหนังตะลุงพบว่า จะมีพฤติกรรมการกินใบกระต๋อมเช่นเดียวกับชุมชนอื่นๆ เพราะเป็นวัฒนธรรม ชุมชน เหมือนเป็นการเข้าสังคม

ศรีสมภพ จิตรภิมณศรี (2545, น. 39-50, อ้างถึงใน กระทรวงยุติธรรม, 2548) มีหลักฐานการศึกษาถึง “ชาวนาและชาวสวนกับใบกระท่อม โดยกำหนดเอาหมู่ที่ 1 บ้านถลุงทองตำบลหินตก อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นพื้นที่ศึกษา” ได้มีการเก็บข้อมูลจากการ สัมภาษณ์ ผู้นำชุมชนหรือคนในท้องถิ่น ตลอดจนผู้อาวุโสที่ยัง จำเรื่องราวในอดีตได้ดี พบว่า ชาวนา และชาวสวน มีกิจกรรมในวิถีชีวิตไม่แตกต่างกันมากนักและล้วน มีความสัมพันธ์กับการกินใบกระท่อมประมาณ 80% ของผู้ที่ใช้แรงงานทำนาหรือทำสวน ถือว่าใบกระท่อมเป็นส่วนหนึ่งของวิถี ชีวิตมาเป็น เวลานาน

ชาวนาทุกหมู่บ้านและตำบล โดยเฉพาะผู้ชายที่ใช้แรงงานในการทำนา ล้วนใช้ใบกระท่อมมานานกว่า 100 ปี ตั้งแต่จำความได้ก็เห็นทวดและปู่กินใบกระท่อมกันมาแล้ว และคนอายุรุ่นเดียวกันในสมัยนั้นก็กินใบกระท่อมกันมาเกือบทุกคน เพราะส่วนใหญ่มีความเชื่อว่ากินใบกระท่อมแล้วขยันทำงาน ไม่เกียจคร้านเหมือนคนสูบกัญชา

ชาวสวนที่เป็นผู้ชายและใช้แรงงานทุกหมู่บ้าน ตำบล ในเขตพื้นที่ทุกอำเภอของจังหวัดนครศรีธรรมราช กินใบกระท่อมกันมาเป็นระยะเวลายาวนานนับ 100 ปี แล้วเช่นเดียวกัน ส่วนจำนวนของผู้ที่กินใบกระท่อมนั้นเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า 80% ของผู้ชายที่ใช้แรงงานทำสวน ก่อนจะ ออกไปทำสวนจะทำการเตรียมอาหารเพื่อนำไปรับประทานจะทำเช่นเดียวกันกับชาวนา

และจากการสอบถามผู้อาวุโสในพื้นที่ที่ประกอบอาชีพประมงในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ข้อสรุปว่าใบกระท่อมเข้ามาพัวพันกับชีวิตของชาวประมงน้ำเค็มอย่างแนบแน่นแยกกันไม่ออก คือ ผู้ชายที่ใช้แรงงานทั้งหมด 80-90% กินใบกระท่อมมาเป็นเวลานานแล้วมีพฤติกรรมการกินใบกระท่อม ตั้งแต่ตื่นเข้ามล้างหน้าบ้านปากเสร็จแล้วสิ่งแรกที่ทำคือ นำใบกระท่อมมารูดก้านออกเพื่อนำมาเคี้ยวแล้วตมน้ำตามแล้วก็จะรับน้ำอวนไปวางในทะเลบริเวณชายฝั่งเมื่อเสร็จก็จะกินใบกระท่อมอีกหนึ่งคำ ในระหว่างรอกาลากอวนก็จะกินใบกระท่อมอีกชั่วโมงละคำ และต้องรอกเวลาลากอวนแต่ละครั้ง 2-3 ชั่วโมง ก็จะกินใบกระท่อมอีก 2-3 คำ เช่นเดียวกัน รวมทั้งผู้ที่มาร่วมช่วยลากอวนก็มีพฤติกรรมการกินใบกระท่อมเหมือนกัน และเมื่อเสร็จจากการวางอวนและลากอวนแล้วถ้าอวนชำรุดก็จะทำการซ่อมแซมอวนทันทีและในระหว่างซ่อมถ้าใช้เวลาานก็จะกินใบกระท่อมชั่วโมงละคำจนเสร็จ และก็จะทำการนอนพักผ่อนหรือออกไปทำธุระตามวิถีชีวิตของแต่ละคน

รัตนา จารุเบญจ และคณะ (2548, น. 86-89, อ้างถึงใน กระทรวงยุติธรรม, 2548) พบว่าประชาชนในภาคกลางในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี และอำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ทำอาชีพเกษตรเป็นหลัก ปลูกข้าวและสวนผลไม้แบบผสมผสาน มะพร้าว มะม่วง ส้ม อ้อย และขุดบ่อเลี้ยงปลา จึงกล่าวได้ว่าประชาชนทั้งใน 3 อำเภอเป็นชาวนาและชาวสวน เริ่มมีการใช้ครั้งแรกเมื่อเริ่มทำกิจกรรมของครอบครัวและมีการใช้กันเรื่อยมา

และผู้ที่ยกเลิกกระท่อมครั้งแรกทราบมาก่อนแล้วว่ากระท่อมมีคุณสมบัติของการช่วยให้ทำงานได้ทน เมื่อต้องอยู่กลางแจ้งเป็นเวลานานๆ เหตุผลหลักที่ยกเลิกกระท่อมคือ ทำงานสู้กับแดดได้ดี เหตุผลรองลงมาคือ ต้องการงานให้ได้นานขึ้นและอีกเหตุผลหนึ่งคือ อาชีพของตนเป็นอาชีพที่ต้องทำงานหนัก เหตุผลทั้ง 3 เหตุผลนี้กล่าวได้ว่าเป็นกลุ่มเดียวกันที่ต้องการยกเลิกกระท่อมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และมีกลุ่มที่สองยกเลิกเพื่อแก้การเหนื่อยล้า เพื่อต้องการให้ฤทธิ์ของกระท่อมให้ไปกระตุ้นร่างกายไม่ ปวดเมื่อยหรือเหนื่อยล้าหลังจากการทำงานและเป็นกลุ่มเดียวกับผู้ที่กิน เพื่อกังวาลนอน และกลุ่มสุดท้ายยกเลิกเพื่อรักษาโรค ถึงแม้ประชาชนในกลุ่มนี้มีประมาณ 1 ใน 4 ของผู้ยกเลิกกระท่อมทั้งหมด ก็ยังแสดงให้เห็นว่ากระท่อมมีคุณสมบัติที่เป็นยารักษาโรคอีกด้วย

คณะกรรมการการวิสามัญศึกษา (2547) ตำราแพทย์แผนโบราณ ใช้กระท่อมปรุงเป็นยา เรียกว่า ประสะกระท่อม ใช้รักษาโรคบิด แก้กษุมวนท้อง ปวดเบ่ง ปวดเมื่อยร่างกาย ท้องเฟ้อ ท้องเสีย ท้องร่วง ทำให้นอนหลับ และระงับประสาท ในมุมมองของแพทย์แผนไทยส่วนใหญ่ จะนำพืชกระท่อมมาใช้เป็นยาแก้ท้องร่วง และที่กล่าวว่า มีประสะกระท่อม นั้น แสดงว่าในกระท่อมนั้นมีพิษอยู่ด้วย คนโบราณนั้น หากยาชนิดไหนที่มีพิษจะมีการประสะ คือ ทำให้พิษอ่อนลง และสามารถทำได้หลายรูปแบบ อาทิต้ม การคั่ว หรือผสมกับ สารตัวอื่นในปริมาณที่เท่ากัน ก็จะเรียกว่าประสะ ในทางแผนโบราณนั้นหากเป็นยาจะต้องมีการผสม มีประสะ แก่พิษ จะต้องเป็นตำรับซึ่งจะต้องมีความพอดี รับประทานเข้าไปแล้วจะไม่มีผลข้างเคียงและไม่ติด เนื่องจากแพทย์เป็นผู้สั่งใช้และที่สำคัญในอดีตเคยมีการนำกระท่อมมาทดแทนฝิ่นหรือเฮโรอีนได้ เนื่องจากกระท่อมสามารถลดอาการถอนยา อาการปวดเมื่อย และรักษาอาการอยากยาได้ (คณะกรรมการการวิสามัญศึกษา, 2546)

ชอลดา และคณะ (2548, น. 69) พบว่า การใช้พืชกระท่อมของชาวบ้านในแถบลุ่มแม่น้ำสงขลามีผู้ใช้ประมาณร้อยละ 50% ของประชากรตั้งแต่ร้อยละขึ้นไป ที่อาศัยอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำทะเลสาบสงขลา โดยมีแนวโน้มว่าในพื้นที่แถบอำเภอระโนด จังหวัดสงขลาไปจนถึงจังหวัดนครศรีธรรมราช จะมีสัดส่วนผู้ใช้ค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่น ๆ ในแง่อุปสงค์ของการใช้พืชกระท่อม จะมีการใช้มากในผู้ชายวัยทำงาน เพื่อทำให้มีเรี่ยวแรงและทำงานได้ทน ผู้ชายใช้กันมากถึงร้อยละ 60-80 สำหรับผู้หญิงมักนิยมใช้พืชกระท่อมเพื่อรักษาโรคเบาหวาน และความดันโลหิตสูง ส่วนในวัยรุ่นใช้เพื่อรักษาโรคหัด โดยใช้กระท่อมฉีกกินควบไปกับน้ำตาลทราย

นิโลบล สัตยานุรักษ์ และคณะ (2548, น. 116-119, อ้างถึงใน กระทรวงยุติธรรม, 2548) มีการรวบรวมเอกสารเกี่ยวกับภูมิปัญญาการใช้กระท่อมในประเทศไทยและพบว่า มี “คัมภีร์แพทย์ไทยแผนโบราณเล่มที่ 1 และ 3 เขียนโดย ขุนโสภิตบรรณลักษณ์ (อำพัน กิตติขจร) แพทย์แผนไทยโบราณ” ซึ่งได้มีการระบุว่า พืชกระท่อมเป็นส่วนหนึ่งในตัวยาที่มีสรรพคุณ เช่น ยาแก้โรคบิด แก้กษุมวน รุนแรง แก้กษุมวน แก้กษุมวน แก้กษุมวน และทำการสัมภาษณ์หมอพื้นบ้านที่มีประสบการณ์ในการใช้พืช กระท่อมในการรักษาโรคอย่างน้อย 10 ปี ในจังหวัดภาคใต้ซึ่งเป็นผู้ที่มี ใบประกอบโรค

ศิลปะ 7 คน และไม่มีใบประกอบโรคศิลป์ 11คน เพื่อหาข้อมูลและเปรียบเทียบการใช้ประโยชน์จากพืชกระท่อม พบว่า หมอพื้นบ้านนิยมใช้กระท่อมในการรักษาโรคท้องร่วงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.4 เบาหวานร้อยละ 63.3 แก้วปวดเมื่อยร้อยละ 32.7 แก้วไอร้อยละ 26.5 ขับพยาธิร้อยละ 14.3

วันทนา เจริญมงคล และคณะ (2550, น. 39-48, อ้างถึงใน กระทรวงยุติธรรม, 2548) พบว่า จากการทำการทดลองทำการสกัด ใบกระท่อมตามวิธีทางวิทยาศาสตร์จนได้สารสกัดเมทานอลและสารสกัดแอลคาลอยด์ ทำการทดสอบ สารสกัดเมทานอลและสารสกัดแอลคาลอยด์ต่อฤทธิ์แก้ปวดซึ่งเหนี่ยวนำให้เกิดความปวดด้วยความร้อนในหนูถีบจักรและหนูขาวและผลต่อพฤติกรรมโดยวัดการเคลื่อนไหว จากการป้อนสารสกัดโดยพบว่า สารสกัดเมทานอลและสารสกัดแอลคาลอยด์จากใบกระท่อมมีผลยืดเวลาการตอบสนองต่อความเจ็บปวดซึ่งเกิดจากการเหนี่ยวนำด้วยความร้อนที่เท้าหนู จากผลการทดลองนี้เสนอว่าสารสกัดเมทานอลและสารสกัดแอลคาลอยด์ของใบกระท่อม มีฤทธิ์แก้ปวด

คณะเภสัชศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล (2538, อ้างถึงใน กระทรวงยุติธรรม, 2548) ในใบกระท่อมนั้นประกอบด้วยแอลคาลอยด์ ทั้งหมดประมาณร้อยละ 0.5 ในจำนวนนี้มีสารมิตราไจมิน (Mitragynine) มากที่สุด ซึ่งมีฤทธิ์ระงับอาการปวด ในลักษณะเดียวกับแอลคาลอยด์ที่ได้จากยางฝิ่น เช่น มอร์ฟีน แต่มีความแรงน้อยกว่ามอร์ฟีนมากประมาณ 10 เท่า ใช้เป็นยาสมุนไพรรักษาอาการปวด มีฤทธิ์ด้านภาวะซึมเศร้า สามารถใช้รักษาโรคเบาหวานได้ ยังมีฤทธิ์ในการคลายกล้ามเนื้อลาย รักษาแผลใน กระเพาะอาหาร รวมทั้งสามารถช่วยในการระงับประสาท ช่วยให้ทำงานทน ไม่ท้อง่าย ใบกระท่อม นำมาปรุงเป็นยา เรียกว่า ปะสะกระท่อม มีฤทธิ์เป็นยาสมุนไพรรักษาอาการปวด วิธีใช้ให้นำ ใบสด 3-4 ใบ มาลอกเอาก้านใบและเส้นใบออกเคี้ยวให้ละเอียด ตีมน้ำอุ่นกลั้วกลืนลงไป หรือนำใบมา ตากแดดให้แห้งบดเป็นผงรับประทานกับน้ำอุ่นครั้งละ 1 ช้อนกาแฟเพื่อบรรเทาอาการท้องเสีย อาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อและทำให้เกิดอาการเคลิบเคลิ้มสบายตัวได้นานประมาณ 4-5 ชั่วโมง

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าพืชกระท่อมมีบทบาทต่อวิถีชีวิต วัฒนธรรมและ การดำรงชีวิตของผู้คนอย่างแยกกันไม่ออก อาจจะกล่าวได้ว่าพืชกระท่อมเป็นส่วนหนึ่งในทุก ๆ กิจกรรมของการ ใช้ชีวิตประจำวันในแต่ละวันไม่มากนักน้อยตามแนวทางการในการประกอบอาชีพของแต่ละบุคคลและยังมีบทบาทในด้านการรักษาหรือบรรเทาอาการเจ็บป่วยโดยมีคุณสมบัติเป็นยาตัวที่มีการทำการทดลองหรือวิจัยในทางวิทยาศาสตร์มาแล้วและยังเป็นยาแผนโบราณตามกฎหมายยา ชาวบ้านที่มีการใช้กันมาอย่างยาวนานและมีการจดบันทึกทำเป็นตำราสืบทอดความรู้จากรุ่นสู่รุ่นอีกด้วย

แนวคิดในการยกเลิกความผิดฐานเสพและครอบครองพืชกระท่อม

ปัญหายาเสพติดนั้นมิได้อยู่ในทุก ๆ ประเทศทั่วโลก จึงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าไม่มีประเทศใดในโลกปลอด ยาเสพติด ดังนั้นจึงมีการหาวิธีการหรือมาตรการต่าง ๆ ในการที่จะแก้ปัญหายาเสพติด แต่ดูเหมือนว่าการประกาศสงครามกับยาเสพติดและการใช้มาตรการที่เข้มงวดรุนแรงไม่เคยสามารถแก้ปัญหายาเสพติดได้จริงรวมทั้งกัญชาด้วยไม่เพียงแต่เฉพาะประเทศไทยเท่านั้น ทุกประเทศทั่วโลกก็ ประสบกับบทเรียนนี้ด้วยเช่นกัน ไม่เว้นแม้แต่ประเทศมหาอำนาจที่ประกาศสงครามกับยาเสพติดทุก ชนิดด้วยงบประมาณมหาศาลอย่างสหรัฐอเมริกาและอีกหลายประเทศ เช่นกลุ่มประเทศในสแกนดิเนเวีย ในขณะที่รายจ่ายและภาระคดีที่ตกแก่กระบวนการยุติธรรมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้สถาบันข้ามชาติ (Transnational institute) จึงกล่าวไว้ว่า โมเดลการห้ามยาเสพติดไม่เคยพิสูจน์ได้เลยว่าจะมีผลช่วยลดตลาดยาเสพติดให้น้อยลงได้แต่อย่างใด แต่ตรงกันข้ามการยกเลิกความผิดอาญาควบคู่กับการดำเนินนโยบายลดความเป็นอันตรายกลับประสบความสำเร็จในการลดจำนวนผู้เสกัญชาได้อย่างมีนัยสำคัญ ดังเช่นที่พบในประเทศโปรตุเกส เป็นต้น (อรพินท์ นิรนาทกุล, 2557)

ในประเทศไทยโทษทางอาญาที่บังคับใช้เกี่ยวกับคดีที่มีความผิดเกี่ยวยาเสพติดนั้น ยังไม่มีการมองหรือแยกแยะว่าผู้กระทำความผิดในคดียาเสพติดนั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติดประเภทใด เป็นยาเสพติดที่มีฤทธิ์ร้ายแค่ไหนและเมื่อทำการเสพเข้าไปแล้วมีผลกระทบต่อร่างกายหรือผู้ครอบครอง อย่างไร และเมื่อทำผิดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ก็จะถูกนำตัวเข้าสู่กระบวนการทางอาญา เช่น การ จำคุก เป็นต้น แต่ในบางประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย และโปรตุเกส นั้นมองว่าการใช้สารเสพติดบางประเภทนั้นไม่เป็นความผิด ในประเทศดังกล่าวจึงได้ยกเลิกความผิดอาญาให้แก่การเสพและครอบครองกัญชาเพื่อใช้ส่วนตัว เพราะมีงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ซึ่งบ่งชี้ว่ากัญชามีอันตรายน้อยกว่าสุราและบุหรี่ และยังมีมองว่าผู้ติดยาเสพติดนั้นมีสถานะเป็นเพียงผู้ป่วยเท่านั้น

ในประเทศไทยเรานั้นได้กำหนดให้กัญชา พืชกระท่อม ผื่น และเห็ดขี้ควาย เป็นยาเสพติดประเภทที่ 5 ซึ่งถ้าประเทศไทยของเรานำแนวทางในการยกเลิกความผิดอาญาแก่ การเสพและครอบครองกัญชาเพื่อนำมาใช้เป็นการส่วนตัวดังเช่นที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย และ โปรตุเกส บังคับใช้ นำมาประยุกต์ใช้กับ พืชกระท่อมซึ่งอยู่ในบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ตาม กฎหมายของประเทศไทยที่มีกัญชารวมอยู่ด้วยก็ดูเหมือนจะสมเหตุสมผล เพราะสถานะของกัญชานั้น สังคมไทยถือยาเสพติดที่มีอันตรายต่อร่างกายอย่างชัดเจนแต่ในประเทศบางประเทศที่มีความเจริญ แล้วในด้านสังคม เศรษฐกิจ กลับมองว่ากัญชาไม่ได้มีอันตรายแต่อย่างใด และถ้าเปรียบเทียบกับพืช กระท่อมที่ยังไม่มีรายงานว่าการใช้ใบกระท่อมทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้น หรือมีรายงานว่าคนใช้ ใบกระท่อมแล้วเกิดการอาการคุ้มคลั่งเสียสติไปทำร้ายร่างกายผู้อื่นในสังคมดังนั้นถ้าประเทศไทยของเรานำ

แนวทางในการยกเลิกความผิดอาญาแก่การเสพและครอบครองกัญชา มาบังคับใช้กับพืช กระท่อมก็น่าจะเป็นผลดีแก่กระบวนการยุติธรรมของไทยเราได้ และอาจจะลดจำนวนคดีความผิด เกี่ยวกับพืช

กระท่อมเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมได้ทางหนึ่ง และยังเป็นการลดความเสี่ยงที่จะทำให้ผู้ที่กระทำ ความผิดเกี่ยวกับพืชกระท่อมที่เป็นแค่ผู้เสพยาเสพติดพบเจอกับอาชญากรตัวจริงที่เป็นผู้ค้า ยาเสพติด ภายในเรือนจำที่อาจจะมียุทธวิธีหรือชักจูงใจให้ผู้เสพกลายมาเป็นเครือข่ายหรือผู้ค้ารายย่อยได้อีก ทางหนึ่ง

ในประเทศไทยได้มีการศึกษาวิจัยจากหลายๆ หน่วยงานทั้งที่เป็นหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชนที่เสนอแนวคิดในการยกเลิกหรือถอนพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดโดยมีเอกสารแสดงให้เห็นดังนี้ จากข้อมูลตามสื่อต่าง ๆ เช่น ประชาไท มูลนิธิพีเอสไอ ผู้จัดการออนไลน์ และคณะกรรมการการวิสามัญศึกษา ได้นำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการยกเลิกความผิดฐานเสพและครอบครองพืชกระท่อมไว้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการยกเลิกความผิดฐานเสพและครอบครองพืชกระท่อม

แหล่งที่มา	เรื่อง	Key Word
ประชาไท	- นายชัยเกษม นิติสิริ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม สั่งสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ศึกษาวิจัย ในการแก้ไขกฎหมายยกเลิกใบกระท่อมเป็นยาเสพติด หวังลดจำนวนผู้เสพยาบ้า (27 สิงหาคม 2556)	- สหประชาชาติก็ไม่เคยกำหนดให้พืชกระท่อมเป็นพืชเสพติด - ประเทศเนเธอร์แลนด์อนุญาตให้ สูบกัญชาได้ ในร้านกาแฟ - รัฐบาลมีนโยบายที่จะดูแลผู้เสพ ยาเป็นผู้ป่วย เน้นการบำบัด - นำใบกระท่อมมาทดแทนการเสพยาเสพติดที่รุนแรงกว่า และอาจแก้ปัญหาคนล้นคุกได้

แหล่งที่มา	เรื่อง	Key Word
มูลนิธิพีเอสไอ	- มูลนิธิพีเอสไอ (ประเทศไทย) และหน่วยงานภาคี ยื่นหนังสือขอให้พิจารณาถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดให้โทษประเภท 5 ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษปี พ.ศ. 2522 - (13 กันยายน 2556)	- มูลนิธิพีเอสไอ (ประเทศไทย) และหน่วยงาน ภาคีที่เกี่ยวข้อง รวมตัวกันยื่น หนังสือ เอกสารอ้างอิงทาง วิชาการ และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับพิษกระท่อม กับ ตัวแทนของกระทรวงสาธารณสุข และคณะควบคุมยา เสพติดให้โทษ โดยขอให้ให้มีเวทีในการแสดงข้อมูลทางวิชาการและ ทบทวนข้อมูลในเชิงวิชาการ รายงานการวิจัยที่เกี่ยวกับพิษกระท่อม ขอให้มีการให้ข้อมูล ความรู้ที่ถูกต้องต่อสาธารณะ เกี่ยวกับพิษกระท่อม โดยใช้ ข้อมูล ในเชิงวิชาการทาง การแพทย์ที่ ทันสมัย - นายศักดิ์ดา เพือกขาย ประธานเครือข่ายผู้ช้ยา ประเทศไทย กล่าวว่า รู้จักกระท่อมมาตั้งแต่จำ ความได้ และไม่เห็นด้วยกับ นักวิชาการ และสื่อ ที่กล่าวถึงโทษและปัญหาที่เกิดจากกระท่อม - ตามบริบทในพื้นที่ในอดีต เขาใช้ เคี้ยวใบ- มูลนิธิพีเอสไอ (ประเทศไทย) และหน่วยงาน ภาคีที่เกี่ยวข้อง รวมตัวกันยื่น หนังสือ เอกสารอ้างอิงทาง วิชาการ และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับพิษกระท่อม กับ ตัวแทนของ

แหล่งที่มา	เรื่อง	Key Word
		กระทรวงสาธารณสุข และคณะ ควบคุมยา เสพติดให้โทษ โดยขอให้มีเวทีใน การแสดงข้อมูลทางวิชาการและ ทบทวนข้อมูลในเชิงวิชาการ รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง กระท่อม ขอให้มีการให้ข้อมูล ความรู้ที่ถูกต้องต่อสาธารณะ เกี่ยวกับพืชกระท่อม โดยใช้ ข้อมูล ในเชิงวิชาการทาง การแพทย์ที่ ทันสมัย -นายศักดิ์ดา เพือกขาย ประธาน เครือข่ายผู้ใช้น้ำยา ประเทศไทย กล่าวว่า รู้จัก กระท่อมมาตั้งแต่จำ ความได้ และไม่เห็นด้วยกับ นักวิชาการ และสื่อ ที่กล่าวถึงโทษและปัญหาที่เกิด จากกระท่อม - ตามบริบทในพื้นที่ในอดีต เขา ใช้เคี้ยวใบกระท่อมและไปทานา ทาสวนหรือ ใช้แรงงาน ทั่วไป และเป็นประเพณีการ ต้อนรับคนที่ไปมา หาสุ่เหมือนมี หมากพลูต้อนรับกัน ทุกบ้าน มี การ ยืนยันบอกต่อกันว่าสามารถ ช่วย กลุ่มคนที่เป็น เบาหวานได้ด้วย นั่นคือ วิถีเดิม ของการใช้ใบ กระท่อม - ข้อมูลเชิงวิชาการระบุว่า กระท่อมสามารถ นามาใช้เป็น สมุนไพรได้ ซึ่งมาจาก ภูมิปัญญา ของชาวบ้าน

แหล่งที่มา	เรื่อง	Key Word
ผู้จัดการออนไลน์	- กระทรวงสาธารณสุข - คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ พิจารณาตาม กฎหมายว่าจะปลดกระท่อม ออกจากสารเสพติดหรือไม่ (3 ตุลาคม 2556)	- ข้อเสนอให้ถอนกระท่อมออกจากบัญชีมาแล้ว 2 ครั้ง ครั้งแรกเมื่อปี 2547 เป็นการศึกษาของวุฒิสภา แต่คณะกรรมการยาเสพติดมีมติ ยังคงยืนยันให้กระท่อมเป็นยาเสพติด ต่อไปเช่นเดียวกับครั้งที่ 2 ปี 2552 ที่เป็นข้อเสนอ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร - มีการเสนออีกครั้งในปี 2556

คณะกรรมการการวิสามัญศึกษา (2547) ได้ศึกษาถึงผลกระทบในด้านต่างๆ ของการยกเลิก “พืชกระท่อม” ออกจากยาเสพติดให้โทษประเภท 5 ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษไว้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ	
ผลดี	ผลเสีย
- พืชกระท่อมมีอยู่มากมายในประเทศไทย ดังนั้นสามารถนำพืชกระท่อมมาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้	
- ใช้ทำยาสมุนไพรรักษาโรคตามตำรายาแผนโบราณ เช่น ช่วยระงับอาการไอ ระงับอาการปวด ฟัน ระงับอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ รักษาโรคเบาหวาน รักษาอาการปวดประจำเดือน บิดท้องร่วง กล่อมประสาท สมานแผลในปาก ห้ามเลือด ลดความดัน แก้พิษจากพืชและสัตว์ - เนื้อไม้拿來สร้างอาคารบ้านเรือน, เฟอร์นิเจอร์ - สามารถสกัดเอาสารแอลคาลอยด์ที่พบในพืชกระท่อม ประมาณ 40 ชนิด มาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์แผนปัจจุบันได้อย่างมากมาย เช่น ใช้ระงับอาการปวดได้เช่นเดียวกับมอร์ฟีน ขยาย	

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ	
ผลดี	ผลเสีย
หลุดเลือด ลดความดัน ผ่อนคลายกล้ามเนื้อ ซึ่งจะช่วยสร้างรายได้ให้กับประเทศ -ลดการสูญเสียเงินตราในการสั่งซื้อมอร์ฟินจากต่างประเทศได้ปีละหลายสิบล้านบาทถ้าสามารถนำพืชกระท่อมมาใช้ทดแทนได้	

ตารางที่ 3 ผลกระทบในด้านสังคมและสาธารณสุข

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ	
ผลดี	ผลเสีย
-ใช้ใบกระท่อมทดแทนการติดยาหรือมอร์ฟิน ซึ่งมีฤทธิ์รุนแรงกว่าได้ ทำให้ผู้บริโภคมีสภาพดีขึ้น - เมื่อบริโภคแล้วจะทำงานได้มากกว่ากรณีปกติทั่วไปและไม่ปรากฏว่าเป็นผู้ก้าวร้าวหรือไม่ก่ออาชญากรรมแต่อย่างใด ซึ่งตรงข้ามกับผู้เสพยาหรือยาบ้า	-ปากแห้ง ปัสสาวะบ่อย เบื่ออาหาร ท้องผูก - เมื่อบริโภคไปนาน ๆ อาจทำให้ติดได้ เมื่อไม่ได้บริโภคจะรู้สึกไม่มีแรง ซึมเศร้า นอนไม่หลับ เบื่ออาหาร บางรายก้าวร้าวแต่เป็นมิตร (Hostility) อย่างไรก็ตามไม่เคยปรากฏว่ามีคนเสียชีวิตหรือทำร้ายผู้อื่นจากการบริโภคพืชกระท่อม
ประชาชนผู้บริโภครพพืชกระท่อมแล้วทำงานจะเกิดความรู้สึกที่ดีและได้รับความเป็นธรรมและยอมรับจากสังคม - เมื่ออารยประเทศต่าง ๆ ไม่ได้มีการควบคุมพืชกระท่อมเลย ดังนั้น การที่ประเทศไทยไม่ควบคุมก็ไม่เสียหายต่อชาวโลกเช่นกัน	

ตารางที่ 4 ผลกระทบในด้านการเมือง

ผลกระทบในด้านการเมือง	
ผลดี	ผลเสีย
-สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับรัฐบาลได้หากพิสูจน์และชี้แจงให้ประชาชนเห็นอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมว่า “พีชกระท่อม” จริงๆ แล้วไม่ใช่ยาเสพติดให้โทษอย่างแท้จริง เมื่อเทียบกับสุราหรือบุหรี่ และการนำพีช กระท่อมไปบริโภคจะมีผลดีต่อประเทศชาติและ ประชาชนมากกว่า - สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับระบบการเมืองเพราะสามารถแก้ปัญหาพีชกระท่อมได้ โดยระบบรัฐสภา และนำไปสู่ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อระบบ การเมืองมากขึ้น - ลดภาระหน้าที่และงบประมาณจำนวนมากที่รัฐจะต้องใช้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดความเกี่ยวกับ “พีชกระท่อม”	-หากพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้อำนาจในทางมิชอบจะทำให้ประชาชนไม่ได้รับความเป็นธรรมและส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในรัฐบาล - อาจเกิดผลกระทบต่อเสถียรภาพของรัฐบาลและอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งทางความคิดในวงกว้าง ซึ่งอาจพัฒนาเป็นความขัดแย้งทางการเมือง เนื่องจาก “รัฐประกาศสงครามกับยาเสพติดแตกหัก”

ตารางที่ 5 ผลกระทบในด้านกฎหมาย

ผลกระทบในด้านกฎหมาย	
ผลดี	ผลเสีย
-ไม่มีประเทศใดในโลก และ UN ก็ไม่ควบคุม “พีชกระท่อม” ให้เป็นยาเสพติด - การควบคุม “พีชกระท่อม” ตามกฎหมายมาจาก สาเหตุ “ภาษี” ที่รัฐจัดเก็บจาก “ฝิ่น” ได้น้อยลง เพราะมีการเสพกระท่อมแทน - การออก “พระราชบัญญัติพีชกระท่อม พ.ศ. 2486” รัฐอ้าง “เพื่อคุ้มครองสุขภาพของประชาชน” โดยไม่มี การศึกษาวิจัยถึงผลดีและผลเสีย ของการบริโภคพีช กระท่อมเลย - ลดปริมาณคดียาเสพติดและภาระหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ตำรวจ อัยการ และศาล ได้ในระดับหนึ่งที่ จะต้องไปเสียเวลากับการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับพีชกระท่อม	

ตารางที่ 6 ผลกระทบในด้านวิชาการ

ผลกระทบในด้านวิชาการ	
ผลดี	ผลเสีย
-สามารถนำพืชกระท่อมมาศึกษาและวิจัยได้ โดยไม่มีโทษทางกฎหมาย ละสามารถหาสารสกัดที่มีประโยชน์จากพืชกระท่อมมาใช้ประโยชน์ได้เต็มที่	-หากประเทศไทยยังกำหนดให้พืชกระท่อมเป็นยาเสพติดต่อไปในอนาคตการที่จะนำพืชกระท่อมมาศึกษาหรือวิจัย จะต้องไปขออนุญาตจากต่างประเทศ เนื่องจากต่างประเทศได้จดลิขสิทธิ์ไปแล้ว ดังเช่น หญ้าเปิ้ลน้อย

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการศึกษา

จากการศึกษาทางวิชาการ การเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านพืชกระท่อมมาชี้แจง แสดงความคิดเห็นและ ตอบข้อซักถามของคณะกรรมการวิสามัญ การตรวจสอบข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏว่าทาง องค์การสหประชาชาติและประเทศต่างๆ ทั่วโลก ไม่ได้กำหนดให้พืชกระท่อมเป็นยาเสพติด และจากการศึกษาข้อเท็จจริงและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทั้งที่บริโภคและไม่บริโภคใบกระท่อมเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ตำรวจ แพทย์พื้นบ้าน แพทย์แผนปัจจุบัน และอื่นๆ สรุปโดยภาพรวมไม่ว่าจะเป็นความมั่นคงของประเทศ ด้าน เศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง และด้านกฎหมายแล้ว จะเห็นได้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมว่า”ประเทศชาติและ ประชาชนจะได้รับผลดีตอบแทนที่คุ้มค่าจากการนำพืชกระท่อมมาใช้ประโยชน์” มีข้อสังเกตบางประการของ คณะกรรมการฯ พบว่า ตั้งแต่ได้พิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว ไม่พบว่ามีสื่อมวลชนแขนงใดวิพากษ์วิจารณ์ นอกจากนี้ฝ่ายปกครองก็ต้องการให้ยกเลิกพืชกระท่อมออกจากกฎหมายว่าด้วย ยาเสพติดให้โทษเช่นกัน เนื่องจาก มีอาทวนกระแสน้ำข้อเท็จจริงในสังคมได้

ดังนั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้ว โดยเฉพาะประโยชน์ในการที่จะทำการศึกษาวิจัยและพัฒนาให้ใช้เป็น ยารักษาโรคทั้งแผนโบราณ และแผนปัจจุบัน ผลการวิจัยใช้เป็นประโยชน์เพื่อการประกอบอาชีพ คณะกรรมการฯ จึงเห็นสมควรที่จะให้ยกเลิก “พืชกระท่อม” ออกจากยาเสพติดให้โทษประเภท 5 ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด ให้โทษ (คณะกรรมการวิสามัญศึกษา, 2546)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ก็มีความสนใจที่จะทำการศึกษา ถึงผลดี ผลเสียถึงคุณสมบัติของพืชกระท่อม ไม่ว่าจะเป็นในด้านที่จะนำมาใช้เป็นสิ่งทดแทนในการบำบัดผู้ติด ยาเสพติดที่มีฤทธิ์รุนแรง หรือในด้านการแพทย์โดยนสารสกัดที่มีอยู่ในพืชกระท่อมมาผลิตเป็นยารักษาโรค หรือจะเป็นในด้าน การลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นกับรัฐบาลในการนำผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับพืชกระท่อมที่มีฐานเป็นเพียงผู้เสพเข้าสู่ กระบวนการทางยุติธรรม ซึ่งจะเป็น

การตีถ้าทางรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการสนับสนุนหรือเร่งทำให้เกิด เป็นนโยบายของรัฐ ใน การที่จะทำการเปลี่ยนแปลงกฎหมายบางข้อที่มีการบัญญัติขึ้นมาเป็นเวลานานและล้าหลัง ตามไม่ทัน ต่อยุคสมัยและวิทยาการทางเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้าและพัฒนาไปเรื่อย ๆ โดยที่สามารถจะทำการ พิสูจน์ได้ว่าพืชบางชนิดที่ถูกบัญญัติให้เป็นสิ่งเสพติดที่เมื่อมีไว้ในครอบครองมีความผิดนั้น สามารถนำมาใช้ ประโยชน์ได้มากมายหลายด้านเพื่อให้เกิดผลที่ติดต่อประเทศให้มากที่สุด

แนวคิดในการลดทอนความเป็นอาชญากรรมทางคดียาเสพติด

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่พบในหลายๆ ประเทศทั่วโลก ประเทศต่างๆ ได้พยายามหาวิธีที่จะแก้ไข ปัญหาเหล่านี้ให้หมดไปซึ่งในแต่ละประเทศก็มีรูปแบบและมาตรการในการจัดการที่แตกต่างกัน เพื่อให้เหมาะสม กับสภาพปัญหายาเสพติดที่ประเทศตนเองประสบอยู่อันเนื่องมาจากปัจจัย ทางด้านสังคมและวัฒนธรรมของแต่ละ ประเทศที่มีความแตกต่างกัน ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีการนำเอา แนวคิดในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ เกี่ยวกับปัญหายาเสพติดดังต่อไปนี้

โดยส่วนใหญ่แล้วแนวคิดที่ประเทศต่างๆ ทั่วโลกยึดถือมาใช้เป็นมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดมีอยู่ 3 แนวคิด (อรพินท์ นิรินาทกุล, 2557, น. 80)

1. แนวคิดแรกได้แก่แนวคิดสังคมปลอดยาเสพติด (Zero tolerance/ Prohibition/ Criminalization) มองว่ายาเสพติดเป็นสิ่งผิดกฎหมายต้องกวาดล้างให้หมดไป ไม่ยอมรับให้ที่การค้า ผลิต และการเสพโดยมีการใช้ มาตรการปราบปรามที่รุนแรงและเข้มงวด ต้องนำผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งหมดเข้าสู่ระบบราชทัณฑ์

2. แนวคิดที่สอง ได้แก่ แนวคิดการยกเลิกความผิดอาญาของคดียาเสพติด (Decriminalization) มองว่าผู้ ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในคดีที่ไม่ร้ายแรงไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการ ยุติธรรมทางอาญาและไม่ต้องเข้าสู่ระบบศาล และราชทัณฑ์

3. แนวคิดที่สาม คือ แนวคิดการทำให้ชอบด้วยกฎหมาย (Legalization) ในบริบทของยาเสพติดแล้วจะ หมายความว่า หากยาเสพติดใดถูก Legalized แล้ว ยาเดิมที่เคยผิดกฎหมายจะ กลายเป็น สิ่งถูกกฎหมายทันที (อรพินท์ นิรินาทกุล, 2557, น. 80)

เมื่อพิจารณากรอบแนวคิดควบคู่กับสภาพปัญหาที่เป็นอยู่ปัจจุบัน จากสถิติการจับกุมคดียาเสพติด ในทุกๆ ปีพบว่า มีผู้ถูกจับกุมในฐานความผิดสูงสุด 3 ดับแรก คือ เสพ ครอบครอง และ ครอบครองเพื่อจำหน่าย จากสถิติข้างต้น พบว่า คดียาเสพติดที่เข้าสู่ระบบศาลและราชทัณฑ์ส่วนใหญ่ เป็นคดีที่ไม่ร้ายแรง และผู้เสพ ยา เสพติดเป็นผู้ป่วยมิใช่อาชญากร จึงน่าจะมีกระบวนการอื่นมา รองรับ แทนที่จะส่งผู้ต้องหาเข้าสู่ระบบยุติธรรม กระแสหลัก (อรพินท์ นิรินาทกุล, 2557, น. 80)

ในที่นี้และเมื่อจะกล่าวต่อไปนี้จะการใช้คำว่า “การยกเลิกความผิดอาญา” เป็นคำแปล ของคำว่า “Decriminalization” เนื่องจากคำว่า “de-” เป็น “คำอุปสรรค (prefix) “ ที่เมื่อใช้นำหน้า คำกริยาแล้วจะ แปลว่า “removal (เอาออก) “ (อรพินท์ นิรินาทกุล, 2557, น. 81)

คำว่า “Decriminalization” หรือ “การลดทอนความเป็นอาชญากรรม” เป็นคำที่ สามารถนำไปประ ยูคตใช้ได้หลายเรื่อง มีผู้ให้นิยามไว้ดังนี้ (อรพินท์ นิรินาทกุล, 2557, น. 81)

สำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nation Office on Drugs and Crime; UNODC) กล่าวว่า การยกเลิกความผิดอาญา (Decriminalization) หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลง ทางกฎหมายเพื่อให้การกระทำบางอย่างที่เป็นอาชญากรรมถือว่า การกระทำนั้นเป็นการกระทำที่ไม่มีความผิดทาง อาญา (อรพินท์ นิรินาทกุล, 2557, น. 81)

Greenwald ให้ความหมายของการยกเลิกความผิดอาญา (Decriminalization) ว่า หมายถึง การถอด ถอนความผิดออกจากการกระทำที่ละเมิดกฎหมายอาญาและไม่ต้องถูกดำเนินคดี โดย กระบวนการยุติธรรม แต่ยัง ต้องรับโทษทางบริหาร เช่น การเข้ารับการบำบัด หรือ การเสียค่าปรับ เป็นต้น (อรพินท์ นิรินาทกุล, 2557, น. 81)

Jelsma กล่าวว่า การยกเลิกความผิดอาญา (Decriminalization) มักจะหมายถึง การถอด ถอน การ กระทำออกจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งมักใช้ในกรณีการเสพติดซึ่งมักจะมี การใช้การลงโทษอื่นที่ มิใช่โทษทางอาญา เช่น โทษทางปกครอง หรือ ไม่ลงโทษด้วยกฎหมายใด ๆ เลย (อรพินท์ นิรินาทกุล, 2557, น.82)

เมื่อนำแนวคิดการยกเลิกความผิดอาญามาใช้กับกรณียาเสพติดได้มีผู้ให้นิยามความหมายของ การยกเลิก ความผิดอาญาของคดียาเสพติดไว้ดังนี้ (อรพินท์ นิรินาทกุล, 2557, น. 82)

Faupel, Horowitz and Weaver ให้ความหมายของการยกเลิกความผิดอาญาของคดี ยาเสพติดว่า หมายถึง นโยบายที่เลิกบทลงโทษทางอาญาจากการกระทำความผิดบางอย่าง เช่นการ ครอบครองยาเสพติดใน ปริมาณเล็กน้อยให้ไม่ต้องรับโทษทางอาญาแต่ยังต้องรับโทษทางปกครองอยู่ (อรพินท์ นิรินาทกุล, 2557, น. 82)

Husak กล่าวว่า “Drug Decriminalization” ว่าหมายถึง การใช้ยาเสพติดนั้นไม่เป็น ความผิด อาญา ไม่มี ใครถูกลงโทษเมื่อใช้ยาเสพติดเช่นนั้น และกล่าวเป็นข้อสังเกตว่าในบางตำราได้ให้ ความหมายของคำว่า Decriminalization ที่แตกต่างออกไป กล่าวคือ ยังรวมไปถึงการลดระดับความ รุนแรงของการลงโทษด้วย (อรพินท์ นิรินาทกุล, 2557, น. 82-83)

ดังนั้นจากความหมายข้างต้น สามารถประมวลความหมายได้ว่า การยกเลิกความผิดอาญา (Decriminalization) ในกรณียาเสพติด จึงหมายถึง การถอดถอนการกระทำที่ถือว่าผิดกฎหมาย โดยเฉพาะกรณี การเสพหรือการครอบครองยาเสพติดในปริมาณเล็กน้อยไม่ให้มีความผิด อาญาอีกต่อไป โดยในบางกรณีอาจมี การใช้มาตรการทางเลือกอย่างอื่นแทน เช่นการลงโทษทาง ปกครอง

หรือการหันเหผู้เสพหรือติดยาเสพติดออก จากกระบวนการยุติธรรม อย่างไรก็ตามในบาง ตำราอาจมี การเข้าใจสับสนและขยายขอบเขตของคำว่า Decriminalization ไปถึงการลดระดับโทษ ทางอาญา ด้วย กล่าวคือ ไม่ถอดถอนความผิดอาญาออก เพียงแต่ ยกเลิกโทษจำคุกเท่านั้น ซึ่งลักษณะ นี้ ดร. กรีนวาลด์ กล่าวว่า เป็นเพียงการลดระดับโทษอาญา (Depenalization) เท่านั้น (อรพินท์ นิรนาทกุล, 2557, น. 83)

Decriminalization คือ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงยกเลิกกฎหมายเดิมหรือออกกฎหมาย ใหม่ ที่ ส่งผลต่อการ กระทำความผิดหรือละเมิดกฎหมายบางประเภทให้มีบทลงโทษที่น้อยลงมา หรือ อาจไม่ ต้องรับโทษทางอาญาเลย ซึ่งถือว่าเป็นนโยบายที่เบากว่าทำให้ถูกกฎหมายและโดยมากจะใช้ กับคดี เกี่ยวกับยาเสพติด (ศรีสมบัติ โชค ประจักษ์ชัดและคณะ, 2554, น. 5)

จากการศึกษาของ อรพินท์ นิรนาทกุล ในเรื่อง “การกำหนดความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ศึกษา นโยบาย ทางอาญากรณีการเสพและการครอบครองกัญชา ” พบว่า ในบางประเทศได้ยกเลิก ความผิดอาญาให้แก่การเสพ และครอบครองกัญชาเพื่อใช้ส่วนตัวลง เช่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย และ โปรตุเกส โดยมองว่ากัญชาไม่ใช่สาร อันตรายร้ายแรงแต่อย่างใด และยังมีอันตรายน้อยกว่าสุราหรือ บุหรี่อย่างชัดเจน (อรพินท์ นิรนาทกุล, 2557)

ยังมีแนวคิดเรื่องประเภทของอาชญากรรมที่นักอาชญาวิทยาแบ่งตามลักษณะของ พฤติกรรมที่ อาจนำเอา มาอ้างอิงยืนยันสนับสนุนแนวคิดในการลดทอนความเป็นอาชญากรรมทางคดี ยาเสพติด ได้ คือ อาชญากรรมที่ ปราศจากผู้เสียหาย (Victimless Crime)

อาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหาย (Victimless Crime) คือ อาชญากรรมที่ไม่มีเหยื่อ หรือ ผู้เสียหาย เพราะผู้กระทำความผิดตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเอง หรืออาจจะกล่าวได้ว่าผู้กระทำความผิดเป็นทั้ง

อาชญากรและเป็นเหยื่อไปพร้อม ๆ กัน หรืออาจเรียกว่าเป็นอาชญากรรมที่ตนเอง ยินยอม (Consensual Crimes) (อัจฉริยา ชูตินันท์, 2555, น. 38-39)

ลักษณะของอาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหายนั้น ผู้กระทำผิดจะมีลักษณะที่เป็นอาชญากรรม ที่ผู้กระทำ ความผิดตกเป็นเหยื่อและผู้เสียหายเอง และอาชญากรรมประเภทนี้เป็นอาชญากรรมที่ กฎหมายอาญาบัญญัติเป็น ความผิดและมักเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชน เช่น ความผิดที่เกี่ยวกับยาเสพติด อาจจะเป็น การสูบกัญชาในห้องพัก การเคี้ยวใบกระท่อม ก่อนไปทำนา ทำสวนหรือออกเรือประมง ซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้ เป็นการกระทำความผิดทางอาญาที่ กฎหมาย บัญญัติไว้ให้เป็นความผิด แต่ถ้ามาพิจารณาถึงผลเสียที่เกิดจากการ

กระทำความผิดดังกล่าว ชำงตันที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหายนั้น เมื่อ นำมาเปรียบเทียบกับ ผลเสียของ อาชญากรรมประเภทอื่นแล้วจะพบว่า อาชญากรรมที่ปราศจาก ผู้เสียหายนั้นมีผลเสียต่อสังคมในระดับ ต่ำ (อัจฉริยา ชูตินันท์, 2555, น. 39-40)

จากข้อมูลที่ได้นำมาแสดงไว้ข้างต้นจะเห็นได้ว่า ประเทศไทยควรที่จะนำวิธีการลดทอน ความเป็นอาชญากรรม (Decriminalization) มาปรับใช้กับคดีความผิดที่เกี่ยวกับพืษกระท่อม เพราะ การใช้พืษกระท่อมนั้น ถือว่าเป็นที่อาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหาย (Victimless Crime) เพราะเมื่อมีการนำพืษกระท่อมมาใช้แล้ว ผู้ใช้ ไม่ได้ไปก่ออาชญากรรมหรือก่อเหตุร้ายใดๆ แก่สังคม แต่กลับเป็นการใช้เพื่อทำให้สามารถมีแรงในการทำงานได้ นานขึ้น หรือใช้เพื่อบรรเทาอาการเจ็บป่วยแก่ตนเอง และสาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งเกี่ยวกับ พืษกระท่อม คือ ระดับหรือลำดับของความร้ายแรงของ พืษกระท่อมนั้นอยู่ในระดับต่ำ เมื่อเทียบกับฝิ่นหรือกัญชาที่เมื่อพุดถึงฝิ่น หรือกัญชาแล้ว คนทั่วไปมีมุมมองว่าเป็นสิ่งเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่ดีหรือเป็นสิ่งที่ชั่วร้ายในตัวเองอยู่แล้ว แต่เมื่อพุดถึง พืษกระท่อม แล้วกลับมองไม่เห็นถึงมุมมองในแง่ความเลวร้ายเลย พืษกระท่อมเป็น ยาเสพติดประเภทที่ 5 ซึ่ง จัดเป็นสารเสพติดที่อยู่ในระดับชั้นเดียวกันกับกัญชา และถ้าพุดถึงฤทธิ์ของกัญชาจะเห็นว่ากัญชานั้น ยังมีฤทธิ์ใน การหลอนประสาทซึ่งอาจทำให้เกิดผลเสียต่างๆ มากมายขึ้นได้แต่ยังมีการยกเลิกความผิด อาญาในต่างประเทศ แต่พืษกระท่อมไม่มีฤทธิ์ในทางหลอนประสาท ดังนั้นควรที่จะนำวิธีการลดทอน ความเป็นอาชญากรรม (Decriminalization) มาใช้กับพืษกระท่อมเพื่อที่จะเป็นการช่วยลดการนำคดี ที่มีความผิดฐานครอบครองพืษ กระท่อมเพื่อใช้ส่วนตัวเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม และยังเป็นการตัด โอกาสในการคบหาระหว่างผู้เสพที่ถือว่าเป็น ผู้ป่วยเข้าได้เข้าไปพบเจอกับผู้ค้ายาเสพติดที่อยู่ใน เรือนจำที่ถือว่าเป็นอาชญากรและอาจเป็นการช่วยลดการก่อ อาชญากรรมหรือป้องกันไม่ให้เกิด อาชญากรรายใหม่ขึ้นได้ไม่ในทางตรงกันทางอ้อม

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

9.1 งานวิจัยในประเทศ

พิชิต พิทักษ์โลหพิตร (2541) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาเจตคติของผู้บริหารระดับกลางต่อการ บริหารงาน ด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติดให้โทษ กรณีศึกษาสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่า ผู้บริหารระดับกลางที่ทำ หน้าที่เกี่ยวข้องกับสายงานด้านยาเสพติดส่วนใหญ่มีอายุ 30-35 ปี มีอายุ ราชการประมาณ 16-24 ปี ทำการสมรส แล้ว ทิระดับการศึกษาในชั้นปริญญาตรี และทำงาน รับผิดชอบทางด้านยาเสพติดมาแล้ว 1 -5 ปี มีจำนวน ผู้ใต้บังคับบัญชาเฉลี่ยมากกว่า 30 คนขึ้นไป ผู้บริหารระดับกลางมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารด้านนโยบายและ การวางแผน การควบคุมสั่ง การ และบังคับบัญชาตลอดจนการบริหารทางด้านบุคลากรและการฝึกอบรม ซึ่ง สอดคล้องกับทฤษฎี ของ Harold Koontz ที่มีแนวคิดว่ องค์การเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการที่ผู้บริหารจะต้องจัด ทำเพื่อ นำปัจจัยต่างๆ ขององค์การมาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

โดยพิจารณาถึงหน้าที่ทางการบริหารงานที่มีอยู่ 5 ประการมาประยุกต์ใช้ได้แก่

1. การวางแผน (Planning) ซึ่งมีการกำหนดเป้าหมายที่แน่นอน รวมทั้งกำหนดแผน ระยะสั้น และระยะ ยาว เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติในการบริหารงานทุกระดับผู้ได้บังคับบัญชาจะทราบแผน ล่วงหน้าอย่างคร่าว ๆ เนื่องจากแผนระดับสูงส่วนใหญ่จำเป็นต้องปกปิดเป็นความลับ

2. การจัดองค์การ (Organizing) เนื่องจากเป็นองค์การระบบราชการและมีขนาดใหญ่ จึงมีการ กำหนด โครงสร้าง ตลอดจนสายการบังคับบัญชาไว้อย่างชัดเจน ถึงแม้จะมีอุปสรรคในเรื่อง ของความ ไม่คล่องตัว หรือมี ขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่ค่อนข้างยุ่งยากซับซ้อนเกิดขึ้นบ้างก็ตาม

3. การอัดคนเข้าทำงาน (Staffing) หมายถึง การอัดสรรบุคลากรที่มีให้ทำงานตรงตาม ความสามารถและ ความเหมาะสมตลอดจนการพัฒนาความสามารถให้แก่บุคลากรอย่างต่อเนื่องเพื่อ ประสิทธิภาพสูงสุดในการทำงาน ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีระบบการคัดเลือกที่ค่อนข้างรัดกุม และมีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

4. การชักนำ (Leading) การจูงใจผู้ได้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานเป็นผลสืบเนื่อง จากการ ปลุกจิตใต้ สำนึกในความรับผิดชอบต่อหน้าที่ตั้งแต่เริ่มเข้างาน การสั่งการค่อนข้างชัดเจน โดย ผ่าน สายการบังคับบัญชา ตามลำดับขั้นผู้ได้บังคับบัญชามีความเคารพเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของ ผู้บังคับบัญชาอย่างเคร่งครัด ด้านขวัญ กำลังใจของเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง

5. การควบคุม (Controlling) มีการตรวจสอบเพื่อให้เป็นไปตามแผนอย่างต่อเนื่องการจับกุม ทุกครั้ง จะต้องมีการรายงานผลต่อผู้บังคับบัญชา ซึ่งโดยปกติสามารถจับกุมได้ร้อยละ 50-75 รวมทั้งมี การทบทวนแผน ที่ ได้ปฏิบัติเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ให้ดีขึ้นสำหรับการปฏิบัติในคราว ต่อไป

จากผลการศึกษา แสดงว่า ผู้บริหารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ตระหนักและให้ ความสำคัญต่อการ บริหารงานตามหลักการหรือแนวคิดของ Harold Koontz โดยยึดถือปฏิบัติอย่าง ต่อเนื่อง แต่เนื่องจากปัญหาและ อุปสรรคที่เกิดขึ้นเป็นผลเนื่องจากงบประมาณที่ทางราชการจัดสรร มา ให้ไม่เพียงพอโดยเฉพาะด้านอุปกรณ์ เครื่องใช้วัสดุสิ่งของไม่ทันสมัย

นิมิต ชิตเจริญ (2544) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะของตำรวจปราบปรามยาเสพติดต่อปัจจัยบริหารที่ มีผลต่อการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พบว่า ชำราาชการตำรวจปราบปรามยาเสพติด ให้ ความสำคัญต่อปัจจัยบริหารที่ มีผลต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามลำดับดังนี้ คือ ด้าน การจัดการ ให้มีความสำคัญในเรื่อง การ พิจารณาความดีความชอบ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ให้ ความสำคัญ เกี่ยวกับ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน ด้าน บุคลากร เน้นเรื่องประสบการณ์การ ทำงาน และ ด้านเงิน ให้มีความสำคัญเรื่องเงินเดือน ข้อเสนอแนะในการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดส่วนใหญ่ เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าควรเร่งรัดให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปราม การฟอกเงิน อย่างเป็นรูปธรรมโดยเร็ว และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยบริหารนั้น ส่วนใหญ่เสนอแนะ ด้านการ จัดการเป็นอันดับแรกในเรื่องรัฐต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่

เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้ทันสมัยและเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน รองลงมาคือ ด้าน เงินในเรื่องเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยง ควรมีความสะดวก

และรวดเร็ว ส่วนในด้านวัสดุอุปกรณ์นั้น ควรจัดสรรวัสดุ อุปกรณ์ทุกชนิดที่เอื้อประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานและในด้านบุคลากรส่วนใหญ่เสนอแนะว่าผู้บังคับบัญชา ควรให้ขวัญและกำลังใจที่ดีต่อบุคลากรในสังกัด

สินทวี สิงห์วงศ์วัฒน์ (2547) วิจัยเรื่อง สารออกฤทธิ์ทางชีวภาพจากราเอนโดไฟต์ที่แยกจากกระท่อม *Mitragyna speciosa* Korth โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงฤทธิ์ของสารสกัดจากราเอนโดไฟต์ที่ได้จากพืช กระท่อม จากการวิจัยพบว่า สารบริสุทธิ์ที่แยกส่วนสกัดออกจากสาร ออกฤทธิ์ทางชีวภาพที่สร้างจากรา เอนโดไฟต์ที่แยกจากใบกระท่อมนั้นมีฤทธิ์ทางชีวภาพในการยับยั้ง จุลินทรีย์ และมีฤทธิ์ ในการยับยั้งเซลล์คน 5 ชนิด ได้แก่ เซลล์มะเร็งตับ เซลล์มะเร็งปอด เซลล์มะเร็ง ลำไส้ใหญ่ และเซลล์มะเร็งกระเพาะอาหาร

พัฒพงษ์ คัมภีระนันท์ (2549) อ้างถึงใน กระทรวงยุติธรรม, 2548) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของกำกับการ ปราบปรามยาเสพติดในการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด พบว่า ผู้เชี่ยวชาญด้านยาเสพติดมีทัศนคติ ความ คิดเห็นสอดคล้องเหมือนกันเป็นส่วนใหญ่โดยกองกำกับการปราบปรามยาเสพติด มีบทบาทในการป้องกันการแพร่ ระบาดของยาเสพติด ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละประเด็นโดยสรุปผลการศึกษาดังนี้

1. ด้านการแพร่ระบาดของยาเสพติดพบว่า กลุ่มค้ายาเสพติดมีการเปลี่ยนรูปแบบวิธีในการดำเนินการ มี การจัดตั้งเครือข่ายการค้าข้ามชาติ
2. บทบาทด้านการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด พบว่า เป็นหน่วยร่วมปฏิบัติอย่างกลมกลืนและซัด เจนในการเข้าปฎิบัติตรงต่อด้านยาเสพติดในทุกกลุ่มประชากร สร้างภูมิคุ้มกันด้านยาเสพติดโดยเฉพาะในกลุ่มเด็ก และเยาวชน นัก เรียน นักศึกษา
3. ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด พบว่า งานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติมี หลายประเภท ส่วนใหญ่จะเป็นงานเกี่ยวกับการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และบุคลากรที่ทำหน้าที่ด้านยาเสพติดยังขาด องค์ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด ตลอดจนทักษะและความชำนาญในการสืบสวน ปราบปรามยาเสพติด เป็นเหตุทำให้เป็นหายาเสพติดอาจมีเพิ่มมากขึ้น

อาญา ฉิมคล้าย และคณะ (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ทัศนคติ/ความคิดเห็นของนักศึกษาภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่มีต่อการรับรู้สารเสพติด ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทราบเป็นอย่างดีว่า ยา เสพติดทุกประเภทให้โทษต่อร่างกายมากที่สุด คือ ยาบ้า ในระดับมาก คือ ใบกระท่อม ทินเนอร์ ยาระงับประสาท และยานอนหลับ กาว มอร์ฟิน ฝิ่น และบุหรี่ ระดับปานกลาง คือ กัญญา และเหล้า/เบียร์

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการติดสารเสพติดมากที่สุด คือ วัย ความอยากลอง และสื่อต่างๆปัจจัยที่มีอิทธิพล รองลงมาคือ พฤติกรรมการเลียนแบบเพื่อน และขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสารเสพติดให้โทษ

ถาวร จันทรภรณ์ (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนในเขตอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัด นนทบุรี ต่อการใช้พืชกระท่อมในเชิงสมุนไพร การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับพืชสมุนไพร พืชเสพติด พืชกระท่อม และศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในเขตอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ต่อการใช้ พืชกระท่อมในเชิงสมุนไพร ตามลักษณะปัจจัยด้านบุคคล และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความรู้เกี่ยวกับพืช สมุนไพรพืชเสพติด และพืชกระท่อมกับความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ศึกษาต่อการใช้พืชกระท่อมในเชิง สมุนไพร กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ประชาชนในเขตอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

ผลการวิจัย พบว่าประชาชนในเขตอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการใช้พืชกระท่อมในเชิงสมุนไพรระดับ ปานกลาง มีความรู้เกี่ยวกับสมุนไพรมาก มีความรู้เกี่ยวกับพืชเสพติดมาก แต่มีความรู้เกี่ยวกับพืชกระท่อมปาน กลาง ผลทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นต่อการใช้ พืชกระท่อมในเชิงสมุนไพรระดับปานกลาง มีความรู้เกี่ยวกับพืชสมุนไพรมาก มีความรู้เกี่ยวกับพืชเสพติดมาก แต่มี ความรู้เกี่ยวกับพืชกระท่อมปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพปัจจุบัน ย่านที่อยู่อาศัย ประสบการณ์การใช้พืชกระท่อมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้พืชกระท่อมในเชิงสมุนไพรต่างกัน และพบว่า ความรู้ความรู้อย่างเกี่ยวกับ สมุนไพร พืชเสพติดและพืชกระท่อม มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชนต่อการใช้พืชกระท่อมในเชิง สมุนไพร ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อรพินท์ นิรนาทกุล (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การกำหนดความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ศึกษา นโยบายทาง อาญากรณีการเสพและการครอบครองกัญชา สำหรับประเทศไทยผู้ที่ถูกจับดำเนินคดีส่วนมากจะเป็นข้อหาเสพ และข้อหาครอบครองกัญชาเพียงปริมาณเล็กน้อยเพื่อใช้ส่วนตัวเท่านั้น จากข้อมูลการจับกุมคดีกัญชาในปี 2556 พบว่า คดีที่ผิดฐานเสพและครอบครองกัญชาเป็น15 เท่าของคดี ความผิดค้ากัญชา ปัจจุบันมีงานวิจัยทาง วิทยาศาสตร์ใหม่ๆ จำนวนมากบ่งชี้ว่ากัญชาอันตรายน้อยกว่า สุราและบุหรี่อย่างชัดเจน และยังไม่มียาเสพติดใด พิสูจน์ได้ว่าการเสพกัญชาจะนำไปสู่การก่ออาชญากรรม ที่ต้องระวังมีแต่เรื่องที่ว่าเสพยาแล้วอาจเป็นสาเหตุทำให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนได้เท่านั้น ด้วยเหตุนี้หลายๆ ประเทศจึงได้ยกเลิกความผิดอาญาให้แก่การเสพและครอบครองกัญชาเพื่อใช้ส่วนตัวลง เช่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย และโปรตุเกส และเริ่มนำหลักการลดความเป็น อันตรายมาใช้ควบคู่กัน ซึ่งเป็นการดำเนินนโยบายที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับที่

องค์การอนามัยโลกแนะนำ ที่มองว่า ผู้เสพยาเสพติดเป็นเพียงผู้ป่วยเท่านั้นมิใช่อาชญากร ผลจากการยกเลิกความผิดอาญาแก่การเสพและ ครอบครองกัญชาเพื่อใช้ส่วนตัวไม่ได้ทำให้มีการเพิ่มอัตราการใช้ เสพกัญชา และสำหรับในประเทศไทย พบว่า การที่ นำผู้เสพกัญชาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ตามปกติเป็นการก่อผลเสียตามมามากมายที่สำคัญคือ การเข้าไปรับเชื้อ ร้ายทางความคิดจากเรือนจำ และออกมาเป็นนักค้ารายย่อยหรือการต้อง ถูกตัดออกจากสังคมในฐานะที่ถูกตีตราว่า เป็นอาชญากร เป็นต้น ดังนั้นการปราบปรามกัญชาอย่าง รุนแรงด้วยกฎหมายอาญารวมทั้งการดำเนินการตาม ระบบ บำบัดฟื้นฟูที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่สามารถแก้ไขปัญหาการใช้กัญชาได้อย่างแท้จริงเมื่อพิจารณาจาก จำนวนคดี การจับกุมกัญชาที่เพิ่มขึ้นจาก 12,381 คดีในปี 2555 เป็น 15,311 คดีในปี 2556 ซึ่งเห็น ได้ว่าเพิ่มขึ้นจากเดิมถึง 23 เปอร์เซ็นต์ การดำเนินการด้วยวิธีนี้จึงไม่ใช่ทางออกที่ดี

พลภัทร เทพสุวรรณ (2558) ทศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายป้องกันและปราบปรามสถานี ตำรวจ ภูธรคอ หงส์และสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ กรณีการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติด ประเภทที่ 5 มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหาและทศนะของการใช้พืชกระท่อม ในเขตอำเภอ หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ต่อกรณีการถอด พืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 และเพื่อ ศึกษาแนวทางในการแก้ไขเพื่อการถอดพืชกระท่อมออก จากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ผล การศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจสายงานป้องกันและปราบปรามมีทศนะความคิดเห็นสอดคล้อง เหมือนกันเป็นส่วนใหญ่ ในกรณีการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 โดย สรุปผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังต่อไปนี้

ในด้านปัญหาเกี่ยวกับการใช้พืชกระท่อมในพื้นที่เป้าหมาย นั้นพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นว่าการนำใบ กระท่อมเคี้ยว นั้นไม่ได้ก่อให้เกิดปัญหาใด ๆ ต่อความสงบสุขของสังคม เพราะในสมัยก่อนมี การใช้พืชกระท่อมโดย การเคี้ยวเพื่อช่วยให้มีแรงทำงานได้นานขึ้น โดยเฉพาะผู้ที่ทำอาชีพเกษตรกรรม หรืออาชีพประมงที่ต้องอยู่กลางแจ้ง จัดเป็นเวลานาน ๆ มักจะเคี้ยวใบกระท่อมทุกวันเป็นกิจวัตร ประจำวัน ในด้านทศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กรณีการ ถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติด ประเภทที่ 5 พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีทศนะที่เห็นด้วยว่าควรที่จะถอดพืช กระท่อมออกจากบัญชียา เสพติดโดยมีความเห็นว่าพืชกระท่อมสามารถนำมาใช้เป็นยาสมุนไพรหรือนำมาเป็น ส่วนผสมหนึ่งของตำรายาแผนโบราณที่เอาไว้รักษาโรคขนานต่าง ๆ ของไทยได้ตามที่มีบันทึกไว้ในตำรายาแผน โบราณของไทยอีกด้วย

ในด้านแนวทางแก้ไขเพื่อถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจ เห็นด้วยกับแนวทางในการใช้หลักการการลดทอนความเป็นอาชญากรรม (Decriminalization) มาบังคับใช้กับพืช กระท่อม เพราะสามารถช่วยลดทอนความผิดทางอาญาใน คดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดแต่เป็นคดีที่ไม่ร้ายแรง โดยไม่ ต้องนำผู้กระทำความผิดเข้าสู่กระบวนการ ยุติธรรมทางอาญา เป็นการลดปริมาณคดีและขั้นตอนการเข้าสู่กระบวนการ ยุติธรรมของผู้ที่มีสถานะ

เป็นเพียงผู้เสพหรือผู้ป่วยในทางการแพทย์เท่านั้น และสามารถลดค่าใช้จ่ายของรัฐบาลใน ส่วนที่ต้อง นามาใช้เกี่ยวกับคดีการครอบครองหรือเสพพืชกระท่อมเป็นการส่วนตัวได้ในทางอ้อมด้วย ข้อเสนอแนะ ในการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 นั้นกลุ่มตัวอย่างที่เป็น ตำรวจชั้นสัญญาบัตร และ ตำรวจชั้นประทวนมีความคิดเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าควรสนับสนุนให้มีการท างานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวกับพืช กระท่อมเพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ในปัจจุบัน เพราะแค่ ภูมิปัญญาชาวบ้านหมอชาวบ้านหรือแพทย์แผน โบราณยังสามารถนำพืชกระท่อมมาใช้รักษาโรคต่าง ๆ ได้ทั้ง ๆ ที่ไม่มีเทคโนโลยีใด ๆ มาช่วยในการวิจัยหา สรรพคุณของสารที่อยู่ในพืชกระท่อมแต่อย่างใดแต่ยังสามารถนำพืชกระท่อมมาใช้รักษาอาการเจ็บป่วยของคนไข้ ในสมัยก่อนได้ ดังนั้นและจะเป็น การดีกว่ามากถ้าจะนำพืชกระท่อมมาใช้ประโยชน์ในด้านที่เป็นยาโดยบัญญัติให้ เป็นพืชสมุนไพร แทนที่บัญญัติให้มีสถานะเป็นยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

กันยารัตน์ มณีสินธุ์ (2560) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเสพใบกระท่อมของประชากรในเขต ปริมาณด้านเหนือของกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเสพใบ กระท่อม และศึกษาปัจจัย ทางสังคมเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเสพใบกระท่อม ศึกษาในกลุ่มผู้เสพใบกระท่อมเป็นประจำ เป็นเวลานาน 1 ปี และอาศัยอยู่ในเขตปริมาณทางด้าน เหนือของกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ผู้เสพใบ กระท่อมที่มีความแตกต่างด้าน อายุ ระดับ การศึกษา สถานภาพสมรส หรือลักษณะอาชีพ มีพฤติกรรมด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสพ ใบกระท่อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผู้เสพใบกระท่อม มี ความแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รอฮานี เจอะอาแซ และคณะ (2560) ศึกษาเรื่อง อัตราการ ใช้สารเสพติดและการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อป้องกันการใช้สารเสพติดในชุมชนมุสลิมจังหวัด ชายแดนภาคใต้ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอัตราการ ใช้สารเสพติด การมีส่วนร่วมเพื่อการ ป้องกันการใช้สารเสพติดและปัจจัยทำนวยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อ การป้องกันการใช้สาร เสพติดในชุมชนมุสลิมจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยคัดเลือกชุมชนมุสลิม 2 แห่ง ในจังหวัด สงขลาและ ปัตตานีอย่างเฉพาะเจาะจง สุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายจากฐานข้อมูลประชากรของชุมชนๆ ละ 300 คน เก็บข้อมูลการใช้สารเสพติดโดยใช้เครื่องมือคัดกรองการติ่มสุรา สูบบุหรี่และการใช้สาร เสพติด (ASSIST) ซึ่งมีความไวและความจำเพาะของเครื่องมือ เท่ากับ 80% และ 71% ตามลำดับ เก็บข้อมูลการมีส่วนร่วมเพื่อการ ป้องกันการใช้สารเสพติดและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมเพื่อ ป้องกันการใช้สารเสพติด ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลและครอบครัว ทศนคติต่อการมีส่วนร่วมในการ แก้ไขปัญหาการใช้สารเสพติด โดยใช้แบบสอบถามข้อมูล ทั่วไป แบบสอบถามการมีส่วนร่วมเพื่อการ ป้องกันการใช้สารเสพติดและแบบสอบถามทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมใน การแก้ไขปัญหาการใช้สาร เสพติด ทดสอบความเที่ยงของเครื่องมือโดยวิธีครอนบาคแอลฟา มีค่าครอนบาคแอลฟา ของ แบบสอบถามการมีส่วนร่วมเพื่อป้องกันปัญหาการใช้สารเสพติดและทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมในการ

ป้องกัน ปัญหาการใช้สารเสพติดเท่ากับ 0.97 และ 0.95 ตามลำดับ ห้าอัตราการใช้สารเสพติดและการมีส่วนร่วมของ ประชาชนเพื่อป้องกันการใช้สารเสพติดโดยใช้สถิติเชิงบรรยายและวิเคราะห์ปัจจัย ทำนายการมีส่วนร่วมเพื่อ ป้องกันการใช้สารเสพติดโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า อัตราการใช้ยาสูบ ใบกระท่อม สารผสมน้ำต้มใบกระท่อม กัญชา แอลกอฮอล์ แอมเฟตามีน และสารระเหยของกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสงขลามีค่าเท่ากับร้อยละ 25.5, 6.7, 3.2, 3.2, 1.4, 0.7 และ 0.4 ตามลำดับ ส่วนอัตราของการใช้ยาสูบ ใบกระท่อม สารผสมน้ำต้มใบกระท่อม กัญชา แอลกอฮอล์ แอมเฟตามีน และสารระเหยของกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดปัตตานีมีค่าเท่ากับร้อยละ 22.4, 6.0, 6.0, 2.0, 1.5, 2.7 และ 0.5 ตามลำดับ การมีส่วนร่วมเพื่อป้องกันปัญหา การใช้สารเสพติดทั้งสองชุมชนอยู่ในระดับน้อย ปัจจัย ทำนายการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อ ป้องกันปัญหาการใช้สารเสพติด ได้แก่ ทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมในการ ป้องกันปัญหาการใช้สารเสพติด ชุมชนที่อาศัยและระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง โดยทำนายความแปรปรวน ของการมีส่วนร่วมเพื่อป้องกันปัญหาการใช้สารเสพติดร้อยละ 45 กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติเชิงบวก อาศัยในชุมชน จังหวัดสงขลา และมีการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมเพื่อป้องกัน การใช้สาร เสพติด

สมฤดี เอี่ยมฉนวน (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบด้านร่างกาย จิตใจและพฤติกรรมของผู้ใช้ ใบกระท่อมที่เข้ารับการบำบัดรักษาในสถานบำบัดรักษาสารเสพติด วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบ ด้านร่างกาย จิตใจและพฤติกรรมของผู้ใช้ใบกระท่อม เพื่อศึกษารูปแบบวิธีการใช้และปัจจัยที่ สัมพันธ์ กับรูปแบบการใช้ใบ กระท่อม เพื่อศึกษาความผิดปกติด้านการใช้ใบกระท่อม ศึกษาในผู้ใช้ใบกระท่อม ที่มารับบริการที่สถานบำบัดรักษา และฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบรมราชชนนีตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป เป็นผู้เคยใช้พืชกระท่อมเป็นส่วนหนึ่งของสาร เสพติดในช่วงชีวิตใดก็ได้หรือใน 1 เดือนที่ผ่านมา รวม ทั้งสิ้น 106 ราย ผลการศึกษา พบว่า ผู้ใช้กระท่อมในรูปแบบ น้ำต้มใบกระท่อมสัปดาห์ละจำนวน เท่ากับร้อยละ 55.6 ประเภทเคี้ยวใบ กระท่อม ร้อยละ 41.7 ผู้ใช้ใบกระท่อมส่วนใหญ่ใช้สารเสพติด อื่นๆร่วมด้วย ถึงแม้ว่าผู้ใช้กระท่อมแบบต้มใช้สารเสพติดอื่นร่วมมากกว่าผู้ใช้กระท่อมแบบเคี้ยว อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.001$) แต่ผู้ใช้แบบเคี้ยวจะมีอาการปวดศีรษะ อาการข้ออักเสบ คลื่นไส้ ท้องผูก หรืออุจจาระแข็งมากกว่าการใช้แบบอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญ สรุปได้ว่า การศึกษานี้ พบผู้ใช้ กระท่อมส่วนใหญ่ใช้สาร เสพติดอื่นร่วมและพบอาการข้างเคียงจากการใช้กระท่อมแบบเคี้ยวและ แบบน้ำต้มสัปดาห์ละ

สุภาวดี พรหมมาและปรีดา นัคร (2561) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุและการณรงค์การ สื่อสารเชิง ยุทธเพื่อป้องกันการเสพยากระท่อม การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็น ของประชาชนที่มีต่อกระท่อม เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่สัมพันธ์ต่อ พฤติกรรมการเสพยากระท่อม เพื่อพัฒนา รูปแบบการรณรงค์การสื่อสารเชิงยุทธเพื่อป้องกันพฤติกรรม

การเสพกระท่อม เพื่อการรณรงค์การสื่อสารเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อป้องกันพฤติกรรมการเสพกระท่อมตามรูปแบบที่พัฒนา ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยวิธี ง่ายๆ จากผู้เสพที่มีอายุ 18 -24 ปี ในจังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ากระท่อมเป็น ยาสูบกำลังชนิดหนึ่งที่สามารถทำให้คนอยากทำงานและสามารถทำงานได้นานขึ้น กระท่อมมีประโยชน์ทางการ รักษาโรค เช่น แก้วปวดท้อง แก้วบิด แก้วท้องเสีย แก้วไอ แก้วปวดเมื่อยร่างกายและกลุ่ม ตัวอย่างต้องการให้แยกกระท่อมออกจากสารเสพติดประเภทอื่นที่ระบุว่าเป็นสิ่งผิดกฎหมาย นอกจากนี้แล้วปัจจัยเชิงสาเหตุที่สัมพันธ์ต่อ พฤติกรรมการเสพกระท่อมของเยาวชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ปัจจัยเชิงด้านบุคลิกภาพ ปัจจัยด้านการ อบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว และปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนที่เสพกระท่อมมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการเสพกระท่อม โดยพบว่า ปัจจัยด้านบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์สูงสุด ($r=.194$) เมื่อพิจารณาถึงการ พัฒนารูปแบบการรณรงค์การสื่อสารเชิงยุทธศาสตร์เพื่อป้องกันพฤติกรรมการเสพกระท่อม พบว่า ควรเน้นด้านเนื้อหา ข่าวสารที่สร้างความตระหนักถึงปัจจัยเสี่ยงอันเกิดจากการเข้าถึงการเสพกระท่อม ผลกระทบด้านร่างกายจากการ เสพ การได้รับโทษทางกฎหมายจากการครอบครอง การผลิตและการเสพ ผลกระทบด้านอื่นๆจากการเสพ เช่น การเรียน เป็นต้น ในขณะที่การรณรงค์การสื่อสารเชิงยุทธศาสตร์เพื่อป้องกันพฤติกรรมการเสพกระท่อมตามรูปแบบที่พัฒนา พบว่ากลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการรณรงค์การสื่อสารเชิงยุทธศาสตร์เพื่อป้องกันพฤติกรรมการเสพ กระท่อมที่พัฒนาเนื้อหาในสื่อแผ่นพับ คลิปวิดีโอ สปอตวิทยุ ในระดับดีมาก

วรสินธุ์ หิยาเสริม และคณะ (2562) ศึกษาเรื่อง ผลของการให้การปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการเพื่อปรับเปลี่ยนเจตคติต่อการเสพน้ำกระท่อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบเจตคติในการเสพน้ำกระท่อมของนักศึกษากลุ่มทดลองก่อนและหลังการให้การปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการ และการ (2) เปรียบเทียบเจตคติในการเสพน้ำกระท่อมของนักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่ม แบบบูรณาการ กับนักศึกษากลุ่มควบคุมที่ได้รับการปรึกษากลุ่มแบบปกติ ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) นักศึกษากลุ่ม ทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการได้ปรับเปลี่ยนเจตคติในการเสพน้ำกระท่อมไปในทางที่ดีขึ้นสูง กว่าก่อนการให้การปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (2) นักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การ ปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการได้ปรับเปลี่ยนเจตคติในการเสพน้ำกระท่อมไปในทางที่ดีขึ้นสูงกว่าของกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธนพร สุวรรณวรบุญ (2563) ศึกษาเรื่อง ความสุขในการทำงานและสุขภาวะทางจิตของบุคลากรผู้ดูแล ผู้ป่วยสารเสพติด การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความสุขในการทำงานและสุขภาวะทางจิตของบุคลากรผู้ดูแลผู้ป่วยสารเสพติด รวมถึงปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับ ความสุขในการทำงานของบุคลากรผู้ดูแลผู้ป่วยสารเสพติด กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรผู้ดูแลผู้ป่วยสารเสพติด ที่ ทำงานในสถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยา

เสพติดแห่งชาติบรมราชชนนี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมี ระดับความสุขในการทำงานอยู่ในระดับสูง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับความสุขในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ($p < 0.05$) ได้แก่ ความเพียงพอของรายได้ อายุงานที่น้อยกว่า 15 ปี ประเภทผู้ป่วยสารเสพติดที่มักจะบำบัดรักษา/ติดต่อด้วย อันได้แก่ การไม่ได้ดูแลผู้ป่วยที่ติดสารเสพติดประเภท ผีน มอร์ฟิน เฮโรอีน ,กัญชา และใบ กระท่อมเป็นหลัก รวมถึงระดับสุขภาวะทางจิตที่สูง ผลการศึกษานี้สามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการให้คำแนะนำ การจัดกิจกรรมส่งเสริมความสุขในการทำงานของบุคลากรผู้ดูแลผู้ป่วยสารเสพติด หรือหาแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนความสุขของบุคลากรผู้ดูแลผู้ป่วยสารเสพติดอย่างเหมาะสมต่อไป

กิตติศักดิ์ เหมือนดาว (2564) ศึกษาความเข้าใจเรื่องพิษกระท่อม และทัศนคติต่อการถอดพิษกระท่อมออก จากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ พบว่าปัจจัยภูมิหลังของการศึกษาปัจจัยพื้นฐาน เช่น สถานภาพการศึกษา ชั้นยศ และการอบรม ทั้งสี่ปัจจัยส่งผลต่อความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีต่อพิษกระท่อม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยจำนวนข้อที่ตอบถูกของความเข้าใจต่อพิษกระท่อมมากกว่าเพศ ชาย ในทุกกลุ่มอายุสถานภาพ กลุ่มชั้นยศ และการเข้ารับการอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยจำนวน ข้อที่ตอบถูกของความเข้าใจต่อพิษกระท่อมใกล้เคียงกัน กลุ่มปริญญาตรี และปริญญาโท มีค่าเฉลี่ยจำนวนข้อที่ ตอบถูกของความเข้าใจต่อพิษกระท่อมมากกว่า กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อายุราชการมากกว่า 7 ปี มีค่าเฉลี่ยจำนวนข้อที่ตอบถูกของความเข้าใจต่อพิษกระท่อมมากที่สุด ปัจจัยภูมิหลังของการศึกษา เช่น เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา ชั้นยศ อายุราชการ และการอบรม มีผลต่อทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อการถอดพิษ กระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ($P < 0.05$) การศึกษา ชั้นยศ และการฝึกอบรม ส่งผลต่อความรู้สึก และการรับรู้หรือความเชื่อของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 อายุ การศึกษา ชั้นยศอายุราชการ และการฝึกอบรม ส่งผลต่อความพร้อมของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อการถอดพิษกระท่อม ออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 สถานภาพ ชั้นยศ อายุราชการ และการฝึกอบรม ส่งผลต่อความรู้ด้าน ประโยชน์ของพิษกระท่อมของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 อายุ การศึกษา และชั้นยศ ส่งผลต่อความรู้ด้านโทษของพิษกระท่อมของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อการถอดพิษกระท่อมออก จากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 อายุ สถานภาพ การศึกษา และชั้นยศ ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อร่าง พ.ร.บ.พิษ กระท่อมของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5

ภัทรา สุขเกษม (2565) ศึกษาเรื่อง การศึกษาบทบาทภาคประชาสังคมในการขับเคลื่อนนโยบายพิษกระท่อม โดยใช้ต้นแบบดอนทรายโมเดล และน้ำพุโมเดล: กรณีศึกษาดำบลช้างแรกร อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามหาภาคประชาสังคม ในการขับเคลื่อนนโยบายพิษกระท่อม โดยใช้ต้นแบบดอนทราย

โมเดลและน้ำ พุโมเดล ในเขตพื้นที่ตำบลช้างแรกอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค ในการนำรูปแบบดอนทราย โมเดลและน้ำพุโมเดล มาปรับใช้ในการขับเคลื่อนนโยบายพืชกระท่อม ในเขตพื้นที่ตำบลช้างแรกอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเพื่อเสนอแนะแนวทางการขับเคลื่อนนโยบายพืชกระท่อม ในเขตพื้นที่ตำบลช้างแรกอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้เกิดรูปธรรมอย่างชัดเจน ผลการวิจัย พบว่า ภาคประชาสังคมในพื้นที่ตำบลช้างแรกอำเภอ ได้มีการรวมกลุ่มกันออกมาขับเคลื่อนนโยบาย พืชกระท่อม โดยการประสาน บูรณาการขับเคลื่อนงานร่วมกันกับหน่วยงานระดับส่วนกลาง หน่วยงานระดับพื้นที่ และภาคีที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนในการผลักดันให้เกิดการแก้ไขปัญหายาเสพติดว่าด้วยพืชกระท่อมอย่างมีส่วนร่วม ของชุมชน ก่อนที่กฎหมายพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 จะถอดพืชกระท่อมออกจาก พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 5 ทั้ง 8 หมู่บ้านหรือชุมชน ประกอบด้วย หมู่ที่ 1 บ้านธรรมรัตน์ หมู่ที่ 2 บ้านหนองจันทร์หอม หมู่ที่ 3 บ้านช้างแรกอ หมู่ที่ 4 บ้านไร่โน หมู่ที่ 5 บ้านหินปัด หมู่ที่ 6 บ้านไร่บน หมู่ที่ 7 บ้านศรีนคร และหมู่ที่ 8 บ้านช่องลม ซึ่งในช่วงการดำเนินการขับเคลื่อนนโยบายพืชกระท่อมในพื้นที่ตำบลช้างแรกอ ที่ผ่านมา พบปัญหาและอุปสรรคในการขับเคลื่อนนโยบายพืชกระท่อม ในการนำรูปแบบดอนทรายโมเดล และ น้ำพุโมเดลมาปรับใช้ในพื้นที่มากมาย ทั้งประชาชนในพื้นที่บางส่วนไม่เห็นด้วยกับการผ่อนปรนให้ตำบลช้างแรกอ เป็นพื้นที่สามารถใช้และครอบครองพืชกระท่อม เนื่องจาก ณ ขณะนั้นพืชกระท่อมถือเป็นความผิดตามกฎหมาย กล่าวดา เนินการแล้วจะถูกจับ กล่าวลูกหลานจะติดยาเสพติด กล่าวมีการนา ไปแปรรูปจึงไม่เห็นด้วยที่จะให้เป็นพื้นที่ ขยายนา ร่องจาก 135 หมู่บ้านหรือชุมชน และการดา เนินการบางพื้นที่ติดเขาไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต ทำให้การ เข้าถึงข้อมูลยากลำบาก ไม่สามารถติดตั้ง QR Code ผ่าน Mobile Application ได้ เป็นต้น ทั้งนี้ ภาคประชาสังคมในพื้นที่ตำบลช้างแรกอ จึงได้มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการขับเคลื่อนนโยบายพืช

กระท่อม ในเขตพื้นที่ตำบลช้างแรกอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ว่า เห็นควรให้ภาครัฐมีการ สนับสนุนและส่งเสริมการใช้พืชกระท่อมควบคู่กับการดา เนินการทางวิชาการ สนับสนุนและส่งเสริมการตลาดสู่พืช เศรษฐกิจ เพื่อสร้างรายได้ให้แก่หมู่บ้านหรือชุมชน โดยการรวบรวมพืชกระท่อมในพื้นที่ส่งต่อให้ทางโรงงานในการ แปรรูป รวมทั้ง การประสาน บูรณาการขับเคลื่อนนโยบายพืชกระท่อม ในเขตพื้นที่ตำบลช้างแรกอร่วมกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาควบคุมการใช้งานพืชกระท่อมในพื้นที่อย่างเคร่ง ครัด ลดการเกิดปัญหาอื่น ๆ อาทิเช่น ปัญหาด้านสังคม และปัญหาด้านสุขภาพ เป็นต้น จนนำไปสู่การแก้ไขปัญหายาเสพติดระดับพื้นที่อย่างเกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด

ทิพรัตน์ อินเสถียน (2566) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการใช้พืชกระท่อมตามภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์จากพืชกระท่อมตามภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยใน ตำราแพทย์ศาสตร์สงเคราะห์ และ (2) ศึกษาการใช้ประโยชน์จากพืชกระท่อมตามภูมิปัญญาท้องถิ่นของคนใต้ โดย ศึกษาจากเอกสารและสื่อวิทัศน์ที่เกี่ยวกับพืชกระท่อม จาก การตรวจสอบข้อมูลการใช้ประโยชน์จากพืชกระท่อม ตามภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยในอดีตที่บันทึกในตำราแพทย์ศาสตร์สงเคราะห์ พบว่า มีการใช้ส่วนของใบ กระท่อม โดยนำมาใช้ทั้งรูปแบบยาเดี่ยวและรูปแบบตำรับยา ซึ่งสรรพคุณยาเดี่ยวของใบกระท่อมใช้แก้อาการท้องเสีย แก้ปวดเมื่อยตามร่างกาย นอกจากนี้ ยังได้ศึกษาข้อมูลการใช้ประโยชน์จากพืชกระท่อม ตามภูมิปัญญาท้องถิ่นของคนภาคใต้ เนื่องจากกระท่อมเป็นพืชท้องถิ่นทางภาคใต้และคนภาคใต้มีการใช้ประโยชน์มาตั้งแต่ใน อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งพบว่าพืชกระท่อมจะถูกนำมาใช้ประโยชน์ทางยารักษาโรค/อาการเจ็บป่วย เบื้องต้นได้แก่ แก้อาการท้องเสีย บรรเทาอาการปวดตามร่างกาย และแก้ไอ ซึ่งมีการใช้ในรูปแบบยาเดี่ยวและรูปแบบตำรับยา เมื่อเปรียบเทียบกับสรรพคุณของพืชกระท่อมตามภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยที่บันทึกไว้ในตำราแพทย์ศาสตร์ สงเคราะห์และภูมิปัญญาท้องถิ่นจากคนภาคใต้ พบสรรพคุณของพืชกระท่อมที่ตรงกัน คือ แก้อาการท้องเสียและ บรรเทาอาการปวด จากการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยมีการนำพืชกระท่อมมาใช้ ประโยชน์ทางการรักษาโรค/อาการเจ็บป่วย โดยข้อมูลดังกล่าวจะช่วยให้แพทย์แผนไทยและประชาชนใช้พืช กระท่อมได้อย่างถูกต้องตามภูมิปัญญาในการดูแลสุขภาพของคนไทยในอดีต อีกทั้งยังเป็นข้อมูลพื้นฐานในการ พัฒนายาหรือผลิตภัณฑ์ในการพัฒนา ยาหรือผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพจากพืชกระท่อมตามหลักทางการแพทย์แผน ไทยต่อไปในอนาคต

9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แลนด์ และคณะ (Land, et al., 1984 : 146 - 148) ได้ศึกษาอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนเพื่อติดตามดู พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 4 พบว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อความนึกคิดของ แต่ไม่ใช่แรงกดดันโดยตรงต่อการสูบบุหรี่ แต่จะเป็นแรงผลักดันทำให้คนเกิดการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อ ตอบสนองความต้องการของบุคคลอื่นในกลุ่ม

สแตนเลย์ (Stanley, 1989 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบด้านเพื่อน โรงเรียน ครอบครัว และศาสนา ว่ามีผลต่อการใช้สารเสพติดหรือไม่ใช้สารเสพติด ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของเพื่อนๆ โรงเรียน และ ครอบครัวที่ใช้สารเสพติด เช่น การคบเพื่อน ที่เป็นนักดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ มีผลทางบวกต่อการ ใช้สารเสพติด บุหรี่ แอลกอฮอล์ และสารเสพติดประเภทอื่น ๆ

พอลสัน (Paulson, 1990 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยนักเรียนที่ใช้ยาเสพติดให้โทษและนักศึกษาที่ไม่ใช้ยาเสพติดให้โทษ โดยใช้แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับการใช้สารเสพติดให้โทษและเหตุผลในการใช้ยาเสพติดให้โทษ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ใช้ยาเสพติดในด้านบรรยากาศของครอบครัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ กล่าวคือ ผู้ติดยาเสพติดความสัมพันธ์ในครอบครัวจะห่างเหินความสัมพันธ์ที่ดี มีความรักความอบอุ่นน้อยกว่า กลุ่มที่ไม่ใช้ยาเสพติด

ดังนั้นจากการศึกษาทบทวนวรรณกรรม บทความ แนวคิดต่างๆ กฎหมายและ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กรณีการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 นั้น สรุปได้ว่า พิษกระท่อม นั้นถูกบัญญัติให้เป็นยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายโดยที่ไม่ได้มีการทำการศึกษา ค้นคว้า หรือทำการวิจัยถึงผลดีหรือผลเสียของพืช กระท่อมอย่างเป็นทางการมาก่อนแต่กลับถูกบัญญัติให้เป็น ยาเสพติดให้โทษ ผู้ใดเสพหรือมีไว้ในครอบครองมีความผิดตามกฎหมายอาญา แต่ในความเป็นจริงประชาชนในแถบจังหวัดภาคกลางบางจังหวัดและโดยแถบใน จังหวัดภาคใต้นิยมใช้พืชกระท่อมในลักษณะที่เป็นเหมือนยาชูกำลังในการทำงานที่ช่วยให้ทำงานได้นานขึ้นหรือจะเป็นในด้านยารักษาโรคมาเป็นระยะเวลานานจนอาจกล่าวได้ว่าพืชกระท่อมกลายเป็น ส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อ

วิถี ชีวิตประจำวันของคนในพื้นที่ดังกล่าว และจากการศึกษาในเรื่องของการลดทอนความเป็นอาชญากรรม (Decriminalization) ของออร์พินท์ นิรนาทกุล (2557) ในการศึกษาเรื่อง การกำหนดความผิด เกี่ยวกับยาเสพติด ศึกษานโยบายทางอาญากรณีการเสพและการครอบครองกัญชา พบว่าการยกเลิก ความผิดอาญาให้แก่ความผิดใน การเสพและครอบครองกัญชาที่มีไว้ใช้เพื่อการส่วนตัวลงนั้น ไม่ได้ทำให้มีการเพิ่มอัตราการใช้กัญชาแต่อย่างใดและยัง สามารถลดจำนวนผู้เสพกัญชาลงได้อีกด้วย ดังนั้นถ้ารัฐบาลไทยเรานำแนวทางในการลดทอนความเป็น อาชญากรรมมาปรับใช้กับบทลงโทษในการเสพ หรือมีพืชกระท่อมไว้ในครอบครองเพื่อการส่วนตัว ก็น่าจะเป็น แนวทางที่ดีแนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาพืชกระท่อมในปัจจุบันได้ และเพื่อเป็นการประเมินความเห็นของเจ้าหน้าที่ ตำรวจผู้ทำหน้าที่ปฏิบัติงานโดยตรงในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางอาญาต่อสถานะปัจจุบันของ พืชกระท่อมที่ถูกบัญญัติไว้ว่าเป็นสิ่งเสพติดให้โทษประเภทที่ 5 ว่ามีมุมมองหรือทัศนคติต่อพืชกระท่อมอย่างไร โดย ทำการประเมินวัดตามแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ

- 1.ศึกษาด้านความรู้ความเข้าใจของพืชกระท่อม
- 2.ศึกษาด้านทัศนคติ กรณีการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5
- 3.ศึกษาด้านความรู้ต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต กรณีการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ว่ามีความคิดเห็นต่อการยกเลิกพืชกระท่อม จัดเป็นยาเสพติดประเภทที่ 5 หรือไม่ อย่างไรต่อไป

กรอบแนวคิดในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) ชั้นปีที่ศึกษา
- 4) สถานภาพการสมรส
- 5) ภูมิลำเนา
- 6) การเคยเข้ารับการอบรม
หลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด

ตัวแปรตาม

- 1) ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม
- 2) ด้านทัศนคติที่มีต่อการถอดพืช
กระท่อมออกจากบัญชียาเสพติด
ประเภทที่ 5
- 3) ด้านความรู้ต่อกฎหมายกระท่อมฉบับ
ใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิค การแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิตในกรณี การถอดพีชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติด ประเภทที่ 5 ครั้งนี้เป็นการวิจัย เชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยผู้วิจัยดำเนินการตาม ขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 คณะเทคนิค การแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต มีจำนวนทั้งหมด 500 คน (ข้อมูลสำนักทะเบียนนักศึกษา มหาวิทยาลัย รังสิต ณ วันที่ 1 มกราคม 2566)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทำการทำการศึกษาทุกคนโดยไม่มีการสุ่มตัวอย่าง รวมทั้งหมด 500 คน เป็นการเก็บเต็มจำนวน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ส่วนประกอบของแบบสอบถาม

แบบสอบถามเป็นชนิดที่มีโครงสร้าง (Structured questionnaires) ซึ่งประกอบด้วยคำถาม ปลายปิด (Close-ended question) และคำถามปลายเปิด (Open-ended question) แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี สถานภาพ ภูมิลำเนา และการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด โดยใช้คำถามแบบเลือกตอบ (Checklist) จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม มีข้อคำถามทั้งหมด จำนวน 12 ข้อ โดยลักษณะแบบสอบถามให้ผู้ตอบคำถามเลือกตอบในลักษณะประเมินค่าเป็น 3 ระดับ คือใช่ ไม่ใช่ และไม่ทราบ มีเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ

ตอบใช่ = 1 คะแนน

ตอบไม่ใช่ = 0 คะแนน

ตอบไม่ทราบ = 0 คะแนน

คำตอบแบบสอบถาม

- ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม

ข้อ 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10

ตอบใช่ให้ 1 คะแนน

ตอบไม่ใช่, ไม่แน่ใจ ให้ 0 คะแนน

ข้อ 3, 4, 11, 12,

ตอบใช่, ไม่แน่ใจ ให้ 0 คะแนน

ตอบไม่ใช่ ให้ 1 คะแนน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติด ประเภทที่ 5 มีข้อคำถามทั้งหมด จำนวน 19 ข้อ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิดเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scales) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบตามระดับความคิดเห็นด้านการปฏิบัติ มีเกณฑ์ 3 ระดับ คือ

เห็นด้วยมาก 3 คะแนน

เห็นด้วยปานกลาง 2 คะแนน

เห็นด้วยน้อย 1 คะแนน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ทั่วไปของนักศึกษาต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565) มีข้อคำถามทั้งหมด จำนวน 13 ข้อ โดยลักษณะแบบสอบถามให้ผู้ตอบคำถามเลือกตอบใน ลักษณะประเมินค่าเป็น 2 ระดับ คือใช่ ไม่ใช่ มีเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ

ตอบใช่ = 1 คะแนน

ตอบไม่ใช่ = 0 คะแนน

คำตอบแบบสอบถาม

- ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)

ข้อ 1, 2, 3, 4, 8, 10, 11, 12 ตอบใช่ ให้ 1 คะแนน

ตอบไม่ใช่ ให้ 0 คะแนน

ข้อ 5, 6, 7, 9, 13 ตอบใช่ ให้ 0 คะแนน

ตอบไม่ใช่ ให้ 1 คะแนน

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของนักศึกษาในการถอดพืชกระท่อมออกจากยาเสพติด ประเภทที่ 5 สิ่งที่ต้องการให้ดำเนินการแก้ไข ปรับปรุง ลักษณะคำถามแบบปลายเปิด (Open Question)

2.การหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร วารสารที่สามารถอ้างอิงได้ผลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง แหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เพื่อประกอบการสร้างแบบสอบถาม

2.2 สร้างแบบสอบถาม โดยอาศัยกรอบแนวคิดที่ประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปของ

กลุ่มตัวอย่าง ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิตในกรณี การถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5

2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเกี่ยวกับสำนวนภาษาให้เข้าใจ เพื่อให้ได้ข้อคำถามที่มีข้อความตรงตาม วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.4 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.5 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง และ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

2.6 เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้ว ให้ทำการปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถาม แล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบซ้ำทั้งฉบับอีกครั้งหนึ่ง พบว่าส่วนที่ 2 , 3 และส่วนที่ 4 ได้ค่า IOC ส่วนละ 0.95 ซึ่งมากกว่า 0.5 ฉะนั้นจึงนำแบบสอบถามทั้งฉบับไปใช้

2.7 ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของ แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากร ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่ม ตัวอย่าง ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 30 ราย แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha co efficiency) ของ Cronbach

2.8 ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามในแบบสอบถามที่ยังไม่เหมาะสม แล้วพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์และ ตรวจสอบรายละเอียดของความถูกต้องในถ้อยคำหรือสำนวน เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการออกเก็บ ข้อมูลภาคสนามมีวิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประสานงานผู้เกี่ยวข้อง เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลและการเข้าพื้นที่เพื่อแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยให้ข้อมูลและอธิบายวัตถุประสงค์ของงานวิจัยพร้อมคำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม หลังจากนั้นดำเนินการส่ง QR Code แบบสอบถาม (Google form) ให้กับกลุ่มตัวอย่าง
3. กลุ่มตัวอย่าง เข้าไปตอบแบบสอบถามผ่านกูเกิลฟอร์ม (Google form) ใช้เวลา ประมาณ 20 นาที
4. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง และนำมา ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปี สถานภาพ ภูมิฐานะ และการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าจำนวน (Number) แจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (percentage)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าจำนวน (Number) และค่าร้อยละ (percentage) จากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 เพื่อการแปลผลอธิบาย โดยแบ่งช่วงคะแนนออกเป็น 3 ระดับ

ได้คะแนน 0 – 4 มีระดับความรู้	=	น้อย
ได้คะแนน 5 – 8 มีระดับความรู้	=	ปานกลาง
ได้คะแนน 9 – 12 มีระดับความรู้	=	มาก

3. การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าจำนวน และค่าร้อยละ

จากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 นำมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อ การแปลผลการอธิบาย ซึ่งผู้ศึกษาจะแบ่งเกณฑ์ในการวัดครั้งนี้ออกเป็น 3 ระดับ โดยมีวิธีการดังนี้

$$\frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{3-1}{3} = 0.66$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับคะแนนได้ ดังนี้
 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50
 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50
 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.00

4. การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ทั่วไปของนักศึกษาต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565) วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าจำนวน (Number) และค่าร้อยละ (percentage) จากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 4 เพื่อการแปลผลอธิบาย โดยแบ่งช่วงคะแนนออกเป็น 3 ระดับ

ได้คะแนน 0 – 4 มีระดับความรู้	=	น้อย
ได้คะแนน 5 – 8 มีระดับความรู้	=	ปานกลาง
ได้คะแนน 9 – 13 มีระดับความรู้	=	มาก

5. การทดสอบสมมุติฐานที่ 1 , 2 และ 3 โดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าที (t-test) วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ค่าเอฟ (F-test) วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษา ทศนคติของนักศึกษาในกรณีการถอดพีชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 ตัวอย่าง การศึกษาค้นครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประกอบไปด้วยการวิจัยเอกสาร และแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัย ดำเนินการประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ย่อต่อไปนี้

n	แทน กลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SS	แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
M.S.	แทน ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
df	แทน ชั้นของความเป็นอิสระ (degree of Freedom)
t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณา t - Distribution
F	แทน ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ (ในตาราง F-test)
Sig	แทน ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
p-value	แทน ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย นำเสนอผลการศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์ออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพีชกระท่อมของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต

ตอนที่ 3 ทศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการถอดพีชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5

ตอนที่ 4 ด้านความรู้ทั่วไปของนักศึกษาต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พีชกระท่อม พ.ศ.2565)

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาในการถอดพีชกระท่อมออกจากยาเสพติดประเภทที่ 5

ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา สถานภาพ ภูมิลำเนา และการเคยได้เข้าร่วมการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด นำเสนอโดย ค่าจำนวน (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 500)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	87	17.4
หญิง	400	80.0
เป็นทั้งเพศหญิงและเพศชาย	13	2.6
รวม	500	100.00
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	193	38.6
20-30 ปี	307	61.4
31-40 ปี	0	0.00
มากกว่า 40 ปี	0	0.00
รวม	500	100.00
ระดับชั้นปีการศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	251	50.2
ชั้นปีที่ 2	145	29.0
ชั้นปีที่ 3	67	13.4
ชั้นปีที่ 4	37	7.4
รวม	500	100.00
สถานภาพ		
โสด	494	98.8
สมรส	6	1.2
รวม	500	100.00

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 500)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ภูมิลาเนา		
กรุงเทพมหานคร	59	11.8
ภาคเหนือ	39	7.8
ภาคกลาง	161	32.2
ภาคใต้	60	12.0
ภาคตะวันออก	51	10.2
ภาคตะวันตก	7	1.4
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	123	24.6
รวม	500	100.00
การเคยได้เข้าร่วมการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับ		
ยาเสพติด		
เคย	229	45.8
ไม่เคย	271	54.2
รวม	500	100.00

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 400 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 87 คน คิดเป็น ร้อยละ 17.4 และที่เหลือเป็นทั้งเพศหญิงและเพศชาย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

จำแนกตามอายุ พบว่า อายุ 20-30 ปี มีมากที่สุด จำนวน 307 คน คิดเป็นร้อยละ 61.4 ส่วนที่เหลือมีอายุน้อยกว่า 20 ปี จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6

จำแนกตามระดับชั้นปีการศึกษา พบว่า มีระดับชั้นปีการศึกษาชั้นปีที่ 1 มากที่สุด จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 รองลงมา มีการศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 145 คน คิดเป็น ร้อยละ 29.0 และระดับการศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 67 คน คิดเป็น ร้อยละ 13.4 ส่วนระดับการศึกษาชั้นปีที่ 4 มีน้อยที่สุด จำนวน 37 คน คิดเป็น ร้อยละ 7.4

จำแนกตามสถานภาพ พบว่า มีสถานภาพโสด จำนวน 494 คน คิดเป็นร้อยละ 98.8 มากที่สุด ที่เหลือมีสถานภาพสมรส จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2

จำแนกตามภูมิลำเนา พบว่า มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง มากที่สุด จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมา มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 ส่วนผู้มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันตก มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4

จำแนกตามการเคยได้เข้าร่วมการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พบว่า ผู้ที่เคยผ่านการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีจำนวน 229 คิดเป็นร้อยละ 45.8 และไม่เคยผ่านการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด จำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อมของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อมของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 500 คน เมื่อพิจารณาระดับความรู้แล้ว ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 9 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อมของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต

คำถาม	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม			จำนวนทั้งหมด (คิดเป็นร้อยละ)	
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ	ตอบถูก	ตอบผิด
1.สารสำคัญที่พบในพืชกระท่อมคือ ไมทราจินีน (mitragynine)	180 (36.0)	24 (4.8)	296 (59.2)	180 (36.0)	320 (64.0)
2.พืชกระท่อมเป็นพืชพื้นเมืองของประเทศไทยและมาเลเซีย	277 (55.4)	32 (6.4)	191 (38.2)	277 (55.4)	223 (44.6)
3.พืชกระท่อมเป็นยาเสพติดที่ทำให้เกิดโทษต่อร่างกาย	395 (79.0)	49 (9.8)	56 (11.2)	49 (9.8)	451 (90.2)

คำถาม	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม			จำนวนทั้งหมด (คิดเป็นร้อยละ)	
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ	ตอบถูก	ตอบผิด
4.พืชกระท่อม มีฤทธิ์กระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง	374 (74.8)	28 (5.6)	98 (19.6)	28 (5.6)	472 (94.4)
5.การใช้พืชกระท่อมเป็นประจำทำให้เกิดอาการเสพติด	445 (89.0)	9 (1.8)	46 (9.2)	445 (89.0)	55 (11.0)
6.เมื่อใช้พืชกระท่อม จะช่วยให้มีผลกำลังและทำงานได้นาน	399 (79.8)	23 (4.6)	78 (15.6)	399 (79.8)	101 (20.2)
7.“สีกุณร้อย” มีส่วนผสมของพืชกระท่อม	219 (43.8)	22 (4.4)	259 (51.8)	219 (43.8)	281 (56.2)
8.การใช้ใบกระท่อมจำนวนมากหรือเป็นระยะเวลานาน ส่งผลทำให้เม็ดสีผิวเข้มขึ้น	228 (45.6)	25 (5.0)	247 (49.4)	228 (45.6)	272 (54.4)
9.หากหยุดใช้พืชกระท่อมจะเกิดอาการปวดเมื่อย นอนไม่หลับ หงุดหงิด	343 (68.6)	20 (4.0)	137 (27.4)	343 (68.6)	157 (31.4)
10.หากเกิดภาวะเป็นพิษจากการใช้พืชกระท่อม การดูแลรักษา คือ รักษาตามอาการ และไม่มียาต้านพิษจำเพาะ	244 (48.8)	28 (5.6)	228 (45.6)	244 (48.8)	256 (51.2)
11.ท่านเคยคิดที่จะลองใช้พืชกระท่อมหรือผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของพืชกระท่อม	76 (15.2)	371 (74.2)	53 (10.6)	371 (74.2)	129 (25.8)

คำถาม	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม			จำนวนทั้งหมด (คิดเป็นร้อยละ)	
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ	ตอบถูก	ตอบผิด
12.พืชกระท่อมมีประโยชน์ ในทางการแพทย์ ช่วยในการ รักษาโรคเบาหวานได้	199 (39.8)	56 (11.2)	245 (49.0)	56 (11.2)	444 (88.8)

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต ตอบข้อคำถามในข้อที่ 5 การใช้พืชกระท่อมเป็นประจำทำให้เกิดอาการเสพติด ตอบข้อนี้ถูกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.0 รองลงมา ข้อที่ 6 คือเมื่อใช้พืชกระท่อม จะช่วยทำให้มีพลังกำลังและทำงานได้นาน มีผู้ตอบคำถามถูกคิดเป็นร้อยละ 79.8 และข้อที่ตอบคำถามได้ถูกน้อยที่สุด คือข้อที่ 4 พืชกระท่อม มีฤทธิ์กระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง คิดเป็นร้อยละ 5.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อมของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต (n=500)

ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อย (คะแนน 0-4)	143	28.6
ปานกลาง (คะแนน 5 – 8)	293	58.6
มาก (คะแนน 9 – 12)	64	12.8

($\bar{X}$ =5.68 , S.D. =2.518 , Min = 0 , Max = 11)

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อมของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต ส่วนใหญ่มีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 58.6 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 28.6 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการถอดฟืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติด ประเภทที่ 5

การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาในกรณีการถอดฟืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติด ประเภทที่ 5 แสดงดังตารางที่ 4.4 ดังนี้

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับทัศนคติของนักศึกษาในกรณีการถอดฟืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติด ประเภทที่ 5 (n=500)

คำถาม	ระดับทัศนคติ (ร้อยละ)			$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
1.ท่านเห็นความสำคัญในการถอดฟืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติด ประเภทที่ 5	106 (21.2)	260 (52.0)	134 (26.8)	1.94	.691	ปานกลาง
2.ท่านคิดว่าการถอดฟืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีข้อดีมากกว่าข้อเสีย	75 (15.0)	264 (52.8)	161 (32.2)	1.83	.666	ปานกลาง
3.ท่านคิดว่าการถอดฟืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของท่าน	121 (24.2)	230 (46.0)	149 (29.8)	1.94	.733	ปานกลาง
4.ท่านคิดว่าการถอดฟืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีผลทำให้ท่านอยากทดลองใช้ฟืชกระท่อม	53 (10.6)	163 (32.6)	284 (56.8)	1.54	.679	ปานกลาง
5.ท่านคิดว่าการถอดฟืชกระท่อมจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีผลทำให้มีผู้คนอยากทดลองใช้ฟืชกระท่อม	44.4 (40.8)	222 (44.4)	74 (14.8)	2.26	.700	ปานกลาง
6.ท่านคิดว่าการถอดฟืชกระท่อมออก	93	231	176	1.83	.715	ปาน

คำถาม	ระดับทัศนคติ (ร้อยละ)			$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
จากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 จะส่งผลที่ดีต่อสังคมในปัจจุบัน	(18.6)	(46.2)	(35.2)			กลาง
7.ท่านคิดว่าการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีประโยชน์ต่อการค้นคว้าวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์เพิ่มมากขึ้น	166 (33.2)	281 (56.2)	53 (10.6)	2.23	.623	ปานกลาง
8.ท่านคิดว่าการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีประโยชน์ต่อการค้นคว้าวิจัยทางการแพทย์	175 (35.0)	281 (56.2)	44 (8.8)	2.26	.608	ปานกลาง
9.ท่านคิดว่าการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 จะส่งผลให้ผู้คนนิยมนำพืชกระท่อมมาบริโภคมากกว่าการรักษา	237 (47.4)	218 (43.6)	45 (9.0)	2.38	.646	ปานกลาง
10.ท่านคิดว่าการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ทำให้ท่านมีความกังวลต่ออาชญากรรมมากขึ้น	218 (43.6)	240 (48.0)	42 (8.4)	2.35	.630	ปานกลาง
11.ท่านคิดว่าการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ควรให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพืชกระท่อมแก่เยาวชน	278 (55.6)	192 (38.4)	30 (6.0)	2.50	.609	ปานกลาง
12.ท่านคิดว่าการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีผลทำให้เยาวชนเข้าถึงสารเสพติดได้	259 (51.8)	208 (41.6)	33 (6.6)	2.45	.617	ปานกลาง

คำถาม	ระดับทัศนคติ (ร้อยละ)			$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ง่ายขึ้น						
13.ท่านคิดว่าการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 จะทำให้สังคมเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น	60 (12.0)	252 (50.4)	188 (37.6)	1.74	.657	ปานกลาง
14.ท่านคิดว่าพืชกระท่อมจะถูกใช้เป็นยาสมุนไพร และนำมาใช้ในการรักษาโรค หลังจากถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 แล้ว	114 (22.8)	317 (63.4)	69 (13.8)	2.09	.599	ปานกลาง
15.ท่านคิดว่าการทำการวิจัยถึงข้อดีและข้อเสียของพืชกระท่อมมากพอก่อนที่จะถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5	168 (33.6)	286 (57.2)	46 (9.2)	2.24	.608	ปานกลาง
16.ท่านคิดว่ากฎหมายเกี่ยวกับพืชกระท่อมในปัจจุบันทำให้สิทธิในการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับสารที่อยู่ในพืชกระท่อมในทางวิทยาศาสตร์มากขึ้นกว่ากฎหมาย ฉบับก่อน	146 (29.2)	323 (64.6)	31 (6.2)	2.23	.549	ปานกลาง
17.ท่านคิดว่าจะมีการนำพืชกระท่อมมาใช้ในการปรุงอาหารกันอย่างแพร่หลายมากขึ้น	199 (39.8)	260 (52.0)	41 (8.2)	2.32	.617	ปานกลาง
18.ท่านคิดว่าในอนาคต พืชกระท่อมจะเป็นพืชเศรษฐกิจของไทย เช่นเดียวกับข้าว ยางพารา	98 (19.6)	275 (55.0)	127 (25.4)	1.94	.669	ปานกลาง
	รวม			2.12	.355	ปาน

คำถาม	ระดับทัศนคติ (ร้อยละ)			$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
						กลาง

จากตารางที่ 4.4 แสดงระดับทัศนคติของนักศึกษาในกรณีการถอดพีชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติด ประเภทที่ 5 โดยภาพรวม พบว่า มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.12$, S.D.= .355) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ11 ท่านคิดว่าการถอดพีชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ควรให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพีชกระท่อมแก่เยาวชน มีความเห็นด้วยมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.50$, S.D.= .609) รองลงมาคือ ข้อ 12 ท่านคิดว่าการถอดพีชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีผลทำให้เยาวชนเข้าถึงสารเสพติดได้ง่ายขึ้นมีความเห็นด้วย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.45$, S.D.= .617) และข้อที่เห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ข้อ4 ท่านคิดว่าการถอดพีชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีผลทำให้ท่านอยากทดลองใช้พีชกระท่อม มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=1.54$, S.D.= .679) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ด้านความรู้ทั่วไปของนักศึกษาต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พีชกระท่อม พ.ศ.2565)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความรู้ทั่วไปของนักศึกษาต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พีชกระท่อม พ.ศ.2565) ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 500 คน เมื่อพิจารณาระดับความรู้ต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พีชกระท่อม พ.ศ.2565) ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 12 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านความรู้ทั่วไปของนักศึกษาต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565) ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต (n=500)

คำถาม	ความรู้ทั่วไปต่อกฎหมาย กระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)		จำนวนทั้งหมด (คิดเป็นร้อยละ)	
	ใช่	ไม่ใช่	ตอบถูก	ตอบผิด
1.ในกฎหมายฉบับนี้ มีผลให้ถอดกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภท 5 กล่าวคือหลังจากนี้ กระท่อมจะไม่ใช่ว่าเสพติดอีกต่อไป	421 (84.2)	79 (15.8)	421 (84.2)	79 (15.8)
2.หลังจากประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ พื้นที่ชุมชนที่เคยเป็นพื้นที่นำร่องปลูกกระท่อมตามนโยบายกระทรวงยุติธรรม และสามารถใช้กระท่อมเพื่อการบริโภคได้ จะไม่มีอีกต่อไป	265 (53.0)	235 (47.0)	265 (53.0)	235 (47.0)
3.ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตนำเข้าหรือส่งออกใบกระท่อม จะต้องแจ้งต่อผู้อนุญาตทุกครั้งที่มีการนำเข้าหรือส่งออก ตามข้อกำหนดของ พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ. 2565	442 (88.4)	58 (11.6)	442 (88.4)	58 (11.6)
4.ภายหลังกฎหมายพ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565 ประกาศใช้ กระท่อมจะไม่ใช่ว่าเสพติดประเภทใด ๆ อีกต่อไป จึงจะ	390 (78.0)	110 (22.0)	390 (78.0)	110 (22.0)

คำถาม	ความรู้ทั่วไปต่อกฎหมาย กระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)		จำนวนทั้งหมด (คิดเป็นร้อยละ)	
	ใช่	ไม่ใช่	ตอบถูก	ตอบผิด
ไม่มีโทษที่เคยกำหนดตามกฎหมาย				
5.การนำใบกระท่อมติดตัวเข้ามาในหรือ ออกไปนอกประเทศเพื่อใช้ในการบริโภค ส่วนตัว หรือใช้บรรเทาอาการเจ็บป่วย ในปริมาณที่จำเป็น ผิดตามข้อกำหนด ของ พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565	361 (72.2)	139 (27.8)	139 (27.8)	361 (72.2)
6.ในข้อกำหนด พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ. 2565 ทุกส่วนของต้นกระท่อมสามารถ จำหน่ายได้ โดยไม่ผิดกฎหมาย ยกเว้น การขายผ่านระบบออนไลน์	313 (62.6)	187 (37.4)	187 (37.4)	313 (62.6)
7.ในข้อกำหนด พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ. 2565 สามารถขายใบ น้ำ หรืออาหารที่ มีส่วนผสมของพืชกระท่อมแก่บุคคลอายุ ต่ำกว่า 18 ปี สตรีมีครรภ์ และสตรีที่ กำลังให้นมบุตรได้ โดยไม่ผิดกฎหมาย	230 (46.0)	270 (54.0)	270 (54.0)	230 (46.0)
8.ในข้อกำหนด พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ. 2565 นำเข้า หรือส่งออกพืชกระท่อม จำเป็นต้องขอรับใบอนุญาตจากผู้ อนุญาต	429 (85.8)	71 (14.2)	429 (85.8)	71 (14.2)
9.ในข้อกำหนด พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.	423	77	77	423

คำถาม	ความรู้ทั่วไปต่อกฎหมาย กระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)		จำนวนทั้งหมด (คิดเป็นร้อยละ)	
	ใช่	ไม่ใช่	ตอบถูก	ตอบผิด
2565 การบริโภคกระท่อมขณะขับชี่ยานพาหนะยังเป็นสิ่งผิดกฎหมาย	(84.6)	(4.8)	(4.8)	(84.6)
10.ในข้อกำหนด พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565 บริโภคใบหรือน้ำกระท่อมที่ผสมกับยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด เป็นสิ่งผิดกฎหมาย	415 (83.0)	85 (17.0)	415 (83.0)	85 (17.0)
11.ตามข้อกำหนด พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565 ผู้รับใบอนุญาตขาย นำเข้า และส่งออกใบกระท่อม ไม่จำเป็นต้องปิดป้ายระบุสถานที่ขาย ชัดเจน และต้องจัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับ โดยอย่างน้อยต้องระบุแหล่งที่มา คำเตือน และข้อควรระวัง	353 (70.6)	147 (29.4)	353 (70.6)	147 (29.4)
12.มาตรา 25 ใน พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565 การขายใบกระท่อม น้ำต้มกระท่อม ที่ สถานศึกษา หอพัก สวนสนุก ขายโดยใช้เครื่องขาย เป็นความผิดทางกฎหมาย	353 (70.6)	147 (29.4)	353 (70.6)	147 (29.4)
13.การโฆษณาหรือสื่อสารการตลาดใบกระท่อมหรือน้ำต้มกระท่อมเพื่อจูงใจ	416 (83.2)	84 (16.8)	84 (16.8)	416 (83.2)

คำถาม	ความรู้ทั่วไปต่อกฎหมาย กระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)		จำนวนทั้งหมด (คิดเป็นร้อยละ)	
	ใช่	ไม่ใช่	ตอบถูก	ตอบผิด
สาธารณสุขให้บริโภค เป็นความผิดทาง กฎหมาย ตามข้อกำหนดของ พ.ร.บ.พืช กระท่อม พ.ศ.2565				

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต ตอบคำถามในข้อที่ 3 ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตนำเข้าหรือส่งออกใบกระท่อม จะต้องแจ้งต่อผู้อนุญาตทุกครั้งที่มีการนำเข้าหรือส่งออก ตามข้อกำหนดของ พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565 ตอบข้อนี้ถูกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.0 ข้อที่ตอบถูกมากที่สุดมา คือข้อที่ 8 ในข้อกำหนด พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565 นำเข้า หรือส่งออกพืชกระท่อมจำเป็นต้องขอรับใบอนุญาตจากผู้ อนุญาต คิดเป็นร้อยละ 85.8 และข้อที่ตอบคำถามถูกน้อยที่สุด คือ ข้อ 9 ในข้อกำหนด พ.ร.บ.พืช กระท่อม พ.ศ.2565 การบริโภคกระท่อมขณะขับขี่ยานพาหนะยังเป็นสิ่งผิดกฎหมาย คิดเป็นร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของระดับด้านความรู้กระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ. 2565) ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต (n=500)

ระดับความรู้ด้านกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ. 2565)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อย (คะแนน 0 - 4)	9	1.8
ปานกลาง (คะแนน 5 - 8)	381	76.2
มาก (คะแนน 9 - 13)	110	22.0

($\bar{X}$ =7.65, S.D. =1.42 , Min = 3 , Max = 12)

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับระดับความรู้กระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565) ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต ส่วนใหญ่มีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 76.2 รองลงมาอยู่ในระดับมากร้อยละ 22.0

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามของนักศึกษาต่อการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5

ตารางที่ 14 จำนวนข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามที่เสนอแนะโดยเรียงลำดับตามความถี่

ที่	รายการเสนอแนะ	จำนวนความถี่
1	ไม่ควรถอดพืชกระท่อมออกกบบัญชียาเสพติด เพราะเห็นว่าพืชกระท่อมมีฤทธิ์ในการหลอนประสาท	18
2	ควรออกกฎหมายให้ครอบคลุมให้ความรู้เพิ่มเติมระบุว่าอะไรควรกระทำอะไรไม่ควรกระทำ	15
3	การถอดพืชกระท่อมเป็นเพียงการแก้ไขปัญหาคู่ปลายเหตุแต่การแก้ไขปัญหาคู่ต้นเหตุควรจะเป็นการให้ความรู้และบังคับใช้กฎหมายให้เข้มข้นกว่านี้	13
4	ควรมีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับพืชกระท่อมในทางที่เกิดประโยชน์และในทางที่เป็นโทษ	10
5	ควรมีข้อจำกัดที่ชัดเจนเพื่อนำไปใช้ในการแพทย์และต้องมีการขออนุญาตทุกครั้งที่น่ามาใช้	9
6	ควรมีการควบคุมให้ใช้ในปริมาณที่พอเหมาะ ไม่มากเกินไป	8
7	ควรมีการควบคุมการใช้ประโยชน์อย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจง	6

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นต่อการถอดพีชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 โดยมีข้อเสนอแนะโดยเรียงตามลำดับความถี่ดังนี้ คือ ข้อ 1 ไม่ควรถอดพีชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติด เพราะเห็นว่าพีชกระท่อมมีฤทธิ์ในการหลอนประสาท จำนวน 18 คน ข้อ 2 ควรออกกฎหมายให้ครอบคลุมให้ความรู้เพิ่มเติมระบุว่าอะไรควรกระทำอะไรไม่ควรกระทำ จำนวน 15 คน และข้อที่ 3 การถอดพีชกระท่อมเป็นเพียงการแก้ไขปัญหาค่าปลายเหตุแต่การแก้ไขปัญหาคาต้นเหตุควรจะเป็นการให้ความรู้และบังคับใช้กฎหมายให้เข้มข้นกว่านี้ จำนวน 13 คน ข้อ 4 ควรมีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับพีชกระท่อมในทางที่เกิดประโยชน์ และในทางที่เป็นโทษ จำนวน 13 คน เป็นต้น

ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

1.สมมติฐานหลักที่ 1

ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นปีการศึกษา สถานภาพสมรส ภูมิลำเนา และการเคยเข้ารับการอบรม ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพีชกระท่อม

สมมติฐานรอง

สมมติฐานรองที่ 1.1 เปรียบเทียบเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพีชกระท่อม

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบเพศที่ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพีชกระท่อม

เพศ	ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพีชกระท่อม				
	n	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
ชาย	87	6.2069	2.14117	2.617	.074
หญิง	400	5.5500	2.55614		
ชายหรือหญิง	13	6.0769	3.27774		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของเพศ พบว่า ได้ค่า (F) เท่ากับ 2.617 และค่า (sig) เท่ากับ .074 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันมีระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานรองที่ 1.2 เปรียบเทียบอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบอายุที่ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม

อายุ	ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม				
	n	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
ต่ำกว่า 20 ปี	193	5.3782	2.69006	4.487	.035*
20-30 ปี	307	5.8664	2.38837		
31-40 ปี	-	-	-		
มากกว่า 40 ปี	-	-	-		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 16 เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุ พบว่า ได้ค่า (F) เท่ากับ 4.487 และค่า (sig) เท่ากับ .035 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อายุที่แตกต่างกันมีระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อมแตกต่างกัน

สมมติฐานรองที่ 1.3 เปรียบเทียบระดับชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบระดับชั้นปีที่ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม

ระดับชั้นปี	ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม				
	n	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
ชั้นปีที่ 1	251	5.3546	2.69477	5.532	.001*
ชั้นปีที่ 2	145	5.6276	2.32721		
ชั้นปีที่ 3	67	6.4776	2.02528		
ชั้นปีที่ 4	37	6.6216	2.32560		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 17 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับชั้นปีที่ศึกษา พบว่า ได้ค่า (F) เท่ากับ 5.532 และค่า (sig) เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับชั้นปีที่แตกต่างกันมีระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อมแตกต่างกัน

สมมติฐานรองที่ 1.4 เปรียบเทียบสถานภาพการสมรสที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม

ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบสถานภาพที่ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม

สถานภาพ	ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม				
	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
โสด	494	5.7004	2.51311	1.810	.071
สมรส	6	3.8333	2.40139		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 18 เปรียบเทียบความแตกต่างของสถานภาพการสมรส พบว่า ได้ค่า (t) เท่ากับ 1.810 และค่า (sig) เท่ากับ .071 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สถานภาพที่ต่างกันมีระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานรองที่ 1.5 เปรียบเทียบภูมิภาคที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบระดับชั้นปีที่ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม

ภูมิภาค	ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม				
	n	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
กรุงเทพมหานคร	59	5.0339	2.18116	2.342	.031*
ภาคเหนือ	39	5.1026	2.64371		
ภาคกลาง	161	5.4907	2.67656		
ภาคใต้	60	6.0500	2.45933		
ภาคตะวันออก	51	6.2549	2.35663		
ภาคตะวันตก	7	7.0000	2.23607		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	123	5.9187	2.43470		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 19 เปรียบเทียบความแตกต่างของภูมิภาค พบว่า ได้ค่า (F) เท่ากับ 2.342 และค่า (sig) เท่ากับ .031 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ภูมิภาคที่

แตกต่างกันมีระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อมแตกต่างกัน

สมมติฐานรองที่ 1.6 เปรียบเทียบการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติดที่ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อมที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติดที่ส่งผลต่อ

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม

การเคยเข้ารับการ อบรมหลักสูตรที่ เกี่ยวกับยาเสพติด	ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม				
	n	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig
เคย	229	6.2664	2.42497	4.914	.000*
ไม่เคย	271	5.1808	2.49157		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 20 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ ที่มีคำตอบ 2 กลุ่ม คือ เคยอบรม และไม่เคยอบรม พบว่า ได้ค่า (t) เท่ากับ 4.914 และค่า (sig) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ในการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับยาเสพติดที่แตกต่างกัน จะมีระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อมที่แตกต่างกัน

2.สมมติฐานหลักที่ 2

ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปี สถานภาพ ภูมิสำเนา และการเคยเข้ารับการอบรม ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5

สมมติฐานรอง

สมมติฐานรองที่ 2.1 เปรียบเทียบเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบเพศที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5

เพศ	ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม
-----	---------------------------------------

	n	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig
ชาย	87	2.1833	.35731	2.531	.081
หญิง	400	2.1059	.35723		
ชายหรือหญิง	13	1.9919	.18958		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของเพศ พบว่า ได้ค่า (F) เท่ากับ 2.531 และค่า (sig) เท่ากับ .081 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติที่ส่งผลต่อการถอดฟีชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานรองที่ 2.2 เปรียบเทียบอายุที่ต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการถอดฟีชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบอายุที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการถอดฟีชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5

อายุ	ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฟีชกระท่อม				
	n	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig
ต่ำกว่า 20 ปี	193	2.1350	.38518	.859	.355
20-30 ปี	307	2.1047	.33513		
31-40 ปี	-	-	-		
มากกว่า 40 ปี	-	-	-		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของอายุ พบว่า ได้ค่า (F) เท่ากับ .859 และค่า (sig) เท่ากับ .355 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติที่ส่งผลต่อการถอดฟีชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานรองที่ 2.3 เปรียบเทียบระดับชั้นปีการศึกษาที่ต่างกัน ส่งผลต่อ

ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการถอดพีชกระห่อมออกจากบัญญัติประเพณีที่ 5
ตารางที่ 23 ผลการเปรียบเทียบระดับชั้นปีที่สูงผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการถอดพีชกระห่อม
ออกจากบัญญัติประเพณีที่ 5

ระดับชั้นปี	ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพีชกระห่อม				
	n	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
ชั้นปีที่ 1	251	2.1116	.38360	.343	.794
ชั้นปีที่ 2	145	2.1049	.25321		
ชั้นปีที่ 3	67	2.1328	.42367		
ชั้นปีที่ 4	37	2.1650	.37137		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 23 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับชั้นปีการศึกษา พบว่า ได้ค่า (F) เท่ากับ .343 และค่า (sig) เท่ากับ .794 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าระดับชั้นปีที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติที่สูงผลต่อการถอดพีชกระห่อมออกจากบัญญัติประเพณีที่ 5 ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานรองที่ 2.4 เปรียบเทียบสถานภาพการสมรสที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการถอดพีชกระห่อมออกจากบัญญัติประเพณีที่ 5
ตารางที่ 24 ผลการเปรียบเทียบสถานภาพการสมรสที่สูงผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการถอดพีชกระห่อมออกจากบัญญัติประเพณีที่ 5

สถานภาพ	ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพีชกระห่อม				
	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
โสด	494	2.1149	.35647	.896	.371
สมรส	6	2.2456	.20699		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 24 เปรียบเทียบความแตกต่างของสถานภาพ พบว่า ได้ค่า (t) เท่ากับ .896 และค่า (sig) เท่ากับ .371 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าสถานภาพการสมรสที่แตกต่างกันมีระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพีชกระห่อมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานรองที่ 2.5 เปรียบเทียบภูมิลำเนาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการถอดพีชกระห่อมออกจากบัญญัติประเพณีที่ 5

ตารางที่ 25 ผลการเปรียบเทียบภูมิลำเนาที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการถอดฟิซกระท่อม
ออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5

ภูมิลำเนา	ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฟิซกระท่อม				
	n	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig
กรุงเทพมหานคร	59	2.1267	.30831	.406	.875
ภาคเหนือ	39	2.1646	.37590		
ภาคกลาง	161	2.1239	.35558		
ภาคใต้	60	2.0675	.35020		
ภาคตะวันออก	51	2.1383	.40289		
ภาคตะวันตก	7	2.0677	.59524		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	123	2.1040	.33952		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภูมิลำเนา พบว่า ได้ค่า (F) เท่ากับ .406 และค่า (sig) เท่ากับ .875 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าระดับชั้นปีที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติที่ส่งผลต่อการถอดฟิซกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานรองที่ 2.6 เปรียบเทียบการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติดที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการถอดฟิซกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5

ตารางที่ 26 ผลการเปรียบเทียบการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติดที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการถอดฟิซกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5

การเคยเข้ารับการ อบรมหลักสูตรที่ เกี่ยวกับยาเสพติด	ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฟิซกระท่อม				
	n	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig
เคย	229	2.1386	.38473	1.284	.024*
ไม่เคย	271	2.0977	.32777		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 26 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ ที่มีคำตอบ 2 กลุ่ม คือ เคยอบรม และไม่เคยอบรม พบว่า ได้ค่า (t) เท่ากับ 1.284 และค่า (sig) เท่ากับ .024 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า แสดงว่าการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติดที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติที่ส่งผลต่อการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภท ที่ 5 แตกต่างกัน

3.สมมติฐานหลักที่ 3

ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปี สถานภาพ ภูมิลำเนา และการเคยเข้ารับการอบรม ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)

สมมติฐานรอง

สมมติฐานรองที่ 3.1 เปรียบเทียบเพศที่ต่างกัน ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)
ตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบเพศที่ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)

เพศ	ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม				
	n	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig
ชาย	87	7.6782	1.14622	.072	.930
หญิง	400	7.6400	1.48860		
ชายหรือหญิง	13	7.7692	1.01274		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของเพศ พบว่า ได้ค่า (F) เท่ากับ .072 และค่า (sig) เท่ากับ .930 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ. 2565) ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานรองที่ 3.2 เปรียบเทียบอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)

ตารางที่ 28 ผลการเปรียบเทียบอายุที่ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)

อายุ	ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม				
	n	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
ต่ำกว่า 20 ปี	193	7.7876	1.42575	2.951	.086
20-30 ปี	307	7.5635	1.41596		
31-40 ปี	-	-	-		
มากกว่า 40 ปี	-	-	-		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 28 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของอายุ พบว่า ได้ค่า (F) เท่ากับ 2.951 และค่า (sig) เท่ากับ .086 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565) ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานรองที่ 3.3 เปรียบเทียบระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)

ตารางที่ 29 ผลการเปรียบเทียบระดับชั้นปีที่ศึกษาส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)

ระดับชั้นปี	ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม				
	n	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
ชั้นปีที่ 1	251	7.7849	1.43162	1.536	.204
ชั้นปีที่ 2	145	7.5310	1.45323		
ชั้นปีที่ 3	67	7.4776	1.37464		
ชั้นปีที่ 4	37	7.5135	1.28283		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 29 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับชั้นปีที่ศึกษา พบว่า ได้ค่า (F) เท่ากับ 1.536 และค่า (sig) เท่ากับ .204 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดง

ว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565) ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานรองที่ 3.4 เปรียบเทียบสถานภาพการสมรสที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)
ตารางที่ 30 ผลการเปรียบเทียบสถานภาพการสมรสที่ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)

สถานภาพ	ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม				
	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
โสด	494	7.6721	1.41053	3.176	.002*
สมรส	6	5.8333	1.32916		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 30 เปรียบเทียบความแตกต่างของสถานภาพการสมรส พบว่า ได้ค่า (t) เท่ากับ 3.176 และค่า (sig) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าสถานภาพการสมรสที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565) อย่างแตกต่างกัน

สมมติฐานรองที่ 3.5 เปรียบเทียบภูมิภาคที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)
ตารางที่ 31 ผลการเปรียบเทียบภูมิภาคส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)

ภูมิภาค	ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม				
	n	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
กรุงเทพมหานคร	59	7.5424	1.74516	1.372	.224
ภาคเหนือ	39	7.3077	1.30089		
ภาคกลาง	161	7.6335	1.29272		
ภาคใต้	60	7.9500	1.04840		
ภาคตะวันออก	51	7.4118	1.55147		
ภาคตะวันตก	7	7.4286	.97590		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	123	7.7967	1.55215		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 31 เปรียบเทียบความแตกต่างของภูมิสำเนา พบว่า ได้ค่า (t) เท่ากับ 1.372 และค่า (sig) เท่ากับ .224 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าภูมิสำเนาที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565) ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานรองที่ 3.6 เปรียบเทียบการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติดที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)

ตารางที่ 32 ผลการเปรียบเทียบการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติดส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)

การเคยเข้ารับการ อบรมหลักสูตรที่ เกี่ยวกับยาเสพติด	ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม				
	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
เคย	229	7.5546	1.24705	1.380	.007*
ไม่เคย	271	7.7306	1.55318		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 32 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ ที่มีคำตอบ 2 กลุ่ม คือ เคยอบรม และไม่เคยอบรม พบว่า ได้ค่า (t) เท่ากับ 1.380 และค่า (sig) เท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า การเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติดที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565) แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อมของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต 2) เพื่อศึกษาระดับทัศนคติของ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิตกรณี การถอดพืชกระท่อมออกจาก บัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 3) เพื่อศึกษาระดับความรู้ทั่วไปของเกี่ยวกับกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืช กระท่อม พ.ศ. 2565) ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต และ 4) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต กรณีการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 500 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามที่ได้เก็บข้อมูลเสร็จแล้วนำมาทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยเครื่อง คอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS) และใช้ค่าทางสถิติ คือ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่า t-test และการ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA : One-Way Analysis of Variance) ซึ่งเป็นสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ข้อมูล แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ผู้วิจัยได้สรุปและนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย
4. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้จากการศึกษา สรุปผลได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุ 20-30 ปี ระดับชั้นที่

ศึกษา คือปีที่ 1 มีมากที่สุด สถานภาพโสด ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง และเป็นผู้ที่เคยผ่านการอบรม หลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย พบว่า

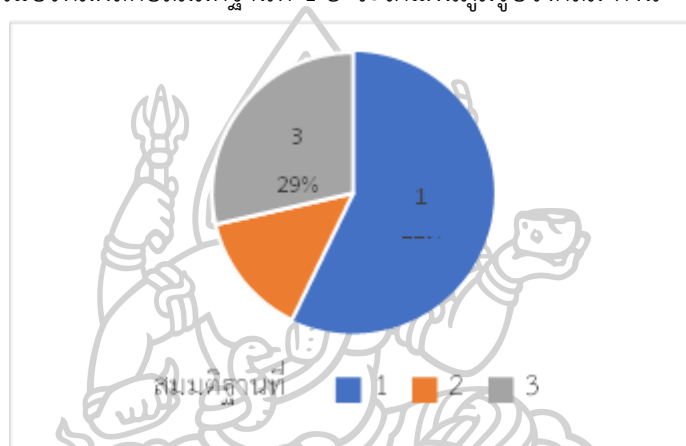
1. ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพิษกระท่อม ระดับทัศนคติ และระดับความรู้ต่อกฎหมายกระท่อม ฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พิษกระท่อม พ.ศ.2565) ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต กรณีการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้านมีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับชั้นปีการศึกษา ภูมิสำเนา และการเคยเข้ารับการอบรม หลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด ที่แตกต่างกัน ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิตมีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพิษกระท่อม แตกต่างกัน ส่งผลต่อด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพิษกระท่อม
3. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ การเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด ที่แตกต่างกัน ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต มีทัศนคติที่มีต่อการถอดพิษ กระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการถอดพิษกระท่อม ออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5
4. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ สถานภาพ การสมรส และการเคยเข้ารับการอบรม หลักสูตรที่ เกี่ยวกับยาเสพติด ที่แตกต่างกัน ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัย รังสิต มีความรู้ต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พิษกระท่อม พ.ศ. 2565) แตกต่างกัน ส่งผลต่อความรู้ทั่วไป ของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พิษกระท่อมพ.ศ.2565)

ตารางที่ 33 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ที่	ข้อมูลทั่วไป	สมมติฐานหลักที่ 1		สมมติฐานหลักที่ 2		สมมติฐานหลักที่ 3	
		ด้านความรู้ทั่วไป เกี่ยวกับ พืชกระท่อม		แนวคิดต่อการถนอม พืช กระท่อมออกจากยา เสพติด ประเภทที่ 5		ความรู้ทั่วไปต่อ กฎหมายกระท่อม ฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)	
		เป็นไป ตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไป ตาม สมมติ ฐาน	เป็นไป ตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไป ตามสม มติฐาน	เป็นไป ตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไป ตามสม มติฐาน
1	เพศ		/		/		/
2	อายุ	/			/		/
3	ระดับชั้นปีที่ ศึกษา	/			/		/
4	สถานภาพ การสมรส		/		/	/	
5	ภูมิลำเนา	/			/		/
6	การเคยได้ เข้าร่วมการ อบรม หลักสูตรที่ เกี่ยวกับ ยา เสพติด	/		/		/	

จากตารางที่ 31 สามารถอธิบาย ได้ดังนี้

1. **สมมติฐานหลักที่ 1** พบว่าข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ที่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ อายุ ระดับชั้นปี การศึกษา ภูมิสำเนา และการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด
2. **สมมติฐานหลักที่ 2** พบว่าข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ที่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ การเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด
3. **สมมติฐานหลักที่ 3** พบว่าข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ที่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ สถานภาพ การสมรส และการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด จากการคำนวณตัวแปรที่มีผลต่อสมมติฐานที่ 1 3 จะได้แผนภูมิรูปวงกลม ดังนี้

ภาพที่ 2 จำนวนตัวแปรที่มีผลต่อสมมติฐาน

ภาพที่ 2 แสดงจำนวนตัวแปรที่มีผลต่อสมมติฐาน จากการศึกษพบว่า สมมติฐานที่ 1 มีตัวแปรที่มีผล ต่อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม มากที่สุด รองลงมาคือ สมมติฐานที่ 3 มีตัวแปรที่มีผลต่อความรู้ต่อกฎหมาย กระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565) และสมมติฐานที่ 2 มีตัวแปรที่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการถอดพืช กระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 น้อยที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปและการวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่อง ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต กรณีการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภท ที่ 5 พบว่า ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม ระดับทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการถอดพืชกระท่อมออก จากบัญชียาเสพติด ประเภทที่ 5 และระดับความรู้ทั่วไปของนักศึกษาต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืช กระท่อม พ.ศ.2565) ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับความรู้ และทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง

ในผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล คือหัวข้อ การเคยได้เข้าร่วมการอบรม หลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด ที่แตกต่างกัน มีผลต่อสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้ง 3 สมมติฐาน อันได้แก่ ด้านความรู้ทั่วไป เกี่ยวกับพืชกระท่อม ทักษะคตินักศึกษาต่อการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 และความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ. พืชกระท่อม พ.ศ.2565) ซึ่งแตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สำหรับงานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของพิชิต พิทักษ์โลหพิตร (2541) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาคติคติ ของผู้บริหารระดับกลางต่อการบริหารงานด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติดให้โทษ กรณีศึกษาสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของนิมิต ชิตเจริญ (2544) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะของตำรวจปราบปราม ยาเสพติดต่อปัจจัยบริหารที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และสอดคล้องกับงานวิจัยของอาญา ฉิม คล้าย และคณะ (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะคติ/ความคิดเห็นของนักศึกษาภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทรเกษม และสอดคล้องกับงานวิจัยของถาวร จันทรกรณ์ (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนใน เขตอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ต่อการใช้พืชกระท่อมในเชิงสมุนไพร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพินท์ นิรนาทกุล (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การกำหนดความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ศึกษานโยบายทางอาญากรณี การเสพและการครอบครองกัญชา สำหรับประเทศไทยผู้ที่ถูกจับดำเนินคดีส่วนมากจะเป็นข้อหาเสพและข้อหา ครอบครองกัญชาเพียงปริมาณเล็กน้อยเพื่อใช้ส่วนตัวเท่านั้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของพลภัทร เทพสุวรรณ (2558) ทักษะของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายป้องกันและปราบปรามสถานีตำรวจ ภูธรคลองสี่และสถานีตำรวจภูธร หาดใหญ่ กรณีการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 และสอดคล้องกับงานวิจัยของกันยารัตน์ มณีสินธุ์ (2560) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเสพใบกระท่อมของประชากรในเขตปริมณฑลด้านเหนือของ กรุงเทพมหานคร สำหรับงานวิจัยต่างประเทศที่สอดคล้องเป็นงานวิจัยของแลนด์ และคณะ (Land, et al., 1984 : 146 - 148) ได้ศึกษาอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนเพื่อติดตามพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 4 และสอดคล้องกับงานวิจัยของสแตนเลย์ (Stanley, 1989 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบด้านเพื่อน โรงเรียน ครอบครัวและศาสนา ว่ามีผลต่อการใช้สารเสพติดหรือไม่ใช้สาร เสพจิต และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พอลสัน (Paulson, 1990 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยนักเรียนที่ใช้ยาเสพติดให้โทษและนักศึกษาที่ไม่ใช้ยาเสพติด ให้โทษ

ข้อเสนอแนะ

1.ควรให้มีการรณรงค์ ให้ความรู้ ความเข้าใจ สร้างทัศนคติในการใช้ประโยชน์จากใบกระท่อมอย่างทั่วถึง ให้แก่ประชาชน เพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดในระยะยาว

2.หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระทรวงสาธารณสุขควรสนับสนุนงานวิจัยที่เกี่ยวกับพืชกระท่อมเพื่อประโยชน์ ในทางการแพทย์

3.หน่วยงานภาครัฐบาลควรศึกษา หรือมีนโยบาย มาตรการต่างๆ ที่ชัดเจนหากพิจารณาแล้วเห็นว่าการ เปิดเสรีกระท่อมจะมีประโยชน์ ก็ควรมีการศึกษาเรื่องนี้อย่างจริงจังว่ามีประโยชน์อย่างไร เพื่อให้ประชาชนเข้าใจได้ อย่างถูกต้องไม่คลุ้มเคลือ แต่หากศึกษาแล้วเห็นว่ากระท่อมเป็นสารตั้งต้นที่เป็นอันตรายหรือมีการนำไปใช้ในทางที่ ไม่ถูกต้องหรือเป็นสารเสพติดก็ต้องรณรงค์สร้างความเข้าใจที่ถูกต้องกับประชาชนไม่ให้เกิดความคลุ้มเคลือ ควรมีการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวกับพืชกระท่อมที่บังคับใช้ในปัจจุบันว่ามีความสอดคล้องกับยุคสมัยและ บริบทของสังคมยุคปัจจุบันที่เปลี่ยนไปหรือไม่

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1.รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำการศึกษาผลดีและผลเสียของพืชกระท่อม

2.ควรทำการเปลี่ยนกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มวิชาชีพที่อยู่ในวงการแพทย์

3.กระทรวงสาธารณสุขควรเข้ามาเป็นหน่วยงานหลักในการศึกษาว่าการบริโภคพืชกระท่อมเป็นเวลานานมีผลดีหรือผลเสียต่อร่างกายอย่างไร

4.ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมปัจจัยส่วนบุคคลอื่นๆ ที่อาจมีผลต่อความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติ กรณีการ ถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 เช่น การเคยเสพหรือไม่เคยเสพพืชกระท่อม ระยะเวลาที่เสพ เป็นต้น

รายการอ้างอิง

Stanley, G. A. (1989). *The impact of peer, school, family, and religion factors upon adolescent drug use* University of North Texas].

กนกพรรณ กัลป์ยานุสุต และคณะ. (2551). ทักษะคิดและความพึงพอใจของหน่วยงานภาครัฐที่มีต่องานบริการสังคม. กรมคุมประพฤติ.

กระทรวงยุติธรรม, ส. (2548). พืชกระท่อมในสังคมไทย. สำนักงานกิจการยุติธรรม.

กันยารัตน์ มณีนันท์. (2560). พฤติกรรมการเสพใบกระท่อมของประชากรในเขตปริมณฑลด้านเหนือของกรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. กรุงเทพมหานคร.

คณะกรรมการการวิสามัญศึกษา. (2546). ผลดีและผลเสียของการบริโภคพืชกระท่อมเพื่อเป็นแนวทางในการเสนอว่าควรยกเลิกพืชกระท่อมออกจากยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษหรือไม่. Retrieved 4 เมษายน 2566 from http://www.senate.go.th/senate/report_detail.php?report_id=51

ชนาธิป ชินะนาวิน. (2553). การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติต่อการกระทำความผิดของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับพืชกระท่อมที่ขึ้นสู่ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราชแผนกคดีเยาวชน และครอบครัว. ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราชแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว.

ณรงค์ฤทธิ์ ประสิทธิ์นาค. (2546). ความรู้และทัศนคติต่อการชำระภาษีของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลค่าย อำเภอค่าย จังหวัดระยอง มหาวิทยาลัยบูรพา]. ชลบุรี.

ถาวร จันทรกรณ์. (2549). ความคิดเห็นของประชาชนในเขตอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรีต่อการใช้พืชกระท่อมในเชิงสมุนไพร มหาวิทยาลัยบูรพา]. ชลบุรี.

ทิพรัตน์ อินเสถียน. (2566). การศึกษาการใช้พืชกระท่อมตามภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่]. เชียงใหม่.

ธนพร สุวรรณวรบุญ. (2563). ความสุขในการทำงานและสุขภาวะทางจิตของบุคลากรผู้ดูแลผู้ป่วยสารเสพติด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. กรุงเทพฯ.

นงเยาว์ แก้วมรกต. (2542). ผลของการรับรู้บรรยากาศองค์การที่มีต่อความผูกพันต่อองค์การ ของพนักงานบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].

น้ำอ้อย สท้านไพท. (2547). ทักษะคิดก่อนนโยบายการปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์การกับพฤติกรรมความเป็นพนักงานที่ดีขององค์การและความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของบุคลากรทางการแพทย์ โรงพยาบาลตำรวจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].

- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). ทศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. โรงพิมพ์บูรพา.
- พนมไพร เกตุษา. (2545). ความรู้ความเข้าใจ และความคิดเห็น เกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ตามรัฐธรรมนูญในราชอาณาจักรไทย 2540 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น]. ขอนแก่น.
- พลภัทร เทพสุวรรณ. (2558). ทศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายป้องกันและปราบปรามสถานีตำรวจภูธรคองหงส์และสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ กรณีการถอดพีชกระท่อมออกจากบัญชี ยาเสพติดประเภทที่ 5 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].
- พัฒพงษ์ คัมภีระนันท์. (2549). บทบาทกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดในการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].
- พิชิต พัทธกิจโสฬส. (2541). การศึกษาเจตคติของผู้บริหารระดับกลางต่อการบริหารงานด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติดให้โทษ กรณีศึกษาสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง].
- ไพศาล หวังพาณิชย์. (2526). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้และการยอมรับการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงาน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].
- ภัทรา สุขเกษม. (2565). การศึกษาบทบาทภาคประชาสังคมในการขับเคลื่อนนโยบายพีชกระท่อมโดยใช้ต้นแบบดอนทรายโมเดล และน้ำพุโมเดล: กรณีศึกษาดำบลช้างแร้ง อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง].
- มานพ วีระอาชากุล. (2538). ความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสภาตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดหนองบัวลำภู. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์].
- ยุวดี ไวยะโชติ. (2535). ความรู้และทัศนคติต่อทรัพยากรป่าไม้ของประชาชนในเขตพังงา มหาวิทยาลัยขอนแก่น].
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2533). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กองการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สมฤดี เอี่ยมฉนวน. (2560). ผลกระทบด้านร่างกาย จิตใจและพฤติกรรมของผู้ใช้ใบกระท่อมที่เข้ารับการบำบัดรักษาในสถานบำบัดรักษาสารเสพติด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- สายสุณี ศักรากร. (2542). ความรู้ความเข้าใจในรูปแบบและเนื้อหาเรื่องการเมืองการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 : ศึกษาเฉพาะ กรณีโรงเรียนในอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร มหาวิทยาลัยรามคำแหง].
- สินทวี สิงห์วงศ์วัฒน. (2547). สารออกฤทธิ์ทางชีวภาพจากราเอนโดไฟต์ที่แยกจากกระท่อม *Mitragyna speciosa* Korth จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- สุนันท์ คัลโกสม. (2524). การวัดพฤติกรรมด้านความรู้และการคิด. เอกสารวิชาการโรงเรียนพระปฐม

วิทยาลัย ปีการศึกษา 2524 4.

เหมือนดาว, ก. (2564). การทดสอบทางพิษเคมีของพืชกระท่อมและการแยกไมทราจินีนจากใบกระท่อมเพื่อใช้เป็นสารมาตรฐานและการศึกษาความเข้าใจและทัศนคติของ เจ้าหน้าที่ตำรวจต่อการถอดพืชกระท่อมออกจาก บัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มหาวิทยาลัยศิลปากร]. นครปฐม. อรพินท์ นิรนาทกุล. (2557). การกำหนดความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ศึกษานโยบายทางอาญากรณีการเสพและการครอบครองกัญชา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. ปทุมธานี. อัจฉนา นาคไร่ชิง. (2545). ทัศนคติของพนักงานสอบสวนที่มีต่อการปฏิบัติงานของผู้ตรวจพิสูจน์ยาเสพติด กองพิสูจน์หลักฐาน: ศึกษากรณีพนักงานสอบสวนในกองบังคับการตำรวจนครบาล 1-9 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].

แบบสอบถาม

ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์
มหาวิทยาลัยรังสิตกรณี การถอดพีซกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการสำรวจความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติของ
นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิตกรณี การถอดพีซ
กระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 การตอบแบบสอบถามของท่านเป็นสิ่งสำคัญ คณะผู้
ศึกษา จึงขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และขอรับรองว่าการ
ตอบแบบสอบถาม ครั้งนี้จะไม่กระทบต่อท่านแต่อย่างใดทั้งสิ้น

2. แบบสอบถามมี 5 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา สถานภาพการ
สมรส ภูมิลำเนา และการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ตอนที่ 2 ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพีซกระท่อม

ตอนที่ 3 ด้านทัศนคติที่มีต่อการถอดพีซกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5

ตอนที่ 4 ด้านความรู้ต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พีซกระท่อม พ.ศ.2565)

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาในการถอดพีซกระท่อมออกจากยาเสพติดประเภทที่ 5

3. โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณในการตอบแบบสอบถาม

ผู้ศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อที่ตรงกับข้อมูลที่เป็นความจริง

1. เพศ

- () ชาย
- () หญิง
- () LGBTQ+

2. อายุ

- () ต่ำกว่า 20 ปี
- () 20-30 ปี
- () 31-40 ปี
- () มากกว่า 40 ปี

3. ชั้นปี

- () ชั้นปีที่ 1
- () ชั้นปีที่ 2
- () ชั้นปีที่ 3
- () ชั้นปีที่ 4

4. สถานภาพการสมรส

- () โสด
- () สมรส
- () อื่น ๆ (ระบุ)

5. ภูมิลำเนา

- () กรุงเทพมหานคร
- () ภาคเหนือ
- () ภาคกลาง
- () ภาคใต้
- () ภาคตะวันออก
- () ภาคตะวันตก
- () ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

6. เคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติดหรือไม่

- () เคย
- () ไม่เคย

ตอนที่ 2 ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม			
ข้อ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ
1.สารสำคัญที่พบในพืชกระท่อม คือ ไมทราจินีน (mitragynine)			
2.พืชกระท่อมเป็นพืชพื้นเมืองของประเทศไทยและมาเลเซีย			
3.พืชกระท่อมเป็นยาเสพติดที่ทำให้เกิดโทษต่อร่างกาย			
4.พืชกระท่อม มีฤทธิ์กระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง			
5.การใช้พืชกระท่อมเป็นประจำทำให้เกิดอาการเสพติด			
6.เมื่อใช้พืชกระท่อม จะช่วยทำให้มีพลังกำลังและทำงานได้นาน			
7.“สี่คูณร้อย” มีส่วนผสมของพืชกระท่อม			
8.การใช้ใบกระท่อมจำนวนมากหรือเป็นระยะเวลานาน ส่งผลทำให้เม็ดสีผิวเข้มขึ้น			
9.หากหยุดใช้พืชกระท่อมจะเกิดอาการ ปวดเมื่อย นอนไม่หลับ หงุดหงิด			
10.หากเกิดภาวะเป็นพิษจากการใช้พืชกระท่อม การดูแลรักษา คือ รักษาตามอาการ และไม่มียาต้านพิษจำเพาะ			
11.ท่านเคยคิดที่จะลองใช้พืชกระท่อมหรือผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของพืชกระท่อม			
12.พืชกระท่อมมีประโยชน์ในทางการแพทย์ ช่วยในการรักษาโรคเบาหวานได้			

ตอนที่ 3 ทศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มาก	ปานกลาง	น้อย
1	ท่านเห็นความสำคัญในการถอดฟิซกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5			
2	ท่านคิดว่าการถอดฟิซกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีข้อดีมากกว่าข้อเสีย			
3	ท่านคิดว่าการถอดฟิซกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของท่าน			
4	ท่านคิดว่าการถอดฟิซกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีผลทำให้ท่านอยากทดลองใช้ฟิซกระท่อม			
5	ท่านคิดว่าการถอดฟิซกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีผลทำให้ผู้คนอยากทดลองใช้ฟิซกระท่อม			
6	ท่านคิดว่าการถอดฟิซกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 จะส่งผลที่ติดต่อบังคับในปัจุบัน			
7	ท่านคิดว่าการถอดฟิซกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีประโยชน์ต่อการค้นคว้าวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์เพิ่มมากขึ้น			
8	ท่านคิดว่าการถอดฟิซกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีประโยชน์ต่อการค้นคว้าวิจัยทางการแพทย์			
9	ท่านคิดว่าการถอดฟิซกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 จะส่งผลให้ผู้คนนิยมนำฟิซกระท่อมมาบริโภคมากกว่าการรักษา			
10	ท่านคิดว่าการถอดฟิซกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ทำให้ท่านมีความกังวลต่ออาชญากรรมมากขึ้น			

ข้อ	ข้อความ	มาก	ปานกลาง	น้อย
11	ท่านคิดว่าการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ควรให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพืชกระท่อมแก่เยาวชน			
12	ท่านคิดว่าการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีผลทำให้เยาวชนเข้าถึงสารเสพติดได้ง่ายขึ้น			
13	ท่านคิดว่าการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 จะทำให้สังคมเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น			
14	ท่านคิดว่าพืชกระท่อมจะถูกใช้เป็นยาสมุนไพร และนำมาใช้ในการรักษาโรค หลังจากถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 แล้ว			
15	ท่านคิดว่ามี การทำการวิจัยถึงข้อดีและข้อเสียของพืชกระท่อมมากพอ ก่อนที่จะถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5			
16	ท่านคิดว่ากฎหมายเกี่ยวกับพืชกระท่อมในปัจจุบัน ทำให้สิทธิในการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับสารที่อยู่ในพืชกระท่อมในทางวิทยาศาสตร์มากขึ้นกว่ากฎหมายฉบับก่อน			
17	ท่านคิดว่าจะมีการนำพืชกระท่อมมาใช้ในการปรุงอาหารกันอย่างแพร่หลายมากขึ้น			
18	ท่านคิดว่าในอนาคต พืชกระท่อมจะเป็นพืชเศรษฐกิจของไทย เช่นเดียวกับข้าว ยางพารา			
19	ท่านคิดว่า เมื่อถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 แล้ว จะถูกนำมาใช้เป็นยาสมุนไพรเพื่อบรรเทาอาการเจ็บป่วย เช่นเดียวกับฟ้าทะลายโจรหรือสมุนไพรชนิดอื่นๆ			

ตอนที่ 4 ด้านความรู้ทั่วไปต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ความรู้ทั่วไปของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษฉบับที่ 8 พ.ศ.2564) และ ร่าง พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ. ...			
ข้อ	ใช่	ไม่ใช่	คำถาม
1			ในกฎหมายฉบับนี้ มีผลให้ถอดกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภท 5 กล่าวคือหลังจากนี้ กระท่อมจะไม่ใช่ยาเสพติดอีกต่อไป
2			หลังจากประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ พื้นที่ชุมชนที่เคยเป็นพื้นที่นำร่องปลูกกระท่อมตามนโยบายกระทรวงยุติธรรม และสามารถใช้กระท่อมเพื่อการบริโภคได้ จะไม่มีอีกต่อไป
3			ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตนำเข้าหรือส่งออกใบกระท่อม จะต้องแจ้งต่อผู้อนุญาตทุกครั้งที่มีการนำเข้าหรือส่งออก ตามข้อกำหนดของ พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ. 2565
4			ภายหลังกฎหมายพ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565 ประกาศใช้ กระท่อมจะไม่ใช่ยาเสพติดประเภทใด ๆ อีกต่อไป จึงจะไม่มีโทษที่เคยกำหนดตามกฎหมาย
5			การนำใบกระท่อมติดตัวเข้ามาในหรือออกไปนอกประเทศเพื่อใช้ในการบริโภคส่วนตัว หรือใช้บรรเทาอาการเจ็บป่วย ในปริมาณที่จำเป็น ผิดตามข้อกำหนดของ พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565
6			ในข้อกำหนด พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565 ทุกส่วนของต้นกระท่อมสามารถจำหน่ายได้ โดยไม่ผิดกฎหมาย ยกเว้นการขายผ่านระบบออนไลน์
7			ในข้อกำหนด พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565 สามารถขายใบ น้ำ หรืออาหารที่มีส่วนผสมของพืชกระท่อมแก่บุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปี สตรีมีครรภ์ และสตรีที่กำลังให้นมบุตรได้ โดยไม่ผิดกฎหมาย
8			ในข้อกำหนด พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565 นำเข้า หรือส่งออกพืชกระท่อม จำเป็นต้องขอรับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต
9			ในข้อกำหนด พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565 การบริโภคกระท่อมขณะขับขี่ยานพาหนะยังเป็นสิ่งผิดกฎหมาย
10			ในข้อกำหนด พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565 บริโภคใบหรือน้ำกระท่อมที่ผสมกับยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด เป็นสิ่งผิดกฎหมาย

ความรู้ทั่วไปของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษฉบับที่ 8 พ.ศ.2564) และ ร่าง พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ. ...			
ข้อ	ใช่	ไม่ใช่	คำถาม
11			ตามข้อกำหนด พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565 ผู้รับใบอนุญาตขาย นำเข้าและส่งออกใบกระท่อม ไม่จำเป็นต้องปิดป้ายระบุสถานที่ขาย ชัดเจน และต้องจัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับ โดยอย่างน้อยต้องระบุแหล่งที่มา คำเตือน และข้อควรระวัง
12			มาตรา 25 ใน พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565 การขายใบกระท่อม น้ำต้มกระท่อม ที่ สถานศึกษา หอพัก สวนสนุก ขายโดยใช้เครื่องขาย เป็นความผิดทางกฎหมาย
13			การโฆษณาหรือสื่อสารการตลาดใบกระท่อมหรือน้ำต้มกระท่อมเพื่อจูงใจสาธารณชนให้บริโภค เป็นความผิดทางกฎหมาย ตามข้อกำหนดของ พ.ร.บ. พืชกระท่อม พ.ศ.2565

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาต่อการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5

โปรดแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมหรือข้อเสนอแนะของท่านในบรรทัดด้านล่างต่อไปนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

ร.ต.อ.หญิง พirkานต์ บุญยพรรณพงศ์

วุฒิการศึกษา

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (เทคนิคการแพทย์) มหาวิทยาลัยรังสิต

